

9 770353 734051

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 17 / Leto 75 / 23. april 2020 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Na virtualnih odrskih deskah

Čprav so vladni ukrepi za zaježitev koronavirusa onemogočili tudi izvajanje gledaliških predstav, v Gledališču Celje ne mirujejo. Nekateri igralci snemajo objave za gledališko stran na Facebooku in Instagramu, saj želijo delati. Ogledov je veliko in komentarji so pozitivni. **str. 11**

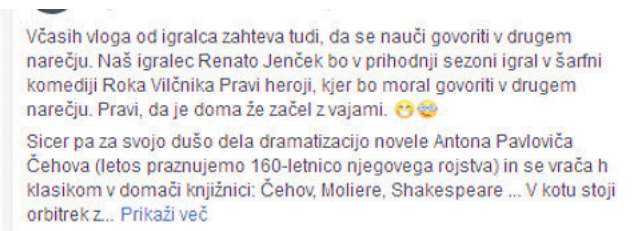
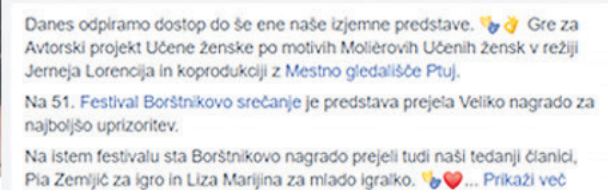
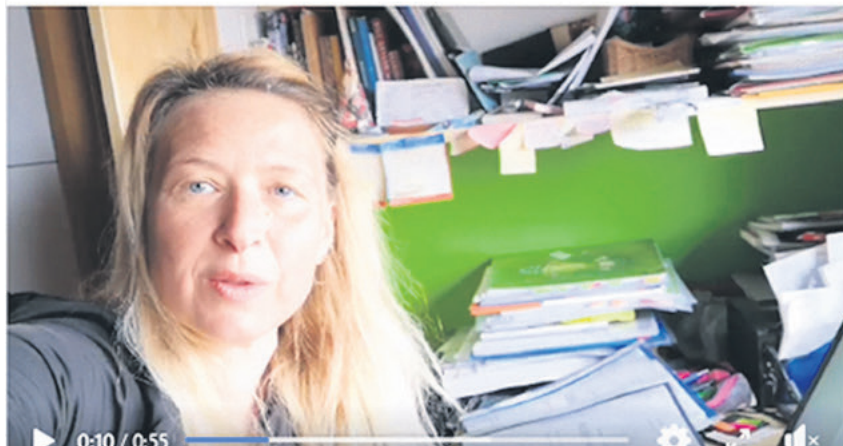
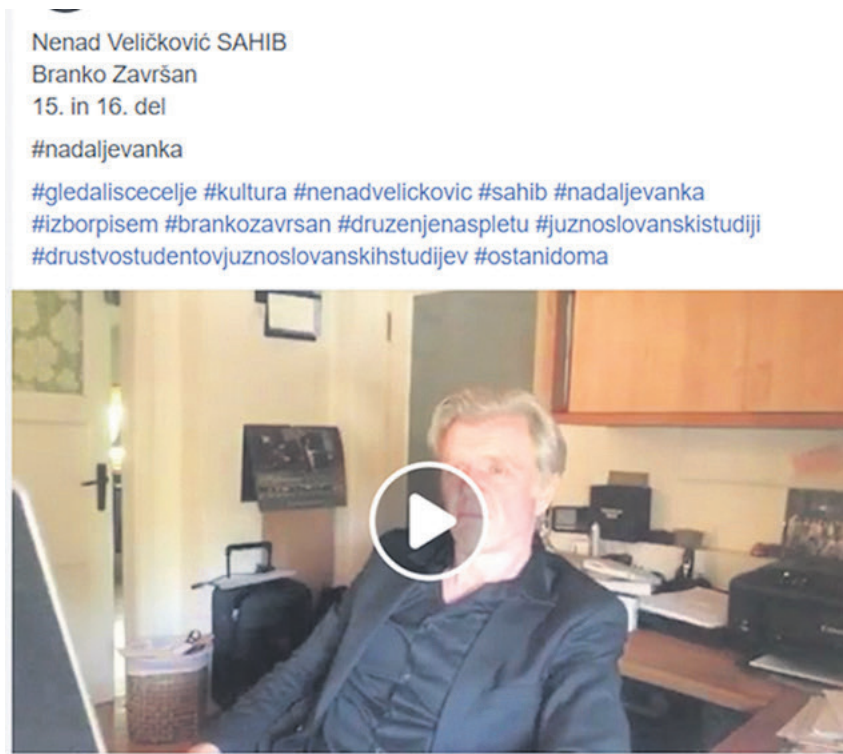

Foto: FB Gledališče Celje/Jaka Babnik, Uroš Hočevar. Montaža: Andreja Balja

INTERVJU

Miloš Milovanović o zeleni podobi Celja **str. 26-27**

www.nt-rc.si

2020
NAJ MATURANTKA
IN NAJ MATURANT

str. 42

str. 48

Simonov zaliv

AKCIJA
ZA NOVE NAROČNIKE NOVEGA TEDNIKA!
UŽIVAJTE BREZPLAČNO NA MORJU VSE POLETNE SOBOTE!

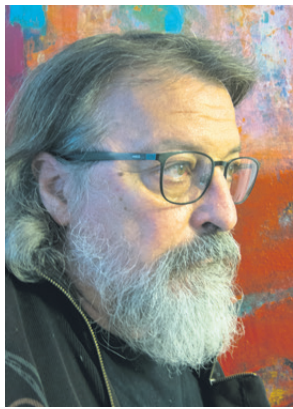
novi tednik radio celje ATP

Več v notranjosti časopisa in na www.novitednik.com

ZADETKI

»Na nas se obračajo družine, ki jih doslej nismo poznali. Stiska je velika, tudi to, da so družine zaprte med štiri stene, ne vpliva dobro ne na starše in ne na otroke, ki se že tako soočajo s pomanjkanjem.«

Bojana Špegel, sekretarka MZPM Velenje

»Pravičnosti v šoli ne zagotovimo samo z enakimi formalnimi pogoji.«
dr. Robi Kroflič, profesor pedagogike in teorije vzgoje

»Čas in prostor nista ovira za srčnost, dobra dejanja in tkanje medčloveških vezi. Čas, ki ga namenimo za dobro drugih, ni nikoli stran vržen in vem, da smo srčni ljudje rojeni za srčna dejanja.«

Petra Kolšek, koordinatorica dejavnosti v Hiši generacij Laško

»Okolica brez dreves in brez rož je kot noč brez zvezd. Menim, a ne zato, ker prihajam s tega strokovnega področja, da lep vrt iz hiše naredi dom.«
Miloš Milovanović, vodja Simbio Vrtnarstva

»Vse se je sestavilo, ne le med igralkami, temveč skupaj s funkcionarji, tudi z novinarji, navijači. Vsi smo živeli za ta naslov. V ekipi je vsaka igralka vedela, kaj mora storiti.«

Barbara Sušin, nekdanja kapetanka celjskih košarkaric

Kljub sproščanju ukrepov je treba ohraniti previdnost

»Virus, ki je svetu dal lekcijo«

Čeprav se epidemija umirja, moramo biti pri sproščanju ukrepov skrajno previdni, pravi asist. Janko Vlaović, dr. medicine in specialist pneumologije ter vodja covid Urgentnega centra Celje in namestnik vodje Urgentnega centra Celje. Vlaović obravnava tudi najtežje bolnike na internem intenzivnem oddelku, prav tako je dnevno v stiku z ljudmi, ki pomoč poiščejo zaradi covid-19. Na vprašanje, ali je zaradi tempa dela med epidemijo utrujen, odgovori pritrdilno, a hkrati pove, da trenutna situacija ne dopušča pritoževanja, ampak mora motivirati z zelo dobrim namenom: pomagati ljudem.

SIMONA ŠOLINIČ

»V trenutkih, ko je obremenjenost izredno velika, je ena največjih vrednot v medicini kolegialnost. V tem obdobju je določen del zdravniškega osebja manj obremenjen, določen del bolj. Pri meni se dodatna utrujenost pojavi tudi zato, ker sem obremenjen še z organizacijskim delom poleg dela z najtežjimi bolniki. Obremenitve so večje še zaradi zahtevnega dela v osebni varovalni opremi.«

Je dobra novica vsaj, da se epidemija tudi na Celjskem umirja?

Dosegli smo prvi vrh. Še pred mesecem smo bili zdravstveni delavci in člani bolnišnične poveljniške skupine zelo zaskrbljeni, kaj se bo zgodilo v naši regiji, saj smo prejeli vznemirljive informacije iz sosednjih držav. Imeli smo dovolj časa, da se na grožnje ustrezno pripravimo. Na državni ravni so bili ukrepi sprejeti bistveno prej kot v drugih državah. Hiter odziv države ter seveda upoštevanje navodil sta razloga, da so številke obolelih in umrlih dokaj nizke. Situacija

»Zanimivo je, da smo bili na poti postopnega uničenja sveta, nato je prišel mimo majhen virus, ki nam je dal lekcijo, da nismo vsemogočni.«

je pod nadzorom. A borba še zdaleč ni končana.

Torej se ne smemo prehitro veseliti?

Globalno se številke okuženih neprekinjeno povečujejo, torej to ni nekaj, kar bo trajalo samo še mesec ali dva, ampak bo potrebna prilagoditev načina življenja za določeno obdobje. Kljub temu da smo trenutno s stanjem zadovoljni, bo nujna velika pazljivost pri postopnem

»Opozoril bi vse, predvsem kronične bolnike, kako zelo pomembno je, da takoj poiščejo pomoč, če se njihove osnovne bolezni poslabšajo. Opažam, da se ljudje bojijo priti v bolnišnico. Toda čakanje v primerih poslabšanja bolezni lahko prinese usodne posledice. Osebna varovalna oprema, ki jo uporabljamo v UCC covid, ni namenjena le zaščiti zdravstvenih delavcev, temveč tudi preprečuje prenos virusa med bolniki.«

vračanju v normalno življenje in pri sproščanju ukrepov tudi z gospodarskega vidika. Prilagoditev celotnega človeštva bo trajala kar nekaj časa in če bomo še naprej upoštevali navodila, bomo lahko skrbno nadzorovali število okuženih in tako pazili, da ne poraste tako, da bi bilo zdravstvo preobremenjeno. Vemo, kaj se lahko zgodi: smrtnost bi lahko porasla celo za petkrat, ker zdravstvene ustanove ne bi bile sposobne obravnavati vseh obolelih.

V celjski bolnišnici je bilo konec minulega tedna kar 23 hospitaliziranih. Je to največ doslej?

Da, a je bilo pričakovano. Računamo, da nekako zaostajamo za vrhom v Ljubljani in Mariboru za približno deset dni. Kljub temu so številke obolelih zmerne in situacija ni tako huda kot v drugih državah. Čeprav je bila ta številka hospitaliziranih najvišja za našo bolnišnico, gledam na vso zadevo optimistično. Ključno je, da je za vse obolele dobro poskrbljeno in da smo

sposobni oskrbeti še bistveno več obolelih.

Torej je še možna rast hospitaliziranih v Celju?

Da. V naslednjih dneh je to še možno, vendar menim, da samo v naslednjem tednu. Nato bo – glede na statistiko – zagotovo sledil upad.

Bo ta virus kdaj sploh izginil?

Virus kar tako izginil zagotovo ne bo. Tudi z višjimi temperaturami ne. Pojavili se bodo še porasti obolelih, ampak ključ-

K brezplačnemu socialnemu valjenu vsi lokalni pridelovalci

Naslovna portala kupiLokalno.

Vpisite iskane izdele...

PRIJAVA / REGISTRACIJA

Vse kategorije

- Sadje
- Zelenjava
- Mesni izdelki
- Mlečni izdelki
- Sveža jajca
- Testenine & riž
- Pekovski izdelki
- Izdelki iz žita & stročnice
- Olja & kisi
- Sokovi & sirupi
- Čebelarški izdelki
- Alkoholne pijače
- Ostalo

Domov Trgovina O projektu Pomoč pri nakupu Za ponudnike Kontakt

Največja spletna tržnica v Sloveniji

Lokalni izdelki na enem mestu

Epidemija vpliva na nove poslovne ideje

Portal lokalne hrane

Epidemija koronavirusa je povzročila številne negativne posledice na poslovnem in drugih področjih, hkrati je prinesla izzive pri soočanju s tem, kako kljubovati posledicam in poiskati rešitve. V takšnih okoliščinah je nastal portal ponudbe lokalnih pridelovalcev živil kupiLokalno. Čeprav je nastal na prvi dan tega meseca, vsekakor ni šlo za prvoaprilsko šalo, saj je projekt dobro zaživel.

ROBERT GORJANC

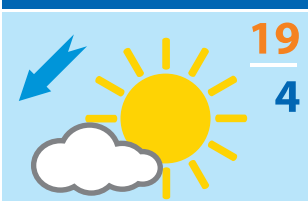
»Ideja se je porodila, ker v času, ko se je zaustavilo življe-

nje, ni bilo na voljo celovite informacije o ponudbi lokalnih

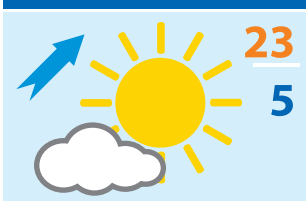
izdelkov. Zato smo se odločili, da brezplačno pomagamo lo-

kalnim pridelovalcem in jih povežemo v največjo spletno tržnico v Sloveniji. Gre za družbeno odgovoren projekt, za katerega si želimo, da bi bil prepoznan širše in da bi postal nekakšno gibanje. Želimo si podporo lokalnih skupnosti projektu, saj so na drugi strani omenjeni pridelovalci občani.

ČETRTEK

PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Vir: ARSO

Asist. Janko Vlaović, dr. medicine in specialist pneumologije ter vodja covid Urgentnega centra Celje in namestnik vodje Urgentnega centra Celje

no je, da naslednji vrhovi ne bodo preseglji prvega. Pričakovati je mogoče, da bo virus z nami kar nekaj časa, vsaj do iznajdbe cepiva. Ali do svetovne prekuženosti. Virus se bo namreč širil vedno hitreje.

Cepjenje bo morda celo obvezno. Čeprav je do tega kar nekaj odpora v družbi.

Cepjenje je pogosto področje za lažne novice. Vem, da ljudje večinoma sledijo strokovnim razlagam o cepljenju. Majhen odstotek ljudi ne verjame temu, ampak izmišljenim zgodbam, čeprav so bile v preteklosti zavržene. Cepiva proti boleznim so ključnega pomena, da je človeštvo sploh obstalo. Je pa zelo pomembno, ravno v tem obdobju, da človek preveri vir

informacij in ohrani kritično mero razuma. Smiselno bi bilo sicer, da bi bilo cepivo obvezno. Treba je vedeti, da ima vsako cepivo kot vsako zdravilo stranske učinke. Tudi zdravila, ki smo jih navajeni zelo pogosto jemati, imajo včasih življenjsko nevarne učinke. Toda nujno je pogledati celotno sliko. Če cepivo reši milijone in milijone ljudi, je pozitiven učinek neprimerno večji od stranskega učinka.

»Veliko je še neznanega. Število okuženih v svetu nezadržno raste. Zanimiv podatek: štiri mesece je bilo treba, da se je v svetu okužilo milijon ljudi, nato samo približno 14 dni, da se je to število podvojilo!«

Domnevam, da vas motijo tudi teorije zarote, ki se pojavljajo sočasno z epidemijo.

Iskreno povedano, ko znam, da je objavljeno neresnično, ocenim to kot lažno informacijo in se v njo ne poglobljam. Glavni problem teorij zarot je vzbujanje strahu. Moram priznati, da je bilo tudi zaposlene strah, vendar smo ta strah začeli zmanjševati z izobraževanjem, s širjenjem informacij o pravilnem načinu uporabe zaščitne opreme in danes tega strahu med zaposlenimi ne čutim več. Res pa je, da smo zdravstveni strokovnjaki tu tudi zato, da širimo resnične informacije, s katerimi ljudi pomirjamo. Danes je preveč strahu, premalo pa je dobrih novic. V samoizolaciji moramo namreč biti pozorni tudi na duševno stanje in stiske, ki se pojavljajo in so lahko povezane tudi z negativnimi informacijami.

Vsak dan ste v stiku z obolnelimi. Kako se počutijo? Kaj povedo?

Seveda jih je na začetku vedno strah. Pojavijo se izguba volje, težka sapa, ki jih omejuje pri osnovnem gibanju, kašelj. Te stvari vedno povzročijo strah. Naša terapija jim stanje olajša. Opaziti je mogoče tudi žalost, vendar se počutje – ko bolniki opazijo, da terapija deluje – izboljšuje in nato iz njih veje optimizem, da okrevajo ne glede na težave, ki jih imajo.

V tvegani skupini so starejši in kronični bolni. Kateri so bolniki, pri katerih ste opazili težji potek obolenja?

Zagotovo izstopajo bolniki z arterijsko hipertenzijo, s sladkorno boleznijo. To sta tudi bolezni, ki sta pogosto prisotni pri starejših od 60 let. Bolj ogroženi so tudi ljudje s kronično obstruktivno pljučno boleznijo, z astmo, s srčnim popuščanjem. Bolezen poteka težje pri moških.

Omenili ste zaščitno opremo. Zdravstvena stroka v bolnišnici ima več možnosti in morda več znanja v takšnih situacijah kot zaposleni v domovih za ostarele. Bi lahko do prenosa okužb v domovih, ki so še vedno žarišča, prihajalo tudi zaradi nepravilne uporabe zaščitne opreme?

To težko komentiram. Je pa pri obravnavi bolnika, ki ima covid-19, in pri preprečevanju okužb pomembna pravilna uporaba zaščitne opreme ključnega pomena. To smo v bolnišnici zaznali pravočasno, zato sem pripravil predavanja, ki so na voljo tudi na spletu, o bolezni, varovalni opremi in tudi o terapiji s kisikom. Vem, da si je spletna predavanja ogledalo več kot tri tisoč zdravstvenih delavcev, tudi iz obeh kliničnih centrov. To so številke, ki so na naše okolje zelo visoke. Kakšna je bila predaja znanja osebju v domovih za ostarele, žal ne vem. Poudarjam, da je bolnišnica naredila veliko, da bi pomagala domovom. V Šmarje je bil večkrat napoten infektolog, enkrat tudi intenzivist. So pa pogoji v domovih bistveno slabši v primerjavi z bolnišnico in tam ukrepe težje zagotavljajo. Žal so domovi žarišča, čeprav je v njih ravno tisti del populacije, ki je najbolj ogrožen. Vem pa, da je prihajalo do okužb zdravstvenih delavcev v domovih starejših občanov in sklepam, da so tam bile te okužbe tudi

novi tednik

Obvestilo

Zaradi računovodske sledljivosti prodaje in enakopravne obravnave bralcev Novega tednika vas obveščamo, da se bo mesečna naročnina časopisa Novi tednik od 1. 3. 2020 obračunavala po

**ŠTEVILU
IZDANIH IZVODOV
ČASOPISA V TEKOČEM
MESECU**

in ne pavšalno, kot je bilo doslej.

Hvala za razumevanje.

Medijska hiša NT & RC

posledica nezadostne dostopnosti do opreme ali njene nepravilne uporabe.

Bo izobraževanje o tej bolezni imelo velik poudarek?

To je eden pomembnih ciljev, da ljudi bo treba izobraziti o pravilnem načinu obnašanja, sprejeti bo treba nove oblike načina dela, še vedno uporabljati razkužila, razdaljo, maske in takoj izolirati posameznike s simptomi bolezni. Virus je sposoben mutacij, a je kljub temu omejen. Ljudje smo bistveno kompleksnejša bitja. V preteklosti smo premagali

živali in druge močnejše človeške vrste, ki smo jih od kognitivne revolucije nadvladali z razumom in s taktiko. Torej smo se sposobni prilagoditi in predvsem to bo dandanes potrebno. Toda v ozadju pandemije se dogaja tudi marsikaj dobrega. Naučili smo se delati in učiti na daljavo, družine so dobile več časa, da se bolj povežejo, zmanjšali smo dnevno onesnaževanje Zemlje. Težji časi so pred nami, ampak lahko jih izkoristimo za prilagoditve, ki bodo dolgoročno koristile človeštvu.

S podporo bi lokalne skupnosti pomagale prav njim,« je povedal Nino Erjavec, eden od treh ustanoviteljev portala.

Kot je še dodal, je bil odziv ponudnikov, pridelovalcev zelo pozitiven. Na začetku, ob javni objavi portala, je bilo vključenih 40 ponudnikov, trenutno jih je več kot 50. Na portalu ponujajo več kot 600 različnih izdelkov v različnih skupinah, kot so na primer jogurti, olje, sveža zelenjava. Največja ponudba je trenutno v kategoriji testenin in žitnih izdelkov. »Odziv kupcev je pozitiven. Obisk portala je velik, naročila se počasi večajo iz dneva v dan. Vsekakor gre za drugačno potrošniško izkušnjo, zato moramo biti mi kot tudi ponudniki potrpežljivi. Namen ni izključno prodaja,

ampak tudi to, da se ljudje seznanijo z lokalnimi pridelovalci,« je še dejal Nino Erjavec.

Plačilo in dostava pridelka oziroma izdelka sta stvar neposrednega dogovora med ponudnikom in kupcem, portal je samo stičišče. »Ne gre za nobene provizije. Ravno to je razlika med nami in večino drugih podobnih portalov, da je pri nas storitev brezplačna, ker resnično želimo pomagati lokalnim pridelovalcem in posledično gospodarstvu. Dostava je urejena za vsakega ponudnika posebej, prav tako ceno dostave določa vsak ponudnik posebej. Seveda je pri tem pomembno upoštevanje zaščitnih ukrepov, zato ponudnikom priporočamo, naj plačila urejajo v okviru predračunov,« je pojasnil Nino Erjavec.

MESTO NAKUPOV

Mesto nakupov je spletno mesto, ki ga najdete na spletnih straneh Radia Celje in Novega tednika. Tam boste našli povezave do restavracij, picerij in trgovin, ki nudijo možnost spletnega nakupovanja ali telefonskega naročila z

varno dostavo na dom ali varnim prevzemom. Nakupujete lahko preprosto in enostavno iz domačega naslonjača.

Glavna prednost spletnega nakupovanja je prihranek časa in denarja. Prihranimo, ker kupujemo samo tisto, kar

potrebujemo, bolj načrtovano in redkeje kot običajno.

Obiščite spletno stran Radia Celje ali spletno stran Novega tednika in odprite Mesto nakupov. Našli boste seznam prodajalnic ali gostinskih ponudnikov, ki omogo-

čajo dostavo na dom ali varni prevzem. Izberite zelenega ponudnika in opravite naročilo. Ponudniki omogočajo spletno ali telefonsko naročanje, zato je povsod dodana telefonska številka. Z veseljem vam bodo pomagali.

NE PREZRITE:

Kmetije v času epidemije in ponudba na spletu str. 8

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da do nadaljnjega

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za Radio Celje in Novi tednik **SPREJEMAMO PO ELEKTRONSKI POŠTI**

na marketing@radiocelje.com ali agencija@nt-rc.si ali po **TELEFONU 03 4225 144.**

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

Kdo so ustanovitelji portala?

Matic Užmah je podjetnik in vodi mednarodno IT-podjetje, zadnjih pet let je preživel v Parizu, kjer je uspešno gradil programsko orodje za podporo uporabnikom – Support Hero. **Jernej Smisl** je globalni direktor marketinga VIDAA USA, podjetja, ki ima sedež v Atlanti in je v večinski lasti Hisense International. **Nino Erjavec** je študent ekonomije na Ekonomski fakulteti UL, štiri leta se že profesionalno ukvarja z organizacijo glasbenih dogodkov, zastopanjem glasbenikov, deluje v turizmu in drugih podjetniških vodah.

Prave težave obrtnikov se šele začinjajo, meni predsednik celjske obrtne zbornice

Nekateri so se prenaglili, marsikdo je špekuliral

Po podatkih, ki jih na svojih spletnih straneh objavlja Ajpes, se je v Sloveniji od sredine marca iz sodnih registrov izbrisalo približno dva tisoč samostojnih podjetnikov. Podatkov o tem, koliko jih je dejavnost prenehala opravljati zaradi trenutnih razmer in koliko se jih je za takšen korak odločilo zaradi drugih razlogov, ni. Zagotovo pa se je marsikdo za izbris odločil v strahu in paniki, kako bo ob popolnem izpadu prihodka plačal državi vse prispevke in davke, poravnal najemnino in druge stroške.

JANJA INTIHAR

V občini Celje se je, potem ko je začela veljati prepoved obratovanja gostinskih lokalov in neživilskih trgovin in so bile ustavljene tudi številne druge storitvene dejavnosti, za izbris iz sodnega registra odločilo 52 samostojnih podjetnikov. Za primerjavo – od začetka leta do sredine marca, torej v dveh mesecih in pol, je bilo izbriso 48. Večinoma gre za podjetnike, ki so se ukvarjali z gostinstvom, s prodajo tekstila, s frizerstvom, turističnim vodenjem, z zdravstvenimi storitvami in različnim svetovanjem. »Mislim, da so se nekateri prenaglili, prepričan pa sem tudi, da je bilo med njimi nekaj špekulantov. Tisti, ki nimajo dolgov, ki ne živijo iz meseca v mesec in jih

ne bremeni kakšna večja naložba, bodo zagotovo zdržali.

Vsaj dva ali tri mesece,« pravi predsednik celjske obrtno-podjetniške zbornice Miran Gracer. Tudi njegovo podjetje Grafika Gracer se je z uvedbo ukrepov za preprečevanje širjenja koronavirusa znašlo v precejšnjih težavah. »Pri nas običajno tiskamo kataloge in letake za turistične organizacije, ki najbrž še do konca leta ne bodo mogle delati normalno. Sodelujemo tudi s šolami, za katere je veliko vprašanje, ali bodo do septembra sploh odprle svoja vrata, naročila so

usahnili tudi iz celjske bolnišnice. Pomemben del našega posla je tiskanje koledarjev. Jih bo kdo sploh naročil?« se sprašuje.

Zdaj delajo na up

Miran Gracer ocenjuje, da se bodo obrtniki soočili z velikimi težavami, če v drugem paketu vladnih ukrepov za pomoč gospodarstvu ne bo nujnih ukrepov, povezanih s finančnimi tokovi. »Zdaj delamo na up in zanima nas, kdaj bomo za svoje delo poplačani, kdaj bomo dobili plačilo za tisto, kar nam še uspe prodati.« Gracer je prepričan, da se bodo prave težave začele, ko bodo ukrepi prenehali veljati in bodo obrtniki in mali podjetniki spet lahko začeli delati. »Vlada bi morala ustanoviti nekakšno različico slabe banke, ki bi ji podjetniki, čeprav po 10 do 15 odstotkov nižji ceni, prodali terjatve. S tem bi prišli do likvidnostnih sredstev, da bi lahko plačali svoje zaposlene in poravnali račune dobaviteljem. To bi bila zelo velika in pomembna razbremenitev podjetnikov,« meni Gracer. Po njegovi oceni kakšnih večjih odpuščajev v obrtni dejavnosti ne bi smelo

biti, bo pa vse odvisno predvsem od tega, kakšna bo finančna pomoč države.

Promet Pekarne Geršak prepolovljen

Med večjimi podjetji, ki so člani celjske obrtne zbornice, imajo zelo veliko težav v Pe-

»Tisti, ki nimajo dolgov, ki ne živijo iz meseca v mesec in jih ne bremeni kakšna večja naložba, bodo zagotovo zdržali,« je prepričan predsednik celjske obrtno-podjetniške zbornice Miran Gracer.

karni Geršak. Odkar veljajo ukrepi za zajezitev pandemije, je njena prodaja padla za približno 60 odstotkov. V »normalnih« časih so kupci Geršakovega kruha in pekovskih izdelkov zdravilišča ter mnogi javni zavodi, od vrtcev in šol

do domov za starejše, prodajata jih tudi Tuš in Mercator. »Zdaj so zdravilišča, vrtci in šole zaprti. Svoje izdelke tako dobavljamo le obema trgovcema, na srečo pa imamo tudi osem lastnih poslovnih enot, od katerih smo začasno zaprti samo dve,« pojasnjuje padec prodaje Dušan Brance. Zaradi zmanjšanja obsega dela je podjetje sredi marca poslalo na čakanje polovico, to je 35 zaposlenih. Doma so peki, trgovke in tudi šoferji. Namesto običajnih treh izmen imajo trenutno le dve. »Izbor naših izdelkov smo v teh časih morali nekoliko okrniti. Na srečo ljudje še vedno kupujejo kruh in se niso uresničile napovedi, da bodo v času karantene vsi pekli doma,« pravi Brance.

Ker je polovica zaposlenih na čakanju, so v Pekarni Geršak zelo veseli pomoči države, vendar se sprašujejo, koliko časa bo trajala. »Če bo vlada držala svoje obljube in bo pomoč takšna, kot jo napoveduje, bomo lahko zdržali. V pekarni delam že 25 let, a nikoli ni bilo tako hudo, kot je zdaj. Kljub temu ne jaz ne ostali družinski člani, ki delamo v podjetju, nismo črno gledali. Vemo, da nas čaka še veliko problemov, ampak dokler bo denar za plače, bo šlo,« je prepričan Brance, ki poudarja, da o kakšnem odpuščaju v podjetju sploh ne razmišljajo. »Vem, da bo trajalo nekaj časa, da si bomo opomogli. Če bomo do konca leta spet na zeleni veji, bomo zmagali.«

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Na enem mestu vse za opremo pisarne

Ludvik Lončar sodi med tiste ljudi, ki so se kljub negotovim časom v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja odločili za samostojno podjetniško pot. V Celju je ustanovil podjetje Birobit in zaposlil tri sodelavce. Začetki so bili težki, se spominja, a se je kljub vsem oviram odločitev pokazala kot prava. Prejšnji teden je podjetje praznovalo 30 let uspešnega dela.

Najprej se je podjetje ukvarjalo s servisiranjem in z vzdrževanjem mehanskih blagajn, pisalnih in računskih strojev ter ostale opreme. Ker je ves čas sledilo potrebam svojih kupcev, je nenehno širilo svojo ponudbo in kmalu v svojo dejavnost vključilo tudi prodajo pisarniške in računalniške opreme.

Tako je že skoraj trideset let pooblaščen partner blagovne znamke Canon in vrsto let tudi cetrificirani partner blagovne znamke HP. Danes na enem mestu svojim strankam nudi vse za opremo pisarn.

Zaradi nenehne rasti in širitve svoje ponudbe je Birobit z leti potreboval tudi vedno več prostora. Prva leta delovanja je bil najemnik, leta 1997 pa so v podjetju ocenili, da je čas za lastne poslovne prostore. Ob Teharski cesti so začeli graditi stavbo in se vanjo preselili dve leti kasneje. Zaradi širitve ponudbe, v katero so vključili tudi program pisarniškega in drugega materiala, so se kmalu začeli soočati s prostorsko stisko in leta 2007 so svoje poslovne prostore nekoliko razši-

rili. S tem so ponudbo trgovine in servisne dejavnosti lahko še izboljšali, v zadnjih letih svojim strankam nudijo tudi najem večfunkcijskih naprav.

Leta 2009 je Ludvik Lončar vodenje Birobita prepustil hčeri Simoni Lončar Slemenšek, ki v podjetju ni bila novinka, saj je pred tem deset let nabirala izkušnje v komercialnem oddelku. Danes Birobit zaposluje deset ljudi in ima mnoge stalne zunanje sodelavce. V tridesetih letih je na slovenskem trgu pridobil več kot tisoč poslovnih partnerjev, med katerimi so večja in manjša podjetja, vzgojno-izobraževalne, finančne in zdravstvene ustanove, občinske uprave in še mnogi drugi. »Ponujamo jim načrtovanje in vključevanje rešitev za upravljanje tiskalniških naprav in za upravljanje z dokumenti. S tem jim pomagamo zmanjše-

»Ključ uspeha sta neprestano trdo delo in nenehno iskanje ravnotežja med trgom, zaposlenimi in lastnimi zmogljivostmi,« pravi Simona Lončar Slemenšek, ki ji je oče Ludvik vodenje podjetja prepustil leta 2009.

vati stroške tiskanje ter zagotavljati zelo veliko varnost in hitrejši proces pretoka dokumentov,« pravi Simona Lončar Slemenšek in poudarja, da so za uspeh podjetja zaslužni tako zaposleni kot tudi vsi kupci. »Ključ uspeha sta neprestano trdo delo in nenehno iskanje ravnotežja med trgom, zaposlenimi in lastnimi zmogljivostmi. Bistvo je v vztrajnosti, iskanju ustreznih rešitev za stranke ter poštenosti. Prav poštenost je za dolgoročno poslovanje najbolj pomembna.«

Birobit ni le servisno-trgovsko podjetje, ki razmišlja samo o poslu, saj rad pomaga lokalnim kulturnim in športnim društvom ter se vključuje v dobrodelna dejanja. Tudi ob 30-letnici se je namesto praznovanja raje odločil za donacijo računalniške opreme in tiskalnikov socialno ogroženim učencem v celjskih in okoliških šolah.

Foto: Birobit

Steklarna Rogaška ostaja zaprta

V Steklarni Rogaška, kjer so večino zaposlenih poslali na čakanje 17. marca, proizvodnja še vedno miruje. Prižgane so le peči za taljenje stekla, saj bi v primeru, če bi jih ugasnili, nastala velika škoda. Vodstvo družbo je najprej ponovni zagon napovedalo za 31. marec, od takrat ga prestavlja iz tedna v teden. Novi datum, ko naj bi se zaposleni vrnili na delo, je zdaj 28. april.

Razlog za podaljševanje ponovnega zagona tovarne je ogromen padec prodaje na ameriškem trgu, kar pomeni tudi zmanjšanje naročil, navajajo v steklarni. Družba ima pravzaprav težave z naročili že od lani, saj Američanov kristalni izdelki, v katerih je veliko svinca, ne zanimajo več tako kot včasih. Zaradi težav pri poslovanju je vodstvo steklarne za letos tudi napovedalo zmanjšanje števila zaposlenih. Po prvotnih napovedih naj bi seznam presežnih delavcev pripravili do konca aprila ter nato maja odpustili 130 ljudi in septembra še 70. V steklarni je zdaj zaposlenih 830 ljudi, od tega je 168 delavcev, ki večinoma delajo v proizvodnji, migrantov s sosednje Hrvaške. Predsednik sindikata v steklarni Stjepan Križnik pravi, da so pogajanja in pogovori o odpuščaju in ugotavljanju presežkov trenutno ustavljena. Pričakuje, da jih bosta sindikat in vodstvo podjetja nadaljevala po prvomajskih praznikih. Takrat naj bi se, je prepričan Križnik, proizvodnja v tovarni spet začela. Ne verjame namreč, da bi se to lahko zgodilo še ta mesec.

Poleg oddelka za ročno proizvodnjo, za katerega v steklarni že zdaj napovedujejo, da ne bo delal najmanj do 5. maja, sta zaprta tudi orodjarna v Rogatcu in obrat v Kozjem. Prižgane so le peči za taljenje stekla, pri čemer pa, pravi Križnik, nastajajo veliki stroški. Peči namreč obratujejo »na prazno«, a kljub temu porabijo veliko električne energije in plina.

Tako kot Steklarno Rogaška je Skupina Fiskars, ki je njena lastnica od leta 2015, zaprla tudi večino svojih ostalih tovarn po svetu, v nekaterih pa ohranja le manjši del proizvodnje.

JJ

Birobit, ki je 16. aprila obeležil 30 let delovanja, od leta 1999 posluje v lastnih prostorih ob Teharski cesti.

Še eno podjetje s Celjskega le še v zgodovinskem arhivu

Po osmih letih končan stečaj Garanta

Celjsko sodišče je končalo stečaj tovarne pohištva Garant s Polzele. Sklep o končanju postopka je postal pravnomočen v teh dneh. Upniki, bilo jih 240, so prijaviili za 5,5 milijona evrov terjatev. Odstotek poplačila je bil, vsaj za največje upnike, v primerjavi z drugimi stečajni dokaj visok. S prodajo nepremičnin, zalog in z najemninami za tovarniške stavbe v času stečaja se je namreč v stečajni masi nabralo 3,7 milijona evrov. Stečajni postopek je spremljalo kar nekaj zapletov.

JANJA INTIHAR

Najprej je trajalo več let, da se je za nakup nepremičnin sploh začel kdo zanimati, namigovalo se je tudi o nekaterih nepravilnosti, ki naj

bi jih pri postopku zagrešil stečajni upravitelj Tomaž Kos, ki ga je sodišče proti koncu stečaja, vendar ne zaradi Garanta, zamenjalo.

Najprej celota, nato po delih

Stečajni postopek Garanta se je začel avgusta 2012. Že nekaj časa pred tem je 117 delavcev preživljalo pravo agonijo. Pet mesecev so bili brez dela in plač, stečaj bi že zdavnaj predlagali sami, a niso mogli zbrati denarja za plačilo taks. Pred stečajem je tovarno vodila Simona Potočnik, največja lastnika sta bila Nivo in Alfa Holding, povezan z Boštjanom Maroltom, ki je med drugim danes največji posamični lastnik Celjskega sejma.

Stečaj je šest let vodil Tomaž Kos, ki so ga marca 2018 aretirali zaradi zlorabe položaja in jemanja podkupnine v enem od drugih stečajnih postopkov. Sodišče je za novo stečajno upraviteljico imenovalo Mileno Sisinger, ki ji je v razmeroma kratkem času uspelo prodati preostalo premoženje podjetja. Kos je skoraj šest hektarjev velik tovarniški kompleks, na katerem je za štiri hektarje pokritih hal in proizvodnih prostorov, najprej prodajal kot celoto. Šele po štirih letih in mnogih neuspešnih dražbah se je odločil za prodajo po delih in ga razdelil na šest posameznih enot. Do lani so novega lastnika dobile vse nepremičnine, ki so sicer v času stečaja imele najemnike, kupci so večinoma bila podjetja iz lokalnega okolja.

Največji upniki banke in zaposleni

V stečaju Garanta so upniki prijaviili za 5,5 milijona evrov terjatev. Tovarna je največ denarja ostala dolžna bankam in tudi zaposlenim. V začetku postopka je sicer stečajni upravitelj Tomaž Kos zapisal, da glede na ocenjeno premoženje pomeni stečaj za upnike veliko škodo, a se je potem izkazalo, da iztržek od prodaje nepremičnin le ni bil tako skromen in je zato bilo poplačilo kolikor toliko ugodno. Nova KBM, ki je bila ločitvena upnica, je na primer dobila poplačane vse svoje terjatve, Družba za upravljanje terjatev bank, ki je prevzela obveznosti Garanta do Banke Celje, je dobila malo manj kot polovico terjanega zneska, poplačilo prednostnih upnikov, to je delavcev, je bilo 87-odstotno.

Foto: arhiv NT (Andraž Purg - GrupA)

Skladišče in apartmaji morajo počakati

Med dogodki, ki so jih zaradi ukrepov za preprečevanje širjenja koronavirusa morali prestaviti za nedoločen čas, sta na Celjskem tudi odprtji dveh pomembnih gospodarskih naložb. Kovinrade je v Štorah zgradil nove skladiščne prostore, Terme Dobrna so v eni od zdraviliških stavb uredile nove apartmaje.

Odprtje Kovinradovega novega skladišča bi moralo biti minuli petek, z njim je podjetje nameravalo proslaviti tudi 30-letnico svojega delovanja. Celjski trgovec z metalurškimi izdelki je novo stavbo v Štorah, kjer ima večjo skladiščno halo že 15 let, začel graditi lani. Z novo zgradbo, ki meri 7 tisoč kvadratnih metrov, je svoje skladiščne prostore v Štorah povečal na 18 tisoč kvadratnih metrov. Približno 30 odstotkov denarja za naložbo, ki je v celoti znašala šest milijonov evrov, je podjetje zagotovilo samo, ostalo je posojilo, najeto pri državni SID banki.

V Termah Dobrna so načrtovali, da bodo za prvomajske praznike odprli nov butični hotel. Uredili so ga v stavbi iz 18. stoletja, ki stoji v zdraviliškem parku, v njej je nekoč imela svoje prostore uprava zdravilišča. S prenovno, ki so se je lotili septembra lani, so v novem hotelu uredili trinajst nadstandardnih apartmajev in restavracijo. Prenova nekdanje upravne stavbe je del večjega naložbenega cikla, s katerim nameravajo Terme Dobrna povečati svoje nastanitvene zmogljivosti. JI

HVALA ZA VAŠ TRUD!

Z donacijo 150.000 trislojnih kirurških mask triindvajsetim zdravstvenim ustanovam se zahvalujemo zdravstvenim delavcem za trud in požrtvovalnost med epidemijo koronavirusa in vsem želimo, da bi **OSTALI ZDRAVI!**

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

ZDRAVSTVENI DOM LAŠKO

ZDRAVSTVENI DOM ŠENTJUR

ZDRAVSTVENI DOM DR. JOŽETA POTRČA, ŽALEC

ZDRAVSTVENI DOM NAZARJE

ZDRAVSTVENI DOM ŠMARJE PRI JELŠAH

SKUPAJ ZMOREMO!

ŠENTJUR – Do jeseni razširjena stavba zdravstvenega doma

Več prostora, več dejavnosti in boljša oskrba

Prizidek za Zdravstveni dom Šentjur pomeni dodatno etažo v velikosti 200 kvadratnih metrov. Zaposleni bodo pridobili dve ambulanti družinske medicine, dve referenčni ambulanti in prostor za patronažne sestre. Vrednost naložbe znaša približno pol milijona evrov.

SAŠKA T. OCVRK

Sistem storitev javnega zdravstva na primarni ravni je vedno bolj obširen in zahteven. Občina in zdravstveni dom poskušata ustrezne pogoje za njegovo delovanje vzpostavljati v okviru zmožnosti ter medsebojnega usklajevanja. Tako sta že leta 2015 dokupila dodatne prostore v velikosti 270 kvadratnih metrov. Na ta način so uredili dodatno ambulanto za družinsko medicino ter šolsko ambulanto. Pridobili so prostor za izolacijo bolnikov v primeru hujših nalezljivih bolezni in sanitarije za bolnike ter zaposlene. Nekatere prostore so preuredili. Tri leta kasneje so na Mestnem trgu uredili nove prostore šentjurskega centra za krepitev zdravja, ki je pred tem prav tako deloval v prostorih zdravstvenega doma. S pomočjo evropskega sklada za regionalni razvoj je občina na novi lokaciji uredila večnamenski prostor s sanitarijami, z garderobami, dvema

pisarnama, s hodnikom in čajno kuhinjo.

Zaključek del do septembra

Prostorska stiska se v zdravstvenem domu s tem ni bistveno sprostila, saj zavod ves čas nadgrajuje svojo dejavnost. Med drugim je v zadnjih dveh letih pridobil koncesijo za dva tima družinske medicine. Ima osem referenčnih ambulant in ko bodo izpolnili pogoje, bo kandidiral za še dve dodatni. Res pa že zdaj težko zagota-

vljajo prostor za delo sester, ki se časovno prekriva. »Obseg medicinskih posegov na primarni ravni je vedno večji. Povečuje se obseg dela v ambulantah primarne ravni, ki je tudi strokovno zahtevnejši. Za to potrebujemo dobro izobražen kader ter ustrezne medicinske aparature. V ZD Šentjur beležimo tudi vedno več diagnostičnih preiskav, zdravimo kronične bolnike z akutnimi poslabšanji zdravstvenega stanja. S staranjem populacije je število takšnih bolnikov

vedno večje, kar prinaša povečan obseg dela. Obenem zdravstveni domovi prevzemamo vedno več nalog v primarni in sekundarni preventivni dejavnosti,« so pojasnili ob podpisu pogodbe.

Prizidek k zdravstvenemu domu tako predstavlja eno pomembnejših šentjurskih naložb in pomeni dolgoročno kakovostnejše pogoje dela, posledično boljšo zdravstveno obravnavo bolnikov.

Na razpisu za izvedbo približno 487 tisoč evrov vrednega projekta je bilo izbrano konjiško podjetje GMI Gradnje Marguč s partnerskim podjetjem Trgograd iz Litije. Dela naj bi bila končana do konca septembra letos.

Za socialno šibke brezplačna energetska obnova

»Reševanje energetske revščine zahteva celovit pristop,« poudarja Eko sklad. Energetski svetovalci bodo občanom svetovali, jih seznanjali o možnosti prijave na javni poziv ter pri prijavi pomagali. Zaradi tistih občanov, ki so manj vešč, se bo država povezala s centri za socialno delo, a tudi s Karitas, z Rdečim križem, zvezo društev upokojencev ... Ti naj bi občane še posebej seznanjali o možnostih, ki jih nudi Eko sklad.

Socialno šibki občani, ki so lastniki (ali solastniki) enostanovanjske stavbe – ali stanovanja v dvostanovanjski stavbi – bodo lahko opravili energetska sanacija brezplačno. Gre za program ZERO500, ki ga sofinancira evropski kohezijski sklad. Pri nas ga bo izvajal Eko sklad v povezavi z ministrstvom za infrastrukturo.

»Tem občanom se bo tako izboljšal socialni status, saj pomenijo zanje energetske prenove prihranke pri stroških,« pojasnjuje Eko sklad. V obnovljenih stavbah bo manjša poraba energentov in elektrike,

kar predstavlja za gospodinjstva socialno šibkih občanov za zdaj velik izdatek. Izboljšani bodo tudi pogoji bivanja v omenjenih stavbah, kjer se pojavljata na primer vlaga ali plesen. Boljši pogoji bivanja bodo lahko ugodno vplivali na zdravstveno stanje stanovalcev.

In kakšni energetske ukrepi bodo na voljo za socialno šibke občane? Obstaja možnost toplotne izolacije strehe ali stropa proti neogrevanemu prostoru, toplotne izolacije zunanjih sten stavb, vgradnje energetske učinkovitih oken ali tudi vhodnih vrat, zamenjave boilerja z

grelnikom vode s sprejemniki sončne energije ali s toplotno črpalko ter vgradnje lokalnega prezračevanja z vračanjem toplote odpadnega zraka. Upravičenci so občani, ki so zadnjih 12 mesecev prejeli denarno pomoč ali varstveni dodatek. Stavbe, ki jih želijo sanirati, so morale biti zgrajene pred koncem leta 1967. V njih morajo socialno šibki občani zares živeti.

Za program ZERO500 je na voljo 5,8 milijona evrov, izvajan bo do leta 2023. Za dodeljevanje finančnih spodbud socialno šibkim občanom bo Eko sklad objavil več

javnih pozivov. »Pilotni javni poziv bomo objavili do poletja, tako da lahko pričakujemo, da bo začeto izvajanje prvih projektov na stavbah socialno šibkih občanov že v tem letu,« napoveduje Eko sklad. »Občani, ki bodo izpolnjevali pogoje javnega poziva, za izvedbo projekta lastnih sredstev ne bodo potrebovali. Upravičeni bodo do stoddstotno priznanih stroškov enega ali več izvedenih ukrepov, vendar največ do 9.620 evrov,« pojasnjuje sklad. V omenjeni znesek je všteti davek na dodano vrednost. BJ

Pri glavnem vhodu bosta dve vstopni točki. Prva za bolnike internističnih specialističnih ambulant in radiologije, druga za bolnike kirurških in ostalih specialističnih ambulant. Vsi bolniki morajo k vhodu priti 20 minut pred časom obravnave v ambulanti. Pri vhodu se bodo javili varnostniku, ki jih bo poiskal v čakalnem seznamu tistega dne, nato bodo z medicinsko sestro še pred vstopom v stavbo opravili zadnji triažni pregled, pri katerem bodo še enkrat preverjeni odgovori telefonske triaže in morebitni znaki akutne okužbe dihal.

Pri specialističnih pregledih izredna previdnost

CELJE – V Splošni bolnišnici Celje so v ponedeljek začeli postopno povečevati izvajanje nenujnih specialističnih pregledov. Še vedno ob tem veljajo strogi varnostni ukrepi. Iz vseh specialističnih ambulant bolnike kličejo po telefonu.

»Datumi pregledov in posegov, ki so bili bolnikom dani pred razglasitvijo epidemije, ne veljajo več. Vsaka specialistična ambulanta je pregledala sezname neopravljenih storitev in pripravila nov čakalni seznam bolnikov, ki na obravnavo čakajo z napotnico z oznako zelo

hitro in »hitro«. Bolnike bomo na preglede klicali v skladu z novimi čakalnimi seznamami,« so sporočili iz Splošne bolnišnice Celje.

En delovni dan pred obravnavo v bolnišnici tako medicinske sestre kličejo za naslednji dan naročene bolnike. S klicem preverjajo stanje bolnikov. Če bi se izkazalo, da ima kdo znake okužbe dihal, ga bodo ponovno poklicale čez 14 dni. Če bodo izpolnjeni vsi pogoji za pregled, bo bolnik na koncu pogovora izvedel za uro pregleda naslednji dan. Podoben postopek bo

tudi za tiste, pri katerih bo opravljen nenujnen operativni poseg, le da se bo njihova obravnava začela teden pred operativnim posegom.

V bolnišnici opozarjajo, naj ljudje navajajo resnične podatke v zvezi z zdravstvenim stanjem. »Razmišljanje, da se bo ob neizpolnjevanju pogojev pregled ponovno prestavil za nedoločen čas, ni pravo. Zamolčanje ali navajanje neresničnih podatkov je lahko nevarno za ostale bolnike in zdravstvene delavce,« še dodajajo v bolnišnici.

SŠol
Foto: SBC

Tudi v ZD Celje

Nenujne ambulantne specialistične dejavnosti so začeli izvajati tudi v celjskem zdravstvenem domu. Delujejo že ambulantni specialistka in diagnostika, ta teden pa so odprli tudi ambulante psihiatrije, pulmologije, kardiologije in fizioterapije ter rentgen. Bolnike bodo na preiskavo poklicali in jim določili datum ter uro pregleda. Vsi bolniki morajo na preiskavo priti največ 10 minut prej. Pred vstopom v zdravstveni dom bodo vsi pregledani, saj je vstop dovoljen le bolnikom brez znakov akutne okužbe dihal.

Sprejem bolnikov, ki potrebujejo nujno medicinsko pomoč, bo še naprej pod nadstreškom Urgentnega centra Celje.

Vsi bolniki, ki prihajajo na nenujne specialistične in diagnostične zdravstvene preglede, z izjemo bolnikov ginekoloških, otroških in očesnih specialističnih ambulant, bodo v bolnišnico vstopali skozi glavni vhod bolnišnice, ki bo odprt med 7. in 15. uro.

Bolnice ginekoloških specialističnih ambulant in neonatalne ambulante bodo vstopale skozi vhod št. 9 (vhod na ginekološko-porodniški oddelek), bolniki otroških ambulant in oddelka skozi vhod št. 14 (vhod na otroški oddelek) in bolniki očesnih ambulant skozi vhod št. 12 (stavba z ambulantami očesnega oddelka pri krožišču v Kersnikovi ulici).

Hmeljarsko eksportno družbo (HED) sta leta 1927 ustanovila hotelir in veleposestnik Franc Pikel in gostilničar Ivan Virant, ki sta v ta namen to stavbo tudi zgradila. Ker ta že leta propada in kazi podoba mesta, jo bodo sedanji lastniki porušili in na tem mestu zgradili sodoben objekt, v katerem bodo uredili tehnološko dovršene hladilne prostore in skladovalnice.

Javna obravnava OPPN s pomočjo avdio-vizualnih medijev

Novi prostori za skladiščenje hmelja

ŽALEC – Dolgo je žalska občina napovedovala posodobitev Hmezadove stolpnice in pripadajočih okoliških stavb, ki ne pomeni zgolj nadgradnje obstoječe dejavnosti, temveč tudi turistično popestritev kraja. V začetku meseca so tako prvič v zgodovini javno razgrnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPP) opravili na daljavo, in sicer s pomočjo avdio-vizualnih medijev. Sprejetje dopolnjenega prostorskega dokumenta omogoča podjetju Hmezad Exim začetek uresničevanja zastavljenih smelih investicijskih načrtov. Ti naj bi bili končani do leta 2025, vrednost investicije je ocenjena na tri milijone evrov.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Kot so pojasnili v žalski občini, je razlog za pripravo OPPN predvsem potreba investitorja, podjetja Hmezad Exim, po celoviti preureditvi območja za delovanje družbe. »Družba Hmezad Exim potrebuje primernejše prostore, zato se je odločila za gradnjo novega, sodobnega objekta za prevzem, obdelavo in skladiščenje hmelja, saj sedanji objekti za uporabo sodobnih tehnologij niso več primerne. Gradnja novega objekta je predvidena na zahodnem delu območja, in sicer na mestu nekdanje mešalnice krmil. Objekt nekdanje Hmeljarske eksportne družbe (HED) je povsem dotrajan, neuporaben in že leta kazi podobo kraja,« pojasnjujejo v občini. Tudi zaradi tega se je investitor odločil, da bo najprej porušil prav to stavbo.

Zaradi posebnih sprejetih ukrepov za preprečevanje širjenja nalezljive bolezni covid-19 je bila tokratna javna obravnava nekoliko drugačna, izpeljali so jo s pomočjo avdio-vizualnih medijev.

Glavni objekt, Hmezadova stolpnica, ki je visoka 49,7 metra in še vedno velja za najvišjo stavbo v Spodnji Savinjski dolini, bo po dograditvi novega poslovnega objekta izgubil svoj osnovni namen. Preuredili ga bodo za uporabo

v poslovni dejavnosti, v njem naj bi bil prostor tudi za zagonska podjetja in inkubator. »Se vedno ima investitor v načrtu tudi dograditev panoramskega dvigala in ureditev razgledne ploščadi s kavarno,« so ob pojasnilu OPPN povedali v žalski občini in dodali, da naj bi na vzhodnem delu zgradili tudi nov gostinski lokal s spremljajočimi objekti, uredili naj bi zunanje površine za potrebe predstavitve hmelja in degustacije piva. S tem naj bi občina dobila tudi težko pričakovan vrt piva. Občina in investitor sta se uspela dogovoriti tudi o gradnji nove enosmerne cestne povezave s pločnikom in kolesarsko stezo, ki bo razbremenila tudi mestno jedro.

Visoka kakovost in zadovoljni kupci

Investicijske načrte je potrdil tudi direktor podjetja Hmezad Exim Mihael Vitko. Poudaril je, da je za družbo prednostna ureditev moderne visokoregalne hladilnice. »Zagotavljanje kakovosti, odobritve presoj in spoštovanje vseh pogodbenih obveznosti do kupcev lahko izvedemo samo na način, da zagotovimo dovolj hlajenih prostorov in ob tem znotraj posodobimo linijo za proizvodnjo hmeljskih peletov.«

Kot je dejal, bo družba, ki je v večinski lasti enega največjih koroških hmeljarjev Jožefa Casa, investicijo izvajala postopno. Projekti naj bi bili končani v letu 2025, za vse prenove, dograditve in posodobitve naj bi odšteli približno tri milijone evrov. Za zdaj so približno pol milijona že vložili v prenovo osrednje stolpnice. Stavbo so, kot je povedal Vitko, tehnično obnovili: »Opravljeni so bila vsa vzdrževalna dela – pranje fasade, injiciranje lepila v razpoke, nanos zaščitnega sredstva, termo- in hidroizolacija strehe.« Na stolpnici so zamenjali tudi vseh 260 oken.

V teh dneh so gradbeni izvajalci že porušili dobršen

stroko najbolj pozna,« pravi Vitko.

Bo hmelja preveč?

Trenutne razmere negativno vplivajo tudi na področje hmeljarstva in poslovanja družbe. »Po podatkih svetovne hmeljarske organizacije gostinski in turistični obrati, ki v tem času ne delujejo, prodajo do 40 odstotkov piva. Proizvodnja tega presežka piva zdaj stoji in enako se dogaja z zalogami surovin – hmelja v našem primeru. Kaj hitro se lahko zgodi, da bodo letos na trgu viški neprodane ga hmelja,« pravi sogovornik. Kot še pravi, se v družbi bojujejo tudi morebitnih odpovedi

V okviru javne razgrnitve dopolnjenega osnutka OPPN za območje Hmezada je žalska občina izvedla javno predstavitev in obravnavo razgrnjenega gradiva z objavo videa obrazložitve na lokalni televiziji. Za dodatna pojasnila so bili predstavniki pripravljavca na voljo na predhodno objavljeni telefonski številki. Zainteresirani občani so lahko v času razgrnitve pripombe in predloge pošiljali na elektronski naslov.

del stare stavbe HED, v tem letu bo družba pripravila tudi vso tehnično dokumentacijo za postavitev nove hale. Sočasno bo podjetje poskrbelo tudi za gradnjo že omenjene nove ceste. Ta bo vodila mimo pivskega vrta, katerega ureditev je predvidena na koncu, že zdaj pa je bolj ali manj jasno, da bodo za opravljanje gostinske dejavnosti iskali najemnika. »Načeloma se ne nagibamo k temu, da bi hodili iz svoje panoge, zato bomo v tem času poskušali najti zasebnega investitorja, ki bi ga morebitna pivnica oz. pivski vrt zanimala in se na to

pogodb večjih pivovarskih koncernov zaradi uporabe klavzul, kot so t. i. višja sila oz. spremenjene okoliščine. »A vendar bodimo optimistični. Upamo in verjamemo, da bodo dejavnosti kmalu znova normalno delovale. Spoznavamo, da imamo v zadnjih letih ravno tako probleme z vremenom in tako iz leta v leto težje načrtujemo, kaj bomo dobili od dobaviteljev, hmeljarjev. Smo v stalnih stikih, o razmerah se ves čas obveščamo, podpiramo in in skušamo obdržati dobro poslovno držo,« zaključuje.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Rumpf na čelo zavoda za blagovne rezerve

Vlada je v torek izdala odločbo o razrešitvi Antona Zakrajška s položaja direktorja Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve, češ da naj bi sprejel nekatere poslovne odločitve, za katere je ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo opazilo, da niso rezultat odgovornega upravljanja. Na njegovo mesto je za vršilca dolžnosti vlada imenovala Tomija Rumpfa. Gre za dosedanjšega direktorja Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah, ki ima pod svojim okriljem štiri enote, poleg matične še v Šentjurju, Rogaški Slatini in Kozjem. V preteklih letih je podjetje uspešno poslovalo in bilo celo nominirano za savinjsko-zasavsko gazelo. Rumpf, ki je po poklicu veterinar, je doslej opravljal že različne funkcije, med drugim je bil tudi direktor Kobilarne Lipica, a je s tega položaja odstopil leta 2012. TC

Na zdravstveno letovanje

Medobčinsko društvo prijateljev mladine Celje načrtuje tudi za letošnje poletje zdravstveno letovanje otrok na morju. To bo v Savudriji v hrvaški Istri. Za otroke z območja celjske upravne enote je na voljo 60 mest in za otroke iz Zgornje Savinjske doline 66 mest.

Zdravstveno letovanje je namenjeno pogosto bolnim otrokom, med njimi astmatikom, tistim z atopijskim dermatitisom, s skoliozo in psorazio ter še drugim. Po pravilih je otroku zdravstveno zavarovanje potrjeno, če je bil v preteklem letu pri zdravniku vsaj dva- do trikrat ali hospitaliziran. Letos so lahko vključeni otroci do 19. leta.

Letovanja bodo od 1. julija do 7. avgusta. Za 11-dnevno letovanje znaša prispevek staršev 122,30 evra, kar lahko plačajo v treh obrokih in to pred začetkom letovanja. Organizator si pomaga z denarjem akcije Pomežik soncu, iz fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij ter s prispevki donatorjev in sponzorjev. Na letovanju je poskrbljeno za različne dejavnosti, od plavalnih tečajev do izobraževanja, kar je za udeležence brezplačno. Medobčinsko društvo prijateljev mladine bo o možnosti letovanja obvestilo starše otrok, ki so bili med udeleženci letovanju lani in predlani, osnovne šole in svetovalne delavce ter šolske dispanzerje. BJ

Občina prevzema del obveznosti občanov

VRANSKO – Občinski svetniki so na pobudo župana Franca Sušnika in občinske uprave konec marca na 3. dopisni seji odločili, da bodo za čas razglašene epidemije vsi uporabniki storitev Javnega komunalnega podjetja Žalec oproščeni plačila omrežnine.

Kot je povedal Sušnik, sprejet sklep velja do preklica, za občino pa to pomeni mesečno devet tisoč evrov manj proračunskih prihodkov. »Prepričan sem, da je to pomemben prispevek pri razbremenitvi gospodinjstev in podjetij, predvsem v storitvenih dejavnostih.«

Občinski svetniki so izglasovali tudi zamrznitve pogodb financiranja javnih zavodov, kot so šola, vrtec, knjižnica, zavod za kulturo turizem in šport, ki so v času epidemije zaprli vrata. Kot je pojasnil Sušnik, to pomeni, da bo občina v tem obdobju tem zavodom na podlagi zahtevka s prilogami pokrila vse stroške delovanja. »Pričakujemo, da bodo zaradi nižjih stroškov plač – zaposleni so bili napoteni na čakanje na delo – nižjih stroškov porabe, nižje cene električne energije in JKP ti stroški bistveno nižji kot sicer.« A povsem natančnega izračuna, koliko bo občina k temu prispevala, še ni. Prav tako se Sušnik nadeja vsaj delnega povračila stroškov plač zaposlenih na čakanju. LKK

Država se bo rešila makadama

SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR – Državna cesta med Žičko kartuzijo in Stražo na gori po novem ne bo več makadamska. Gre za cesto, ki povezuje konjiško in šentjursko občino, Žiče in Dramlje. Pogodba med republiško direkcijo za ceste in izvajalcem del celjsko družbo Voc je bila podpisana že lani.

Gre za odsek, dolg 1.350 metrov, od katerega je majhen del na območju šentjurske občine. Cestišče bo po novem razširjeno in asfaltirano, med drugim bodo zgrajeni tudi podporni zidovi. Zaradi del ostaja cesta zaprta do maja, za vozila je mogoč obvoz čez Loče in Ponikvo pri Grobelnem. BJ

Kmetije v času epidemije in ponudba na spletu

Zgolj prisotnost na spletu še ni dovolj

V teh dneh so obiski trgovin še najbolj adrenalinska preizkušnja v celem tednu. Ker jih ni priporočljivo obiskovati pogosto, so mnogi raje poiskali možnosti oskrbe na eni od bližnjih kmetij. Kar se je še pred tedni zdelo nesmiselno, saj so bile trgovine ves čas na voljo z izdelki z vseh koncev sveta, je postalo zadnje tedne povsem normalno. Temu so se prilagodili tudi številni ponudniki kmetijskih pridelkov, ki dostavljajo na dom, pri čemer lahko ljudje pridejo tudi na kmetijo po pridelke. Na voljo so spletni sezname kmetij, pojavljajo se aplikacije, ki omogočajo, da najdemo, kar želimo. Možnosti torej so, če jih le znamo izkoristiti. A ne le zaradi lastne kakovostne oskrbe, ampak tudi zaradi podpore slovenskim kmetom, brez katerih lahko le sanjamo o večji samooskrbi.

TATJANA CVIRN

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano že nekaj časa vsaj z reklamnimi akcijami opozarja na pomen lokalno pridelane in predelane hrane in je v ta namen oblikovalo tudi spletno stran Naša super hrana. Tam lahko potrošnik najde koristne podatke in tudi sezname kmetij, ki ponujajo lokalno pridelano hrano. V trgovinah je namreč še vedno tako, da predstavlja zlasti pri zelenjavi uvoz glavnino ponudbe.

Brezplačna objava kmetijske ponudbe

Veliko ponudbe lokalnih kmetov, ribičev in ribogojcev je mogoče najti tudi na spletni strani Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Kupujmo domače. Nastala je že leta 2010 in kot pravi vodja projekta Ana Marenk, je njen namen pomagati slovenskim pridelovalcem in predelovalcem hrane, da z oglaševanjem na spletu povečajo neposredno prodajo na kmetiji. »Spletna stran www.kupujmodomace.si kmetijam nudi možnost, da svoje pridelke in izdelke ponudijo brez posrednikov in s tem povezanih stroškov provizij, kar jim omogoča večji zaslužek na kmetiji, možnost zaposlitve dodatne delovne sile, takojšnjo povratno informacijo kupcev in nenazadnje takojšnje plačilo.«

Takšen način je dobrodošel tudi za potrošnike. »Omogočimo jim nakup lokalno pridelane sveže pristne domače hrane.« Kot ugotavlja Ana Marenk, se je v času epidemije povečalo zanimanje kmetov za brezplačno objavo njihove ponudbe na spletni strani Kupujmo domače. »V tem času je postalo bolj jasno, kako pomembna je domača pridelava hrane in da vloga malih proizvajalcev pri tem še zdaleč ni zanemarljiva,« pravi Marenkova. Ponudba pridelkov in izdelkov je pestra, še večjo pričakuje v prihodnjih tednih, ko bo na voljo več sezonskih pridelkov.

Ponudniki so z območja celotne Slovenije. Spletna stran je namreč zasnovana

na način, da na enem mestu združuje ponudbo na celotnem območju države, hkrati lahko obiskovalci z iskalniki najdejo zeleno ponudbo na območju svoje regije.

Kako se kmetje znajdejo v teh razmerah? Nekateri so že prej izkoriščali različne spletne možnosti za oglaševanje in promocijo, drugi se prilagajajo novim razmeram. Vsi upajo, da bodo kupci v prihodnje bolj cenili kakovostne domače pridelke in da bo tudi država bolj podpirala lokalno pridelavo.

Mlečni izdelki tudi v dobrodelne namene

Kmetija Flis iz okolice Šempetra v Savinjski dolini se ukvarja s pridelavo mleka in predelavo v mlečne izdelke. Darja in Damijan Četina sta se zaradi spremenjenih razmer odločila za spletno trgovino in za možnost dostave izdelkov na dom. »To je bil za nas nov izziv, sicer ne enostaven, a sem prepričana, da bomo iz teh razmer izšli še boljši in bolj prepoznavni,« pravi Darja Četina. Zaveda se, da se morajo sami znajti in da ne morejo čakati na pomoč. Ob tem meni, da samo prisotnost na spletu še ni dovolj. »Do kupca moraš priti, mora biti zadovoljen z izdelki, ki mu jih dostaviš.«

Ob tem se na kmetiji trudijo za večjo prepoznavnost svojih izdelkov in za osveščanje kupcev. »Pomembno je, da kupci začnejo ceniti domače pridelke in da se zavedajo, da cena ni vedno najbolj pomembna, ampak je kakovost tista, ki mora pretehtati pri izbiri. Zagotovo je bolje jesti en kakovosten jogurt za 80 centov kot pet tistih po 20 centov.« Upa, da bomo znali po epidemiji bolj ceniti slovenskega kmeta. »Tudi država naj se iz tega nauči, da brez podpore lokalnega kmeta ne moremo imeti lastne hrane,« poudarja Darja Četina. Na kmetiji v minulih tednih niso pozabili na socialno šibke in na prizadevne zdravstvene delavce v celjski bolnišnici ter UKC Maribor in jim darovali svoje izdelke.

Darja in Damijan Četina s kmetije Flis (foto: arhiv kmetije)

Še vedno je dovoljena prodaja na tržnicah. V Celju je odprta vse dni, razen v nedeljo.

Branko in Tomaž Habjan v rastlinjaku, kjer trenutno raste solata. (Foto: arhiv NT, SHERPA)

Maruška Planko v svoji sirarni (Foto: arhiv kmetije)

Trenutno solata, kako naprej?

Ekološka kmetija Habjan v Zagradu pri Celju, ki prideluje zelenjavo in redi drobnico, je svojo prepoznavnost zadnja leta skrbno gradila s pomočjo različnih spletnih kanalov in zato trenutno tovrstne dejavnosti niso nič večje kot običajno, pravi Tomaž

Habjan. A sprememba pri naročanju je kar velika. Trenutno ni naročil javnih zavodov, ki so bili največji odjemalci pridelkov s kmetije. »Zdaj vso solato, ki jo trenutno imamo, prodamo strankam na našem dvorišču. Te jo prej naročijo, mi jo pripravimo in pridejo ponjo. Nekateri plačajo z nakazilom, drugi pustijo denar, tako da ne prihaja do stikov.«

Ob tem sogovornika skrbi, kako bo v času glavne sezone. Ta se bo začela čez dva meseca, a ob tem na kmetiji ne vedo, kako bo z vrtni in drugimi zavodi, ki so jih prej oskrbovali. »Vprašanje je tudi, koliko naj letos posadimo. Ali več kot prejšnja leta ali manj, ker bomo samo doma prodajali?«

Tudi Habjan upa, da se bomo vsi iz teh razmer kaj naučili. »Kar je bilo prej težko, je zdaj postalo normalno. Zdaj so mnogi začeli hoditi na kmetije po hrano.« Ugotavlja, da je trženje hrane postalo zlata jama za vse podjetnike. »Dnevno prejemam klice s ponudbo za sodelovanje na spletnih portalih za hrano.« Ob tem se mu smilijo veliki pridelovalci, ker jih je to zelo prizadelo. »A namesto da bi v trgovinah prodajali njihove pridelke, hrano še vedno uvažamo,« je kritičen sogovornik.

Kozje mleko razvaža po Sloveniji

Maruška Planko in Skaš Kleh sta ekološka kmeta na gričevnatem Kozjanskem, v bližini Svetega Štefana, kjer imata čredo koz in sirarno. »Te razmere niso bistveno vplivale na naš način življenja,« pravi Maruška Planko, »saj se sicer izogibamo velikim središčem in nakupovanju. Stranke nas najdejo predvsem po načelu, da dober glas seže v deveto vas.« Sogovornica je pred leti s partnerjem zamenjala udobno mestno življenje in se lotila kmetovanja. Odkar kmetija deluje, je našla krog strank, ki so stalne odjemalke kozjega mleka in izdelkov iz njega, in pri tem tudi v zadnjih tednih ne opaža bistvenih sprememb. »Kakšno stranko sem pridobila, saj ljudje iščejo naokrog, kje bi kaj kupili. Izdelke že ves čas dostavljam na dom in to zame ni nič novega.« Tako se izmenično odpravi proti Ljubljani in Krškemu in kupcem dostavi svoje izdelke na dom. »Vmes grem še kakšen dan v civilizacijo v Šmarje pri Jelšah in oskrbim še kupce na tistem koncu.«

O povečanju prodanih količin ne razmišlja, saj je prepričana, da bi to slabo vplivalo na kakovost. »20 koz molzeva ročno in mleko predelujeva. S tem se da preživeti. Tisti, ki govorijo, kako se nič ne splača, ne vedo, kaj govorijo.« Po njenem mnenju je boljše manjša kakovostna pridelava kot vključitev v verige veletrgovcev. »Trebalo bi biti butičen, zadovoljiti svojo stranko, ji prisluhniti in tako bo ostala,« je prepričana sogovornica, ki meni, da so ti časi priložnost, da se kmetje predstavijo, ponudijo svoje izdelke in dosežejo več ljudi. »Prej so kupci raje šli po cenejši stvari v trgovino. Kmetje morajo spoštovati svoje delo in tudi potrošnik mora vedeti, da ne more dobiti kakovosti za nekaj centov.«

Težave z omejevanjem okužb v domovih starejših

Bodo virusna žarišča postali tudi drugi domovi?

Zadnji primer okužene stanovanke, ki bi bila po odpustitvi iz bolnišnice prvi potrjen primer okužbe z novim koronavirusom v domu v Murski Soboti, je razburil javnost. Odprl je vprašanja, ki smo jih doslej vztrajno pometali pod preprogo. Zaradi premalo mest v domovih in neurejenih razmer so svojci in javne službe starejše že zdaj pogosto »odložili« v bolnišnice. Bomo v to kislo jabolko ugriznili v času izrednih zdravstvenih razmer?

SAŠKA T. OCVRK

Jasno je, da je bolnišnična oskrba namenjena ljudem, ki jo po presoji strokovnega osebja potrebujejo. Ker so se žarišča okužb v Sloveniji razširila prav v domove starejših, na primer v Šmarju pri Jelšah ni bilo dvoma, ali se bodo iz bolnišnice odpušteni stanovalci vrnil v svoje nastanitve. V Murski Soboti bi na ta način v dom sprejeli prvo potrjeno okužbo. Temu se je uprla Skupnost socialnih zavodov Slovenije. Opozorila je, da tovrstne ustanove nimajo pogojev za učinkovito osamitev in oskrbo bolnih. »Tovrstne premešitve so še zlasti nerazumljive ob zagotovilih, da bolnišnične zmogljivosti za oskrbo bolnikov s koronavirusno boleznijo 19 niso preobremenjene. Dosedanje izkušnje iz slovenskih domov in iz tujine, na primer s Hrvaške, kjer obolele dosledno

nameščajo v za to določene bolnišnice, namreč kažejo, da je širjenje virusa mogoče učinkovito zavezati le z dosledno osamitvijo bolnih izven domov za starejše,« so zapisali. Zdravstvo namestitve v domovih starejših enači z bivanjem v domači oskrbi, kamor sicer odpuščajo vse, ki ne potrebujejo več medicinske pomoči. SSZS trdi, da gre za podaljšano bolnišnično okolje, za katerega bi morali opraviti predpisane tehnične preglede, pridobiti dovoljenja in seveda urediti tudi financiranje.

V Šmarju se razmere umirjajo

Šmarski dom so v teh dneh strokovno in temeljito razkužili. Dnevno spremljajo zdravstveno stanje tako stanovalcev kot zaposlenih. V zadnjih dneh se je izkazalo, da je šlo pri nekaterih

simptomih za lažni alarm. Brisi so bili negativni. »Na novo je bila potrjena okužba pri eni zaposleni. Sicer pa se stanje umirja glede na preteklo obdobje,« je sporočila direktorica Gordana Drimel. Za nemoteno oskrbo v domu gre zahvala pomoči zaposlenih iz drugih zdravstvenih zavodov v regiji, prostovoljcev, študentov in članov civilne zaščite. Kot pravi Drimlova, je v teh razmerah še pomembnejša komunikacija med stanovalci, svojci in zaposlenimi. »Stanje večine okuženih stanovalcev je kljub pridruženim številnim obolenjem stabilno. Pri šestih stanovalcih je zdravstveno stanje terjalo premestitev v bolnišnico in so trenutno na zdravljenju v bolnišnici Celje. Nekaj stanovalcev se je že vrnilo iz bolnišnice. Približno 40 stanovalcem, ki ne kažejo več znakov okužbe, bodo v teh dneh ponovno odvzeli brise.« Ozdravitve potrjuje z dvema negativnima brisoma, dotlej pa bolniki ostajajo v osamitvi. Po zadnjih podatkih se je v domu okužilo 172 ljudi. Od začetka izbruha epidemije je tam umrlo 25 oseb. Sicer v ostalih domovih v naši regiji v veljavi ostajajo najstrožji varnostni ukrepi. Kot doslej kaže, so uspešni.

Foto: SHERPA

Stara in nova gradbišča

VOJNIK – V občini ostaja veliko gradbišče novega frankolovskega vrta odprto. »Naložbe, ki smo jih začeli, nadaljujemo. Izvajalcem prepuščamo presojo o tem, ali lahko zagotovijo svojim delavcem varno delo,« je povedal župan Branko Petre. Občina je tudi objavila razpise za izvajalce treh novih naložb.

Na gradbišču frankolovskega vrta izdeluje izvajalec trenutno prvo ploščo. Še največ težav je zaradi zagotavljanja materiala, ki ga potrebuje za gradnjo. Odprtje naj bi bila mogoče v zadnjih tednih tega leta, načrtovano je bila za začetek novega šolskega leta. Gradbišče je odprto od začetka lanske jeseni. Gre za največjo občinsko naložbo v tem mandatu, ki bo v celoti stala 2,7 milijona evrov. Občina hkrati rešuje tudi problem frankolovske šolske telovadnice, kjer je prišlo do izliva vode. Nov športni pod bo elastičen in s talnim gretjem. Telovadnica naj bi bila na voljo do septembra. Pred zaključkom je tudi naložba v gradnjo vodovoda Beli Potok, tudi na Frankolovem.

Med tremi objavljenimi novimi razpisi je iskanje izvajalca za celovito prenovo Keršove ulice, in sicer mimo občinske stavbe in zdravstvene postaje. Občina prav tako išče izvajalca za sanacijo obsežnejšega plazu ob lokalni cesti v Dol pod Gojko, kar bo stalo približno 250 tisoč evrov. Prav tako je objavljen razpis za asfaltiranje v obdobju 2020–2021. V vojniški občini je še devet kilometrov makadamskih javnih poti.

Vpis v srednje šole do 11. maja

Prvotni rok za vpis v srednje šole in dijaške domove je ministrstvo za izobraževanje že pred časom prestavilo, a nov datum vpisa do nedavnega še ni bil znan. Zdaj je jasno, da bodo morali devetošolci prijavnico za vpis v srednjo šolo ali dijaški dom poslati do 11. maja.

Prijavnica je na voljo na spletni strani e-uprave. Kandidati jo morajo natisniti, jo izpolniti in podpisano poslati v izbrano srednjo šolo oziroma izbrani dijaški dom. Prijavnico lahko pošljejo priporočeno po pošti ali skenirano (fotografirano) na elektronski naslov izbrane srednje šole oziroma izbranega dijaškega doma. V slednjem primeru je dobro prijavnico poslati v vednost tudi

na elektronski naslov svetovalnih delavcev srednje šole ali doma. Na prijavnici za vpis v srednje šole ni potreben podpis in žig ravnateljice oziroma ravnatelja osnovne šole. Tisti, ki so že oddali prijavnico, jim nove ni treba več pošiljati.

Šole, ki bodo pred vpisom izvajale preizkuse nadarjenosti, bodo to opravile od 1. do 6. junija in kandidate pravočasno obvestile o tem. O uspehu na preizkusu bodo seznanjeni najkasneje do 10. junija. Tisti, ki ne bodo uspeli, bodo lahko prijavo prenesli do 16. junija, kar velja tudi za vse druge učence. Vpis v srednje šole bo nato od 30. junija do 6. julija.

TC

V Parku svobode, kjer letos zaradi epidemije koronavirusa ne bo osrednje celjske občinske proslave ob dnevu boja proti okupatorju, je zasijal obnovljen spomenik slovenski osamosvojitvi kiparja Franca Purga.

Voščilo ob dnevu upora proti okupatorju

CELJE – V Parku svobode je vsako leto v zadnjih dneh aprila slovesnost ob državnem prazniku dnevu upora proti okupatorju. Zaradi ukrepov, ki so bili sprejeti za zavezitev širjenja koronavirusa, letos tradicionalne slovesnosti žal ne bo. Kljub epidemiji lahko državljanke in državljani s ponosom izobesimo zastave ter se s hvaležnostjo in ponosom spominjamo dogodkov iz narodnoosvobodilne borbe, ki so odločilno vplivali na zgodovino našega slovenskega naroda.

Župan Mestne občine Celje **Bojan Šrot** je ob prazniku dneva upora proti okupatorju pripravil naslednje voščilo: »Blizu se državni praznik dan upora proti okupatorju, ko se s ponosom in hvaležnostjo spominjamo prednikov, ki so se med narodnoosvobodil-

no borbo uprli okupatorju, osvobodili našo domovino in položili temelje, na katerih je zgrajena naša slovenska država. V oboroženem uporu so jih povezovali domoljubje, pogum, vztrajnost in solidarnost. Te vrednote so še posebej pomembne zdaj, ko smo zaradi epidemije kot družba in posamezniki postavljeni pred številne izzive. Dajejo nam moč in upanje, da bomo zmogli težke preizkušnje, premagali nevidnega sovražnika in brez omejitev ponovno zaživel tako, kot si želimo. Spoštovane občanke in občani, iskreno vam čestitam ob državnem prazniku in vam želim, da ostanete zdravi,« je svoje voščilo ob prazniku še sklenil celjski župan Bojan Šrot.

RG

Foto: Andraž Purg – GrupA

Štafeta gostincev se nadaljuje

ŽALEC – Chef Iztok Gumzej iz Hrastnika je pred časom začel akcijo spletnih nominacij drugih kolegov, ki podarijo malice tistim, ki v teh zaostrenih časih najbolj garajo, in pridružili so se mu že številni priznani gostinci. Za malico ekipe Zdravstvenega doma Žalec in Policijske postaje Žalec je minuli teden poskrbela ekipa Galerije okusov.

»Z veseljem smo se odzvali na nominacijo v dobrodelni akciji Chefs Care, kjer gostilne in restavracije pokažemo spoštovanje do tistih, ki se za nas v teh razmerah žrtvujejo,« je dejal vodja Galerije Okusov **Gašper Puhan**, ki je nominacijo predal Petru Zaveršku (Gostilna Francl) in dvema sočlanoma JRE-Slovenija: Tomažu Kavčiču (Gostilna pri Lojzetu Dvorec Zemono) in Gregu Repovžu (Gostilna Repovž).

LKK, foto: Andraž Purg – GrupA

Za malico so pripravili LojzLojz sendvič in panna cotto.

CELJE – Težavno obdobje za zavod Celeia

Koronavirus skrčil delovanje in oklestil prihodke

Med ustanovami, ki močno občutijo posledice epidemije koronavirusa, je tudi Zavod Celeia Celje (ZCC), ki se ukvarja s turizmom, kulturno dejavnostjo, prireditvami in različnimi projekti. Zaradi preprečevanja širjenja okužbe so v zavodu v skladu z vladnimi in občinski ukrepi sredi minulega meseca zaprli vse stavbe in prostore, ki jih imajo v upravljanju, ter prilagodili delo razmeram. Izpad prihodkov bo velik, usoda projekta Poletje v Celju je negotova, Festival Celjski grad so že morali odpovedati. Sicer pa je Zavod Celeia Celje minuli torek obeležil 15 let delovanja.

ROBERT GORJANC

V ZCC so za obiskovalce zaprli Stari grad, Turistično-informacijski center (Tic) na Glavnem trgu, Celjski dom, center sodobnih umetnosti, Spominsko hišo Alme Karlin ter drevesno hišo v mestnem gozdu. V okviru reorganizacije dela so zaposleni v turistično-informacijskih centrih na čakanju na delo, zaposleni v upravi zavoda delajo od doma po skrajšanem delavniku. Na sedežu zavoda v Celjskem domu sta sicer vsak dan prisotna dežurna oseba oziroma tehnik, ki upravlja ogled vseh stavb in prostorov v upravljanju ZCC. »Od razglasitve epidemije smo na hitro pripravili prilagojen program dela, v katerem smo opredelili nova izhodišča in usmeritve, in sicer smo se osredotočili na komuniciranje s poslovnimi partnerji (nastanitve, atrakcije, trgovine,

lokali, kulturne ustanove), s katerimi preučujemo nadaljnje ukrepe. Promocijske dejavnosti zavoda trenutno niso v ospredju. Treba je bilo urediti tudi odpovedi načrtovanih dogodkov za marec in april, za maj so določeni dogodki še na čakanju,« so o načinu dela v sedanjih oteženih okoliščinah povedali v Zavodu Celeia Celje. Tako kot je turizem kot panoga najbolj na udaru zaradi koronavirusa, tako tudi v Zavodu Celeia Celje prav na tem področju svojega delovanja najbolj občutijo posledice epidemije.

Najhujše posledice v turizmu

»Upad prihodkov iz vstopnin in porok zaradi zaprtja Starega gradu, turističnih ogledov mesta in gradu, prodaje v turistično-informacijskih centrih, turistične takse ... V

Stari grad, ki ga upravlja Zavod Celeia Celje, ostaja do nadaljnega zaprt za obiskovalce.

primerjavi z lanskim obdobjem (marec, april) bo po prvih ocenah znašal približno 60 tisoč evrov. Predvidevamo, da bi izpad prihodkov ob koncu leta lahko znašal približno 300 tisoč evrov. Turizem je namreč panoga, ki bo po napovedih okrevala najkasneje. Optimistične napovedi so, da bi upad lahko znašal 25 odstotkov, pesimistične pa celo do 80 odstotkov letnega prihodka,« je pojasnila mag. Milena Čeko Pungartnik, direktorica Zavoda Celeia Celje.

Večino promocijskih dejavnosti bodo v zavodu Celeia prilagodili za domači trg in bližnje trge, seveda glede na razmere oziroma glede na odprtje mej. Ker se bodo soočili z ogromnim upadom prihodkov, bodo težko sami financirali dodatno promocijo. »Prijavili se bomo na nov razpis Slovenske turistične organizacije (STO) za sofinanciranje promocijskih dejavnosti vodilnih destinacij (ta je bil pred časom razveljavljen, minuli petek je bil objavljen nov razpis). Na

področju turizma opravljamo tudi delo na razvojnih projektih in sicer v okviru EU-projekta Celje XR – digitalizacija kulturne dediščine, Zelene sheme slovenskega turizma in Združenja zgodovinskih mest Slovenije (priprava doživetij). Z lastnimi sredstvi bomo morali zagotavljati lastni delež v EU-projektih, kar bo tudi velik finančni zalogaj,« je povedala Urša Dorn, svetovalka za turizem v Zavodu Celeia Celje.

Kakšna bo usoda Poletja v Celju?

»Zaenkrat so dogovori o sodelovanju pri tem projektu v mirovanju in jih bomo obnovili, ko se bodo razmere uredile. Trenutno namreč ne vemo, kdaj, katere in kako velike prireditve bodo dovoljene, a vsekakor bomo zaradi pričakovanega izpada dohodkov finančno oslabiljeni in bomo morali temu prilagoditi tudi program,« so dejali v vodstvu Zavoda Celeia Celje.

»Na čakanju« je program Žive zgodovine, ki bi ga v nor-

V Zavodu Celeia Celje so v tem času zelo dejavni na družbenih omrežjih, pri čemer ocenjujejo, da so na Facebooku zabeležili zelo dober odziv uporabnikov na velikonočno nagradno igro Visit Celje. V njej so uporabniki z odgovori na vprašanja ugotavljali znane celjske stavbe ter si kot nagrado prisluzili darilne bone Dobimo se v mestu, v zavodu pa so na ta način promovirali staro mestno jedro. Za darilne bone Dobimo se mestu v ZCC iščejo nove ponudnike za krepitev potrošnje v središču Celja.

malnih pogojih začeli izvajati konec aprila. Zaradi epidemije pa so v zavodu že pred časom na naslednje leto prestavili letošnji Mednarodni mladinski pevski festival.

Priprava na nove (težke) čase

Vse navedeno bo zelo močno vplivalo na finančno poslovanje Zavoda Celeia Celje, še posebej na področju turizma, kar smo podrobneje predstavili. »Težko je napovedati celotno višino izpada prihodkov. Vprašanje je, kako se bodo obnašali potrošniki po epidemiji. Treba bo vključiti vidik varnosti v vsa področja izvajanja našega programa in se naučiti živeti ter poslovati z virusom. Posledice

za delovanje zavoda bodo vsekonec velike. Pripravili bomo prilagojen program dela za leto 2020 glede na ukrepe in razmere,« je pojasnila Milena Čeko Pungartnik.

Iz vladnih ukrepov pomoči za ZCC ne pričakujejo, a upajo, da bo turizem prednostno krizno področje v drugem svežnju koronapaketa, saj so turistična in gostinska podjetja med najbolj prizadetimi podjetji in si bodo brez državne pomoči težko opomogla. Prav tako v zavodu upajo, da bo celjska občina vzela v obzir njihov velik izpad lastnih finančnih sredstev in da bo na nek način pomagala to nadomestiti.

Foto: SHERPA

Jubilej, kot si ga nihče ni mogel predstavljati

V Zavodu Celeia Celje si najbrž pred letom dni niti v najbolj turobnih sanjih niso mogli predstavljati, da bi bo njihov lep jubilej minil v tako zahtevnih okoliščinah. Začetki zavoda segajo v leto 2005, ko sta se združila Zavod za kulturne prireditve in Zavod za turizem Celeia Celje, ki sta dotlej delovala samostojno. Z združitvijo je mesto dobilo nove, obogatene vsebine, ki so združevale tako kulturo kot turizem in mesto Celje ponesle v širši mednarodni prostor. Osrednja prireditvena projekta zavoda sta Poletje v Celju in Pravljico Celje, sicer pa pripravljajo še druge odmevne dogodke in projekte kot so Živa zgodovina na Starem gradu, Dobimo se v mestu, Podeželje v mestu, sodeluje pri organizaciji kolesarske dirke Po Sloveniji. Zavod Celeia Celje je tudi nosilec regijskega turističnega povezovanja občin v okviru RDO Dežela Celjska.

Svetovni dan v znamenju elektronske knjige

Letošnji svetovni dan knjige zaradi epidemije mineva v znamenju zaprtih knjižnic za obiskovalce in brez številnih dogodkov. Predvsem letošnje obeleževanje tega praznika mineva v znamenju elektronske knjige, ki je nadomestila klasično tiskano knjigo.

V Biblosu, slovenski e-knjižnici in e-knjigarni, v času epidemije beležijo rekordno izposajo elektronskih knjig. V času pred epidemijo so v Biblosu beležili v povprečju 300 izposoj dnevno, zdaj v enem dnevu zabeležijo tudi do 2.700 izposoj.

V nekaterih knjižnicah na Celjskem so kljub zaprtju za obiskovalce omogočili dostop do fizičnih knjig. Tako je brezplačna izposoja gradiva mogoča v knjižnicah v Šentjurju, Slovenskih Konjicah in Laškem. Pod-

laga za takšno storitev knjižnica je sprememba odloka vlade o začasnih prepovedi ponujanju blaga in storitev potrošnikom, ki dovoljuje osebni brezstični prevzem na določenih mestih na podlagi priporočil NIJZ. RG

Ob današnjem svetovnem dnevu knjige bodo v Osrednji knjižnici Celje gostili mlado celjsko avtorico Samanto Hadžić Žavski, ki je v začetku leta izdala zbirko kratkih zgodb Serijski morilec. Kristian Koželj se bo z avtorico pogovarjal v virtualni literarni kavarni danes ob 17. uri v živo na Facebookovi strani Osrednje knjižnice Celje. V sproščenem pogovoru bosta odstirala skrivnosti 23 zgodb, ki govorijo o običajnih stvareh na neobičajen način. Dogodka se bodo zagotovo razveselili vsi, ki sodelujejo v bralni znački za odrasle Z branjem do zvezd, saj je knjiga uvrščena na letošnji seznam.

Festival Celjski grad odpovedan

»Zaradi trenutnih vladnih ukrepov za zajezitev širjenja koronavirusa, negotovih prihodnjih mesecev in postopnega vračanja v vsakdanje življenje smo sprejeli težko odločitev, da Festivala Celjski grad, ki je bil načrtovan za junij in julij, letos ne bo,« so sporočili iz Zavoda Celeia Celje (ZCC).

Tretji Festival Celjski grad, ki ga organizirajo Zavod za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje, Hiša kulture Celje ter Mestna občina Celje, bi med 13. junijem in 10. julijem moral gostiti velike glasbene in glasbeno-gledališke pro-

dukcije. »Od sprejetja vladnih ukrepov smo vsakodnevno spremljali položaj, a ker ne vemo, kdaj se bodo ukrepi sprostili in v kakšni obliki se bomo lahko udeleževali tovrstnih dogodkov, se nam odločitev o odpovedi festivala zdi najbolj primerna. Vsi si želimo, da bi bila možnost izvedbe festivala v kasnejšem terminu,« so še pojasnili v ZCC.

Letos se je obetal zares imeniten program, ki je predvideval poslovljni predstavi muzikala Veronika Deseniška, koncerte skupin Mi2 in Tabu s pihalnim orkestrom

ter zasedbe Perpetum Jazzile, operni večer z baritonistom Juretom Počkajem in program malega odra z zasedbami urbanih glasbenih zvrsti.

Festival Celjski grad so organizatorji prvič izvedli leta 2018 in ga postavili ob bok slovenskim mestom, ki organizirajo poletne festivale. Prireditelji so za prizorišče izbrali edinstven celjski Stari grad, ki velja za enega najlepših poletnih prizorišč pri nas. Že prva izvedba festivala je bila odmevna in zelo dobro obiskana, zato vprašanje o nadaljnjih izvedbah ni bilo.

RG

Upravnica Tina Kosi o vsebinah na spletu in delu na pravih odrskih deskah

Zgodbe iz Gledališča Celje v karanteni

Čeprav so vladni ukrepi za zajezitev koronavirusa onemogočili tudi izvajanje gledaliških predstav, v Gledališču Celje ne mirujejo. »Gledališki ansambel je napoten na čakanje na delo od doma, a kljub temu nekateri igralci snemajo stvari za našo stran na Facebooku in Instagramu, saj želijo delati. Ogledov je veliko in komentarji so pozitivni. Zato bi se želela zahvaliti vsem, ki so nam dali dovoljenja za objave, in našim igralcem, ki pri tem sodelujejo,« je o trenutnem delovanju celjskega poklicnega gledališča povedala upravna mag. Tina Kosi.

ROBERT GORJANC

Kot je še dejala, v gledališču delajo ustvarjalni ljudje, zato so želeli to težko obdobje ljubiteljem kulture zapolniti s spletno dejavnostjo. Na svoji internetni strani Gledališče Celje tako omogoča virtualne ogledе gledaliških predstav, za katere ima avtorske pravice. Cikel posnetkov predstav na spletu je začela Žalujoča družina Branislava Nušiča, potem so dodali še predstave Pekarno Mišmaš Svetlane Ma-

karovič, Rose Bernd Gerharta Hauptmanna, Sneguljčico Jacoba in Wilhelma Grimma ter avtorski projekt Učene ženske po motivih Molierovih učenih žensk režiserja Jerneja Lorenčija. Kot zadnja je od minule sobote na ogled še drama Pesmi živih mrtvecev Matjaža Zupančiča, ki je nastala v koprodukciji s Prešernovim gledališčem Kranj.

Sicer je glavnina ustvarjanja v teh posebnih razmerah

V sodelovanju z Beletrina
Goran Vojnovič
ČEFURJI RAUS
9. del
bere Damjan M. Trbovc
#nadaljevanka
#goranvojnovic #cefurjiraus #gledaliscecelje #beletrina #damjantrbovc
#vecernobranje #ostanidoma

Damjan M. Trbovc med branjem romana Čefurji raus

osredotočena na družbena omrežja. Ob sredah tako sodelavci gledališča na FB in Instagramu pripravljajo Karantensko skrivnost, v kateri predstavljajo različne teme, npr. gledališki poklic, oblikovanje vloge, pojavljanje treme ... V sodelovanju z založbo Beletrina in v dogovoru z avtorjem Goranom Vojnovičem je na FB-strani gleda-

lišča mogoče vsak dan spremljati branje romana Čefurji raus (bere igralec Damjan M. Trbovc) ter romana v pismih Sahib v dogovoru z avtorjem Nenadom Veličkovičem in prevajalko Đurdo Strsovlavec (bere igralec Brane Završan).

Nedelja je na FB in Instagramu Gledališča Celje tudi čas za poezijo, v sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje na teh dveh družbenih omrežjih gledališčniki občasno tudi berejo pesmice in pravljice za otroke ter objavljajo fotografije o tem, kako preživljajo karanteno.

Kdaj na prave odrske deske?

Seveda si gledališki ansambel predvsem želi čimprej nastopiti na pravih in ne le na virtualnih gledaliških deskah. Zanimalo nas je, ali morda v Gledališču Celje ob prvem rahljanju ukrepov že razmišljajo o scenariju, kako bi lahko ob upoštevanju predpisanih zaščitnih ukrepov vendarle igrali predstave ter nadaljevali gledališko sezono. Na primer da bi ogled predstave

omogočili manjšemu številu obiskovalcev, da bi bil večji razmik med gledalci v dvorani (predpisana dvometrska razdalja ...). Ali so v zvezi s tem sami ali z drugimi gledališči ministrstvu za kulturo posredovali kakšne predloge? »O tem ne bomo odločali sami, temveč bodo odločale pristojne državne ustanove. V imenu našega gledališča sem poslala dopis pristojnemu ministru, državni sekretarki in direktorju direktorata za ustvarjalnost ter navedla predloge, kaj vse bi lahko počeli, če daljše obdobje ne bi mogli delovati po ustaljenem načinu,« je povedala Tina Kosi. »Ko se je karantena začela, so vsi, ki so se pripravljali na novo predstavo, doma nadaljevali študij teksta, branje strokovne literature in študij referenčnih materialov, ostali ponavljajo stare vloge, skrbijo za psihofizično kondicijo, upevanje ter govorne vaje,« je upravna Tina Kosi sklenila poročilo o trenutnem »karantenadogajanju« v Gledališču Celje. Foto: FB Gledališče Celje

Karantena = ustvarjalnost

V teh časih naj velja enačba karantena = ustvarjalnost na kvadrat. Tako prvi go glasbeniki, slikarji, fotografi in drugi ustvarjalci, ki jih povezuje celjska Umetniška četrt. Ta je bila v »normalnih« časih središče bogatega kulturnega utripa, ki so ga sedanje razmere prekinile, vendar niso zatrlе ustvarjalnega duha. Tako je ekipa sodelujočih na FB-strani Umetniška četrt Celje / U4 pred kratkim objavila spletni fanzin ZTBJ (Zini, tripaj, brčni, jahaj), ki je nastal v samoizolaciji.

Sodelovali so Niko Korenjak, Hana Vodeb, Bori Zupančič, Domen Ocvirk, Mark Požlep,

Tomaž Črnej, Tomaž Trop, Miha Peperko, Maja Antončič, Aleksander Kuzmanovski, Narcis Kantardžić, Nuša Ofentavšek, Jure Cvitan, Lovro Kaučič in Nuša Komplet Peperko. Slednja je bila tudi v uredniški ekipi z Markom Požlepom in Miho Peperkom. Tako je povzela motive za ustvarjanje: »V času samoizolacije so v virtualnem svetu toliko bolj zaživela druženja s pomočjo videoklicev, oblikovale so se različne interesne skupine in za trenutek se je celo zdelo, da smo z nekaterimi ljudmi povezani še bolj kot prej. Vsakodnevna večerna druženja, polna humorja, in v kot potisnjene tesno-

be dneva so porodili idejo o spletni izdaji fanzina.«

Gre za necenzuriran, hiter, grobo oblikovan format fanzina, ki se ne omejuje pri vsebini niti pri mediju sporočanja. Kot ena od oblik alternativnega tiska, ki je sledil miselnosti »naredi sam«, se je v Sloveniji pojavila v 80. letih prejšnjega stoletja. Zaradi enostavnega načina izdelave in poceni reprodukcije s fotokopirnim strojem so fanzini dostopni vsakomur. Izdelke z naslovom ZTBJ je za zdaj na voljo na spletu, kot pravi Nuša Komplet Peperko, pa bo potem, »ko bomo zadihali v nov dan, na voljo tudi v tiskani izdaji.«

Sodelujoči so najprej nanizali nekaj zamisli, katere teme, vezane na samoizolacijo, bi lahko bile v fanzinu. Teme so bile: spomini, zamujene stvari, sezname, razvrat, ilegala, pohajkovanja ... Iz teh je vsak po svoje pripravil prispevek. Tako lahko prebiramo namige za karantensko pohodništvo v Celju, se zabavamo ob stripih, najdemo kuharske recepte, sezname knjig, zgodbe za otroke, poezijo, male oglase, obiščemo lahko solo razstavo, si ogledamo grafite, videoposnetek, poslušamo predlagano glasbo ... Skratka, obilo zanimivih vsebin najdete na 40 straneh.

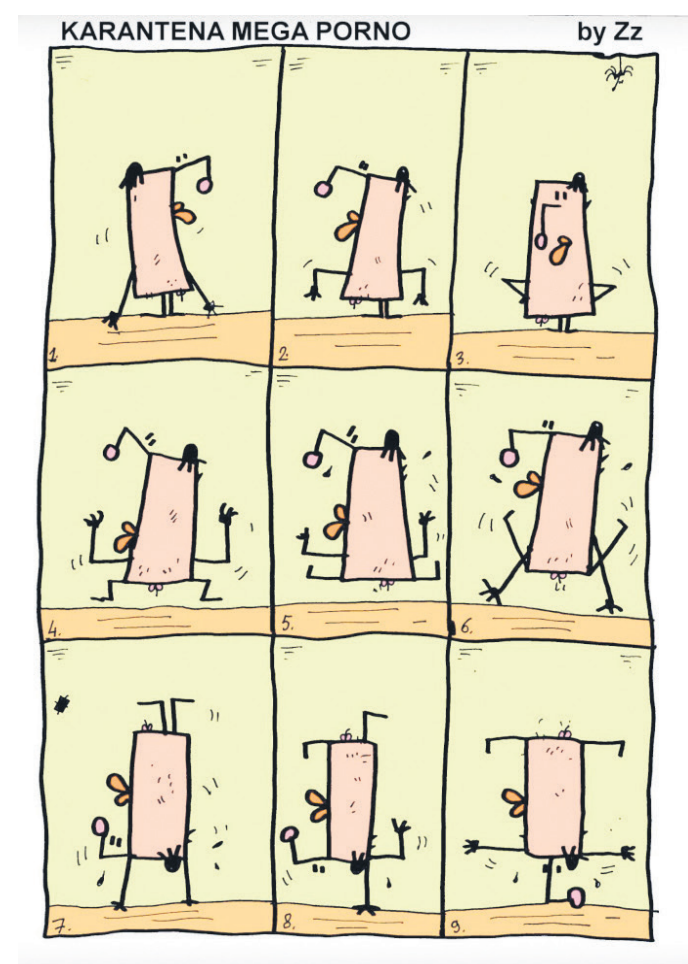
TC

Naslovnica fanzina

Strip Marka Požlepa

Prepoznavne risbe Borija Zupančiča v Karanteni mega porno

Ob vseh težavah prihaja še ocenjevanje

Šolsko leto, ki bo zaznamovalo življenje mnogih

Če so prve dni pouka na daljavo učitelji in družine reševali začetne težave, povezane predvsem s tehnologijo, in tipali, kako zastaviti delo naprej, so se v minulih tednih odprla številna vprašanja in pokazale težave, ki jih prinaša takšen način dela.

TATJANA CVIRN

V šestem tednu izrednih razmer se tako otroci kot starši soočajo z vprašanji, kako bodo zdržali do konca šolskega leta, kot govorijo napovedi, saj so nekateri obremenjeni celo bolj kot v času običajnega pouka, starši jim ne morejo vselej pomagati in stres je vedno večji. Mnoge skrbi, kakšno bo znanje, ki ga bodo osvojili na ta način, če naj bi obdelali dva- do trikrat manj snovi kot sicer, in kakšna bo na koncu ocena v spričevalu. Za tiste, ki so v zadnjih treh razredih osnovne šole in bodo ocene vplivale na možnost vpisa v srednjo šolo, je to še kako pomembno. Pri tem se nelagodno počutijo tudi številni učitelji. Zato ne preseneča, da sta dve učiteljici v teh dneh objavili spletno peticijo proti ocenjevanju na daljavo v osnovni šoli, ker to po njunem ne more biti pravično. Podpisov bo gotovo veliko, ali bodo tudi zalegli, pa bo moralo biti hitro jasno.

Od kulture učenja h kulturi poučevanja

Ali je to res pouk ali samo učenje na daljavo, kar doživljamo zadnje tedne? Kako bi morali ravnati učitelji v teh razmerah? O tem smo spraševali dr. Robija Krofliča, rednega profesorja za področji obče pedagogike in teorije vzgoje na Oddelku za pedagogiko in andragogiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Je tudi predsednik Slovenskega društva pedagogov.

»Obstaja pomembna razlika med učenjem in poučevanjem na daljavo. Za zagotavljanje gradiv in pripomočkov za učenje na daljavo smo pri nas relativno dobro opremljeni, tako tehnično kot z obvladovanjem tehnoloških rešitev, kar seveda ne pomeni, da smo tako pedagoški delavci kot otroci in mladostniki enako tehnično usposobljeni in materialno preskrbljeni, a je to mogoče ob zavedanju in pomoči države relativno hitro izboljšati,« odgovarja dr. Robi Kroflič. »Raba tehničnih pripomočkov (predvsem računalniške opreme) za poučevanje na daljavo je nekaj povsem drugega. Poučevanje je zasnovano na specifični vlogi, ki jo mora v komunikaciji z

učeci osebami opraviti učitelj. Učiteljeva vloga bi morala biti povezana z motiviranjem učeci za delo, z izzivanjem učeci k premisleku ob novih učnih vsebinah, s pogovori o novih spoznanjih, z izmenjevanjem pogledov in nenazadnje učnih dosežkov. Učitelj bi moral poskrbeti tudi za to, da ima uvid v učni napredek učencev/dijakov/šolencev in za tiste, ki izstopajo v tempu učenja (torej tako za šibkejšo kot za nadarjeno), poskrbeti za dodatne razlage, gradiva, izzive, drugačne motivacije ... Skratka, bistvo poučevanja na daljavo ni samo, celo ne predvsem, posredovanje novih informacij – to je tisti del učiteljskega dela, ki ga je najlažje nadomestiti s tehnološkimi rešitvami – ampak pomeni ohranjanje žive komunikacije ob hkratnem usvajanju učnih vsebin.«

Nekateri menijo, da je boljše učenje za življenje, torej praktičnih stvari, in da nekaj tednov izpada učne snovi ne bi pomenilo velike škode za otroke ...

Vsekakor delim mnenje, da je v času, ko nas življenje prisili h korenitim spremembam, tudi v šoli ne glede na ustaljene učne načrte kar nekaj časa nameniti pozornemu spremljanju aktualnih dogodkov, lastnih občutkov strahu in tesnobe, priložnostim, da v okolici prepoznamo situacije, ko lahko nekemu pomagamo, in seveda tistim možnostim, ki nam izboljšajo kakovost življenja. Sem sodi tudi to, kako se znajdemo pri vsakodnevnih opravilih v času, ko nimamo vsega na dosegu »denarnice« ... To so zame »praktične stvari«, ki jih seveda kakovosten učitelj zlahka poveže z »uradno določeno« učno snovjo.

V kritičnih časih se pogosto kot najbolj koristne za preživetje pokažejo dejavnosti, ki jih v času običajnega poteka življenja odpravimo na obrobje, morda lepšega preživljanja prostega časa. Spodbujanje učencev/dijakov/šolencev, da svoj čas zapolnijo z umetnostjo, se mi zdi še eno od premalo osveščenih področij »ukvarjanja s praktičnimi stvarmi«. Zelo resno bi morali vzeti na znanje manifest italijanskega filozofa in humanista Nuccia Ordine, ki je umetnost razglasil za najbolj koristno dejavnost nekoristnega.

Delo na daljavo zahteva drugačne pristope in metode učiteljev. Jih sploh obvladajo oziroma poznajo?

Nove pristope in metode učiteljev, ki jih terjata današnji trenutek, bi lahko poimenovali kot premik od kulture učenja h kulturi poučevanja, na katero že vsaj desetletje opozarja eden najvidnejših svetovnih teoretikov vzgoje Gert Biesta. Ko razvoj metodik v svoje roke vzamejo predmetni specialisti, psihologi ter še posebej prosvetni politiki, se težišče pedagoških vprašanj usmeri na to, kako učeci se usvajajo znanje in kako to usvojeno znanje ustrezno meriti. Biesta je na te procese začel opozarjati davno pred pandemijo in zaprtjem šol, v današnjem času pa je ponovna širša pedagoška osvetlitev vloge učitelja še toliko bolj pomembna. Tehnično-metodična navodila, kako »prenesti učiteljev glas do učenca/šolca/dijaka«, teh vprašanj ne rešujejo. In ko vprašanja ne rešujejo, se na ta tehnična vprašanja – a še ta z zamudo – je težko pričakovati od podpornih strokovnih služb, da jih bodo postavile v ospredje. Roko na srce, v različnih strokovnih navodilih, ki jih za učitelje pripravlja Zavod RS za šolstvo, najdemo tudi nekaj takšnih širših pedagoških opozoril, a glavnina je še vedno namenjena razvoju kulture učenja.

Na kakšen način naj po vašem mnenju v teh razmerah učitelji pridobijo ocene, kar jih čaka v naslednjih dneh?

Zaključno ocenjevanje je že v običajnih okoliščinah najbolj obremenjujoč del šolanja. Ekstenzivno ocenjevanje učnih dosežkov pri vseh šolskih dejavnostih, da ne go-

Dr. Robi Kroflič: »Že v razmerah običajnega delovanja šola zelo težko zmanjšuje razlike v šolski uspešnosti, ki so povezane s socialnimi in kulturnimi razlikami med otroki in mladostniki, v času šolanja na daljavo pa je to še težje zagotoviti. Zato je naravnost škandalozno, da se prosvetna politika v javnih izjavah lagodno zadovolji z ugotovitvijo, da bo omogočila pravično delovanje pedagoških procesov s tem, da se bo v celoti držala načrtovanega poteka šolskega leta in zaključka pedagoških procesov. Pravičnosti v šoli ne zagotovimo samo z enakimi formalnimi pogoji.«

vorim o končnem preverjanju celote znanja ob zaključku šolanja, je v razmerah, ko ni bilo mogoče izvesti ustreznih priprav na te dogodke, zelo oteženo. V teh razmerah vztrajati na celotnem korpusu ocenjevanja je po moje neustrezno, saj vseh ciljev, predvidenih v učnih načrtih, v pouku na daljavo ni mogoče ne doseči ne oceniti.

Na bolj konkretno vprašanje, kako prilagoditi ocenjevanje, ni lahkih odgovorov. Da bi prilagodili obseg učne materije, bi od nas terjalo, da ločimo temeljno znanje od tistega, ki ga brez večjih dolgoročnih izgub lahko izpustimo oziroma nadomestimo v kasnejšem obdobju izobraževanja. Če se odločimo, da nekaterih področij usvajanja vednosti in razvoja spretnosti in navad, na primer športa, likovne in glasbene umetnosti ..., ne bomo ocenjevali s preverjanjem znanja, bodo skočili v zrak zagovorniki teze, da šolski predmet brez resnega ocenjevanja ni resen predmet. Če bomo rekli, naj učitelji na primer ocenjujejo

umetniške izdelke, se bodo oglasili zagovorniki pravičnosti, češ da je takšno ocenjevanje stvar okusa ocenjevalcev in ne more biti objektivno. Tudi izbiranje med pisnim in ustnim ocenjevanjem je enako nevhvaležno, saj je, kot izpostavljajo učitelji, enim učencem/dijakom/šolcem bližje eno, drugim spet drugo ocenjevanje.

Optimalno rešitev lahko poiščemo samo skupaj, to je predstavniki prosvetne politike, relevantnih strok, učitelji in učenci/dijaki/šolci. A kot vsaj doslej pričajo predstavniki staršev, učiteljev in dijakov, do teh oblik dogovarjanja doslej še nismo prišli.

Starši: otroci so v stiski

Po prvih tednih pouka na daljavo so starši še razumeli, da prihaja do različnih zagonskih težav, saj je bil ta način za vse nekaj čisto novega. Nekateri v teh dneh niso več tako razumevajoči in verjetno bodo še manj v prihodnje, ko bodo otroci dobili ocene.

Ob tem starši učiteljem zlasti očitajo, da zelo različno pristopajo k izvajanju pouka na daljavo, da pri tem ni enotnega okvira in da so eno teoretična priporočila zavoda za šolstvo o izvajanju pouka, drugo je realnost. Učitelji se tudi premalo zavedajo pogojev, v katerih živijo otroci. Je kdo pomislil na tiste, ki so doma več tepeni kot siti? Ali na tiste s posebnimi potrebami? V teh razmerah se bodo razlike še poglobile, opozarjajo mnogi.

Med glavnimi očitki je tudi tisti o preobremenjenosti nekaterih otrok. Ravnateljica opozorila staršev, da bi po smernicah moralo biti manj snovi, običajno zavrnejo z argumentom, da so učitelji pri tem samostojni. »Ali torej nihče

ne bdi nad njihovim delom?« se sprašuje ogorčena mama, ki ugotavlja, da vse učiteljice zadnje tedne pošiljajo vabila le še v spletno učilnico in to kljub številnim drugim nalogam. »Otroci ne vedo več, kje se jih glava drži. Kot mama se sprašujem, ali se je otrok dolžan udeležiti čisto vsakega srečanja?«

kdo mi lahko zagotovi, da če kdaj ne bo prisoten, da ne bo zato ob zaključevanju ocen (ali še prej) kaznovan. Ali imajo res vsi pametne telefone in ali naj sama kupim dva računalnika, da bosta lahko oba otroka spremljala takšen pouk?« Boji se, kaj bo šele v času ocenjevanja.

Pri treh šolarjih v družini so ti časi res naporni, meni ena od mam, ki se ubada s tem, kako uskladiti delo za šolo vseh treh in še pouk v glasbeni šoli, ki je prav tako organiziran na daljavo.

Ob tem, da so kombi-

niranjem sposojene in domače tehnične opreme za silo rešili ta vidik pouka, se v vsebino niti ne uspe poglobljati. Tudi zanjo je največji izziv loviti vse ure in datume za prisotnost v spletnih učilnicah. Če sta starejša samostojna pri delu, je drugače s prvošolcem. »Smelim načrtom učiteljice že nekaj časa ne sledim več. Če bi trenutno lahko servisirala samo otroke, bi bilo naporno, ampak znosno. Tako pa trpi vse; službeno delo, družinska idila, gospodinjstvo in – ne delam si utvar – tudi šola.«

Šola ni vedno le prijazen in varen prostor za vse otroke, zato je za nekatere to čas olajšanja, če so prej doživljali medvrstniško nasilje. Ob tem ena od mam opozarja tudi, da so pristojni kar malo pozabili na vrtčevske otroke, ki potrebujejo veliko pozornosti in težje razumejo, kaj se dogaja. »Ob tem nimamo nobenih navodil, kako bi lahko doma delali z njimi, zato se mi zdi v primeru naše družine večja težava, kot je šolanje od doma, ta, da mlajša otroka nista v vrtcu.«

OB ROBU

Po zdravi pameti

Če se je ob zaprtju šol zaradi epidemije komu zdelo, da bo vse skupaj podobno nekakšnim počitnicam, kjer bo sicer treba narediti kakšno domačo nalogo, se je hitro pokazalo, da bo za vse vpletene pouk na daljavo življenjska preizkušnja prilagodljivosti, iznajdljivosti, potrpljenja, vztrajnosti in še marsičesa. Načeloma torej nič takšnega, česar ne bi človek potreboval tudi sicer, a težave so vedno v podrobnostih. In v razlikah. Vsaka šola oziroma vsak učitelj si je po svoje zastavil sistem pouka. Kaj drugega se v tistih prvih tednih niti ni dalo, saj so priporočila zavoda za šolstvo prišla šele čez čas. Kako uporabna oziroma obvezujoča so, ve vsak učitelj sam, ki lahko v teh razmerah po svoji presoji dela tisto, kar se mu zdi najbolje. Tako kot sicer v šoli pri običajnem pouku, kjer naj bi imel pred očmi, da mora otrok na koncu osvojiti znanje v skladu z učnim načrtom. A v teh razmerah so to lahko le pobožne želje, zato pa je treba ravnati po zdravi pameti. Očitno pri vseh ne gre po tem principu in tako se dogaja, da so eni šolarji zasuti z delom in da ne vedo več, kje se jih glava drži, starši pa jim pri tem ne znajo ali ne morejo pomagati. Sami so se morda čez noč znašli v razmerah, ko se borijo za preživetje, ko morajo delati od doma, gospodinjiti in biti še inštruktor pri učenju. Le slutimo lahko, kako hudo je v družinah, ki že v »normalnih« razmerah niso delovale, ali v tistih, kjer ima otrok posebne potrebe in so čez noč ostali sami za vse.

Katero znanje in na kakšen način bodo v teh dneh ocenjevali učitelji, ki se tudi sami soočajo s številnimi strokovnimi dilemami? Smernice so, bodo dejali odgovorni, vse ostalo je avtonomija šol in učiteljev. Pa smo spet pri zdravi pameti.

TATJANA CVIRN

Učenci: od zadovoljnih do zaskrbljenih

Anika, 2. razred: »Šolanje od doma je v redu. Ko opravim vse naloge za en dan, jih mamica pošlje učiteljici v pregled. V tem času sem pripravila že tudi govorni nastop o jelenu, na pamet sem se naučila dve pesmici. Komaj čakam, da se vrnem v šolo, ker pogrešam prijateljice.«

Tia, 4. razred: »Delo na daljavo mi je po eni strani všeč, ker se ne pripravim s sošolci, pogrešam pa razlago učiteljic. Snovi ni preveliko, je precej lahka in večinoma ponavljamo snov. Poavadi lahko vse naloge naredim sama.«

Tevž, 7. razred: »Dela je veliko, ampak zmorem. Če odštejem to, da pogrešam sošolce in prijatelje, mi vse skupaj do določene mere ustreza. Zjutraj lahko grem teč in si delo razporedim po svoji volji. Ampak to zahteva tudi veliko odgovornosti in discipline. Prvi teden sem nekam založil geslo za elektronsko pošto in spletno učilnico. Še zdaj nisem čisto na zeleni veji z delom za nazaj.«

Jaka, 8. razred: »Šolanje od doma je naporno, ker imamo veliko več dela, kot smo ga imeli, ko smo hodili v šolo. Ogromno je nalog, preveč nove snovi. Mislim, da če bi delali v šoli po urniku, bi vzeli bistveno manj nove snovi. Zdaj delam vsak dan od približno 7.30 do najmanj 15. ure. V tem času komaj opravim naloge, ki jih naložijo učitelji. Ko naloge za posamezni predmet opravi, jih fotografiram in pošljem učiteljici. Zadovoljen sem z odzivom učiteljic. Samo nalog in nove snovi bi moralo biti manj.«

Učitelji: izziv ali težave?

Tako kot so različni otroci, so tudi učitelji različno sprejeli in razumeli, kaj pomeni pouk na daljavo in kako podajati snov ter koliko zahtevati od otrok in na kakšen način. Če je bil za ene to izziv, se drugi pritožujejo, da je takšen način zelo naporen, da zbuja tudi v njihovih vrstah številna vprašanja in dileme.

Ena od učiteljic na predmetni stopnji ugotavlja, da ima z veliko večino učencev in staršev redne stike. »Delo na daljavo mi je izziv. Rada imam izzive in opažam, da tudi učenci. Najprej smo veliko ponavljali, pri novi snovi smo začeli snemati razlago in navodila za delo. To je učencem še posebej všeč, saj na ta način bolj razumejo podano snov in všeč jim je neposreden, bolj osebni pristop.« Nekaj novega so po njenem mnenju tudi videokonference, ko lahko otroci takoj vprašajo, če česa ne razumejo, učitelji pa dobijo povratno informacijo. »Glede na to, da imajo otroci veliko dela s prepisovanjem učne snovi pri vseh predmetih, jih poskušam z dodatnimi vajami čim manj obremenjevati.« Glede ocenjevanja meni, da morajo učitelji najti

načine, kako ovrednotiti znanje učencev in njihovo delo. »Upoštevati bi morali tudi sodelovanje in napredek posameznega učenca ter njegov trud. Razmere so iz mnogih zvalibile ogromno potenciala, ki so ga prej skrivali v sebi.« Predvsem pa opozarja, da je treba z otroki, ki doma nimajo podpore oziroma imajo posebne potrebe za učenje, delati še bolj individualno ter jim prilagoditi način dela.

»Težko je narediti pouk v takšni obliki, da res ustreza vsem. Razne možnosti s pomočjo snemanja s kamero so lahko težava, saj morajo vsi učenci istočasno pri računalniku slediti uri. Nekateri niti nimajo vse opreme, ki jo potrebujejo za takšno uro, kljub pomoči šole.« meni druga učiteljica, ki je zahtevnejšo snov prenesla v prihodnje šolsko leto in v teh tednih predvsem utrjuje znanje. Če je zanjo v teh razmerah bistveno več dela, je po njenem mnenju težko vedeti, kdo od otrok res dela in kdo ne. Glede ocenjevanja meni, da bi bilo najboljše, če bi učencem ocene zaključili glede na stanje, ki je bilo v redovalnici do karantene, saj ocenjevanje na daljavo za sabo potegne kup težav.

Ena od učiteljic, ki poučuje tuji jezik v drugem triletju,

otrokom vsak dan naloži gradivo na splet, naslednji dan pa si sami pregledajo rešitve prejšnje ure. Količina podane snovi se je po njenem mnenju zmanjšala glede na prejšnji pouk. »Ker nisem imela povratne informacije, kako otroci delajo, sem uvedla tedenske kvize s pomočjo Googlovih obrazcev, kjer učencem sestavi mini preverjanja znanja in tudi sami vidijo, koliko znajo.« V zvezi z ustnim ocenjevanjem je po njenem mnenju težava v zagotavljanju javnosti, pisne izdelke pa je težko realno oceniti, saj učitelj ne ve, ali je delal učenec samostojno ali ne.

»Približno sedem mesecev šolskega leta smo imeli običajen pouk. Nekaj tednov, kolikor jih je ostalo, ne more predstavljati glavnine šolskega leta, da bi to imeli kot izgovor, da moramo predelati še ne vem koliko temeljnih vsebin.« meni učiteljica materega jezika v eni od šol v regiji. »Pomembna se mi zdi usmeritev glede manjšega obsega snovi. Miselnost, da lahko otroci zdaj naredijo več, ker so ves dan doma, je zgrešena.« poudarja in dodaja, da imajo učitelji trenutno priložnost, da lahko vsak po svoje pokažejo ustvarjalnost pri delu z učenci. Glede ocenjevanja je prepričana, da v trenutnih razmerah ni in ne more biti pravično in da bi bilo najbolje, če bi se pri zaključevanju oprli na ocene prvega polletja šolskega leta.

Ministrstvo in zavod za šolstvo: priporočila so!

Nekaj vprašanj, ki si jih zastavljajo starši in učitelji, smo naslovili na ministrstvo ter na zavod za šolstvo. Zakaj je med šolami in pristopi učiteljev pri izvajanju pouka toliko razlik in zakaj nimajo jasnih navodil glede metod dela? Kdo nadzira delo učiteljev in šol v teh razmerah? Kakšno naj bi bilo ocenjevanje? Dobili smo nekaj odgovorov.

Na ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport odgovarjajo, da so v sodelovanju s predstavniki ravnateljev in z zavodom za šolstvo šolam posredovali priporočila o izvajanju pouka na daljavo, sicer pa metode dela sodijo v pristojnost učitelja. »Vse zavezuje doseganje ciljev, zapisanih v učnem načrtu. Ravnatelj so tisti, ki skrbijo za to, da pouk na daljavo poteka ustrezno.«

Ministrstvo učiteljem priporoča, naj pri določanju zaključne ocene izhajajo iz ocen, pridobljenih do 16. marca letos. Ob tem naj upoštevajo tudi izkazan napredek učenca v obdobju izobraževanja na daljavo in ocene, ki jih je pridobil v času tovrstnega izobraževanja. Načine in oblike ocenjevanja učitelji uskladijo v svojih strokovnih aktivih. Ocenjevanje znanja učencev se lahko v času izobraževanja

na daljavo izvaja tudi individualno. Učenec mora imeti možnost, da negativno pridobljeno oceno do konca šolskega leta popravi še najmanj enkrat.

V Zavodu RS za šolstvo odgovarjajo, da so šolam posredovali navodila o poteku in načinih izobraževanja na daljavo ter da so učiteljem v podporo svetovalci zavoda. Mnogi na način uporabljajo, vsi pa zagotovo ne. Predvsem pa so to priporočila, ne gre za navodila, kaj točno morajo učitelji početi. »Pripravili smo tudi nekaj krajših videoposnetkov s priporočili učiteljem za izobraževanje na daljavo ter konkretna gradiva za posamezne predmete in področja. Učiteljem smo priporočili individualno obravnavajo učencev, posebej tistih, ki tudi sicer potrebujejo pomoč pri učenju.« Strokovne rešitve učitelji usklajujejo in oblikujejo tudi v strokovnih organih šole z drugimi strokovnimi delavci v okviru strokovnih aktivov, učiteljskih zborov, s šolsko svetovalno službo in nena zadnje z ravnatelj, pravijo v zavodu za šolstvo.

Epidemija dala krila kršiteljem, policisti jim jih bodo pristrigili

»Situacija v prometu je neobičajna«

V zadnjem mesecu se na cestah pojavljajo kršitve, ki so najbolj povezane z alkoholom in s preveliko hitrostjo vožnje. Več kot očitno je, da nekateri vozniki brezglavo izkoriščajo trenutne razmere in kršijo pravila tako, da jih (in ostale udeležence v prometu) to lahko stane življenja. »Stanje je trenutno neobičajno, vidno so se povečale hitrosti voznikov, ogromno jih vozi pod vlivom alkohola in mamil. Tovrstne kršitve opažamo pri voznikih tovornih vozil, predvsem tujih. Ugotavljamo, da so vozniki postali agresivnejši in brezobzirni,« pravi vodja oddelka za cestni promet policijske uprave Celje Elvis A. Herbjaj.

SIMONA ŠOLINIČ

Čeprav je prometa na cestah manj, je kršitev več, tudi zato, ker so bolj očitne. »Zagotovo je situacija zaradi epidemije pokazala dobro in slabo v

ljudeh in to se kaže tudi v njihovem ravnanju v prometu. Tisti, ki so že po naravi empatični, nimajo težav, težavni so tisti, ki imajo težave sami

s seboj. Pred dnevi smo dali jasna navodila policistom, naj nadzor prometa izvajajo vsakodnevno predvsem na tistih krajih, kjer je največ kršitev. S tem moramo dati javnosti jasen signal, da spremljamo promet tudi v tem času, da ne dopuščamo brezglavih voženj, prekoračitev hitrosti, saj se bojimo, da če zdaj ne bomo razmer obvladali, se bo to kasneje pokazalo v izbruhu poslabšanja prometne varnosti, še posebej z vidika najhujših prometnih kršitev,« pravi Herbjaj. Med kršitelji opažajo več mlajših voznikov, ki ignorirajo pravila. »Izživljajo neizživete sanje,« pravi sogovornik.

Kar nekaj kršitev je bilo v prometu povezanih s prepovedjo prehajanja iz občine v

Največ kršitev je v teh tednih povezanih s preveliko hitrostjo vožnje.

občino. Herbjaj brez dlake na jeziku pove, da so izgovori voznikov tudi skoraj neverjetni: »Ta ukrep sicer omogoča toliko odstopanj, da je nadzor

včasih tudi neučinkovit in je skoraj nemogoče zagotavljati, da se kršitve tega odloga ne bi dogajale. Ne trdim, da nimajo vsi tehtnih razlogov za

prehajanje občinskih meja, marsikdo pa bi lahko zadeve, ki jih ima, opravil drugače in ne s kršenjem odloka.«

Foto: SHERPA

Vodja Oddelka za cestni promet Policijske uprave Celje Elvis A. Herbjaj pravi, da je policistov na terenu dovolj: »Delo smo prilagodili tako, da vsak policist naloge opravlja s svojim službenim vozilom. Nekaj policistov je doma zaradi viška ur, nekateri zaradi dopusta. Toda za policijo je znano, da delo opravlja v vseh pogojih, torej nas je za nadzor prometa v tem primeru dovolj.«

Policisti so v Drobničevi ulici v Celju ustavili voznika avtomobila, ki mu je preizkus z alkotestom pokazal 0,94 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Voznik je zapeljal na dvorišče stanovanjske hiše in trčil v parkirano osebno vozilo ter ga poškodoval. Zoper voznika sledi obdolžilni predlog.

Na avtocestnem izvozu Celje - center so policisti ustavili voznika, ki mu je preizkus z alkotestom pokazal, da je imel 0,58 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Tudi zoper njega bodo napisali obdolžilni predlog.

Pred dnevi so v Celju vozniku, ki je vozil neregistrirano osebno vozilo brez vozniskega dovoljenja, avtomobil zasegli.

Pijani za volan

V Celju in Veliki Pirešici so policisti ustavili tri voznike, ki so vozili krepko pijani. Prvega voznika so prijeli v Kidričevi ulici v Celju, kjer je 51-letnik imel v litru izdihanega zraka kar 0,79 miligrama alkohola. V Veliki Pirešici so ustavili 54-letnega moškega, ki mu je alkotest pokazal 0,71 miligrama alkohola v litru zraka. Oba čaka obdolžilni predlog. Nato so kršitelja ustavili tudi na Lavi v Celju, ki je prav tako vozil močno pijan. Slednji je vozil celo brez vozniskega dovoljenja, zaradi česar so mu vozilo tudi zasegli.

Motoristične nesreče kot po tekočem traku

V zadnjih dneh se je na Celjskem zgodilo kup nesreč. Med poškodovanimi so tudi motoristi, ki niso uporabljali zaščitnih čelad. Lani so na območju Policijske uprave Celje umrli trije motoristi.

Pretekli petek se je v Vinski Gori huje poškodovala 44-letna motoristka. Nesrečo je povzročil 39-letni voznik avtomobila, ki ji je v križišču za Vinsko Goro izsilil prednost. Moški je po nesreči odpeljal, a so ga kasneje policisti izsledili. Preizkus z alkotestom je pokazal, da je imel 0,86 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Voznika so pridržali do streznitve, prav tako ga bodo ovadili zaradi nevarne vožnje in zapustitve udeleženca v prometni nesreči. Motoristična nesreča se je nato zgodila tudi v Spodnjih Prelogah. Motorist je zaradi neprilagojene hitrosti izgubil oblast nad vozilom in padel. V nesreči se je poškodovala njegova sopotnica. Vozniku so policisti zaradi povzročitve prometne nesreče izdali plačilni nalog. Nato se je nesreča zgodila tudi v Goriči-

Fotografija je simbolična.

ci pri Šentjurju. 39-letna motoristka je zaradi nepravilne strani in smeri vožnje trčila v neregistrirano tovorno vozilo, ki ga je vozil 22-letni voznik. V Florjanu pri Šoštanju so policisti obravnavali nesrečo traktorista in motorista. 55-le-

tni traktorist je v blagem desnem ovinku zapeljal na levi del vozišča in trčil v 44-letnega motorista, ki je vozil pravilno na svojem pasu, a pri vožnji ni uporabljal varnostne čelade. Nesreča z motorjem se je zgodila še v Vinski Gori, kjer

je 31-letni motorist padel zaradi neprilagojene hitrosti. Pri tem je trčil v kovinski steber ob cesti, nato ga je zaneslo še v parkirano osebno vozilo. Voznik, ki ni uporabljal zaščitne čelade, se je v trčenju hudo poškodoval.

Brezvestni vandalizem v Velenju

Letos je bilo v Velenju več primerov vandalizma. Neznanci so razbili steklo na velenjski promenadi, poškodovali ograjo pri Centru Nova in steklo v dvigalih, uničili različne table in orodja na trim stezi.

Pred dnevi je nekdo poškodoval tudi števec za kolesa ob novozgrajeni kolesarski stezi na Vodnikovi cesti. Policisti Policijske postaje Velenje so storilca dejanja že izsledili in ga bodo kazensko ovadili. »V naši občini takšnih dejanj vandalizma ne bomo dovolili, zato vse občane ponovno naprošamo, naj opozorijo redarsko službo ali policijsko postajo, če bodo priča podobnim dejanjem,« so sporočili iz Mestne občine Velenje.

Iskre zanetile požar

V Zgornjih Lažah na območju Policijske postaje Slovenske Konjice je pretekli teden iskra brusilnega stroja zanetila požar v delavnici v sklopu gospodarskega objekta. Lastnik je požar, v katerem je nastala manjša materialna škoda, sam pogasil. Manjši požar je izbruhnil še v Podvinu. Zagorelo je v kurilnici stanovanjske hiše. Požar je najverjetneje zanetila iskra, ki je iz peči prišla v kup papirja. V požaru je nastala manjša materialna škoda.

Vroč kri povzroča škodo

V Topolšici je neznan storilec pred stanovanjsko hišo napadel 38-letnega domačina in ga lažje poškodoval. Policija neznanca še išče. So pa policisti izdali plačilna naloga moškima, ki sta kršila javni red in mir pred stanovanjskim blokom v Grižah, v Celju pa moškemu, ki je kršil red in mir v eni od stanovanjskih hiš. V Mozirju so policisti zaradi kršitve javnega reda in miru izdali plačilni nalog občanu, ki se je neprimerno vedel v trgovini. Zaradi neupoštevanja ukazov varnostnika bo zoper občana uveden hitri postopek. Ker je hkrati kršil še določila aktualnega odloka, bodo o kršitvi obvestili še pristojen prekrškovni organ. Pijanega vročekrvneža so policisti morali miriti tudi na Lopati.

Umrl pod traktorjem

Natančno pred tednom se je pri Ponikvi na območju Šentjurja zgodila tragična delovna nesreča. 86-letni moški in njegov 59-letni sorodnik sta s traktorjem iz gozda pripeljala hlovovino. »Ko sta nameravala na dvorišču stanovanjske hiše 86-letnika razložiti prikolico, je traktor s prikolico vzvratno zdrsel in povozil 86-letnega moškega, ki je na kraju nesreče umrl. 59-letnik je uspel pravočasno odskočiti,« so sporočili iz Policijske uprave Celje. Delovna nesreča se je zgodila tudi na območju Slovenskih Konjic. 83-letni občan je žagal veje na drevesu in pri tem padel z lestve z višine približno štirih metrov.

Ukradel denar iz blagajne

Trenutne razmere ne ustavijo niti tatov. Pred dnevi je neznan storilec iz trgovine v Celju ukradel nekaj gotovine. Moški, visok približno 185 centimetrov, v času ropanja je bil oblečen v črna oblačila in z masko na obrazu, je k blagajni prinesel steklenico in poleg položil gotovino za plačilo. Ko je trgovka blokirala nakup in odprla predal blagajne, je moški segel vanj ter ukradel denar. Policija ga še išče.

Po kavo, mleko in samokolnico

Več kot očitno se je v tem času povečalo število premoženjskih kaznivih dejanj. V Vojniku je neznanec vlomil v ograjen prostor ob trgovini in ukradel 20 folij in mrež za baliranje ter dve samokolnici.

V Maistrovi ulici v Celju je bilo vlomljeno v gostinski lokal. Izginilo je več kave in mleka. V gostinski lokal je nekdo poskušal vlomiti tudi v Podjavorškovi ulici v Celju, vendar v prostoru ni uspel priti, je pa povzročil kar nekaj škode s poskusom vloma. Tarča vlomilcev je bilo tudi podjetje v Žalcu, od koder so storilci ukradli več električnih vodnikov, elektromotor in črpalko z barometrom.

Varna niso niti kolesa. Brez njiju sta ostala lastnika v Gosposki ulici v Celju in Šaleku pri Velenju. Kolo je izginilo tudi iz kolesarnice v Miklošičevi ulici v Celju. Na bencinskem servisu v Celju je v nedeljo neznan storilec ukradel več kosov pršuta in sira ter zavoj piva.

Nad vozila

V Prijateljevi ulici v Celju je neznan storilec z ostrim predmetom prebodel dve pnevmatiki na osebnem vozilu. V ulici Pod kostanji je nekdo na osebnem vozilu odlomil brisalec zadnjega stekla. O poškodovanju vozil poročajo tudi z območja Radeč, kjer je neznanec z ostrim predmetom prav tako poškodoval osebno vozilo in lastniku povzročil večjo gmotno škodo. V Žalcu se je nepridiprav spraval nad vozilo, ki je bilo parkirano v bližini tamkajšnjega zdravstvenega doma.

Tudi te dni kazni za kurjenje v naravi

Že pretekli teden smo poročali, da v Sloveniji še vedno velja prepoved kurjenja v naravi. Kljub temu imajo policisti polne roke dela. Na Teharski cesti v Celju ob reki Voglajni je do zdaj že trikrat zagorela suha trava. V Ulici bratov Ipavec v Šentjurju so na pokopališču zagorele ciprese. V Obrežju pri Zidanem Mostu so na gradbišču gorele palete, na katerih je bil cement. Ponekod zagori očitno zaradi spleta okoliščin, ponekod zaradi človeške malomarnosti. V zadnjem tednu so se na našem območju tako spet vrstili travniški požari, do katerih je prišlo zaradi kurjenja vejevja in suhe trave. Vse požare so lastniki in gasilci na srečo pogasili, preden je prišlo do hujših posledic. Policija je v soboto in nedeljo izdala tudi nekaj plačilnih nalogov tistim, ki se ukrepa o prepovedi kurjenja ne držijo.

Policijsko reševanje račk

V nedeljo so velenjski policisti opravili nujno posredovanje, s katerim so rešili več življenj. Sicer je bilo to posredovanje nekoliko drugačno od tistih, ki so jih močje v modrem vajeni. Ampak učinek je bil enak. Rešili in zavarovali so življenja. V tem primeru račk.

V neposredni bližini Policijske postaje Velenje, kjer je glavna cesta Velenje– Celje, so v nedeljo opazili, da so začeli vozniki avtomobilov nenadoma ustavljati in da promet ni potekal tako, kot bi moral. Razlog za ustavljen promet? Družina račk je poskušala prečkati zelo prometno cesto. Seveda policisti niso zanemarili, da je njihovo delo pomoč, in so odhiteli reševati situacijo. Račjo družino je trojica velenjskih policistov Davorin Potočnik, Jerneja Vuk in Tina Miklavc pogumno pospremila čez cesto. Ker nesreča nikoli ne počiva, so račjo družino poskušale napasti tudi vrane, a jim to ni uspelo, saj so jih tudi v tem primeru policisti rešili ...

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menj!

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Šmarski podeželski
zdravniki (1870–1970) (1)

Zgodba prikazuje življenje in delo šmarskih zdravnikov, ki so skrbeli za preventivo in zdravje prebivalcev našega kraja in okolice. Nastala je iz

građiva, ki ga hrani Knjižnica Šmarje pri Jelšah v svoji domoznanski zbirki, ter iz građiva nekaterih zasebnih družinskih arhivov. Bogata

zbirka fotografij s svojo zanimivo vsebino kar kliče po predstavitvi. S pomočjo virov smo obogatili fotografije še s kratkim besedilom in

Zdravstveni dom Šmarje pri Jelšah ob odprtju leta 1962

Zdravstveni dom v Šmarju pri Jelšah s prizidkom, 1978

ponudili našim občanom in ostalim vpogled v življenja zdravnikov, ki so se v težkih razmerah borili za razvoj sodobnega zdravstva. Izobraženi, razgledani in sočutni zdravniki so svoje življenjsko delo posvetili ljudem. S to zgodbo obujamo spomin na njih in ga ohranjamo za prihodnje rodove.

Gradnja sodobnega zdravstvenega doma

Po drugi svetovni vojni so bili prvi prostori Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah v hiši Franca Skaze, kjer je imel ordinacijo zdravnik dr. Viktor

Lorger. Zdravstveni dom je dobil nove, večje in moderne prostore v novi stavbi leta 1962. Poleg splošne zdravstvene ordinacije ter dispanzerja za matere in otroke so se razvile še patronažna služba, reševalna služba, diagnostična služba, rentgenska diagnostika, delna fizioterapija, zobna ambulanta in lekarniška postaja.

Leta 1978 so stavbo razširili in pridobili še tri sodobne

zobne ordinacije s prostorom za zobni rentgen, poseben prostor za fizikalno terapijo, pulmološko ambulanto, razširili so laboratorij ter povečali kletne prostore v modernizirane garaže. Zdravstveni dom je takrat dobil tudi dežurno sobo za zdravnika in patronažno sestro.

Se nadaljuje ...

Mateja Žagar
Knjižnica Šmarje pri Jelšah

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Dušan Škodič: Smeh z gora

Ko se nasmejimo še le po dolgem času

»Gore so same po sebi precej resen prostor: od daleč in od spodaj vzbujajo idilična čustva, na vrhovih silijo v meditativnost ali v patetično jecljanje, ob neugodnih vremenskih razmerah so za planinca prostor stiske. Le od kod se je prikradel vanje humor?« se ob Škodičevi novi knjigi Smeh z gora sprašuje literarni zgodovinar Miran Hladnik. Ta ve tudi odgovor ... Napisala sta ga na primer že Janez Mencinger ali Janez Vandot.

Najnovejši odgovor je izpod peresa Dušana Škodiča, ki se mu je zgodilo v

treh desetletjih hoje po gorah vse mogoče. Recimo nek ponedeljek v poznem oktobru, ko se je odpravil v bohinjske gore. Avtomobil je ustavil na koncu ceste nad Vogarjem ter nadaljeval peš. Vreme je bilo neprijetno in med planinarjenjem ni ravno užival. Po vrnitvi se je v premočenih oblačilih razveselil avta, kjer so ga čakali suha oblačila ter suha obutev. Mokra oblačila je vrgel na zadnji sedež avtomobila, njegove ključke je začasno odložil na voznikov sedež. Po lahkomišelnem dejanju so se vrata železnega konjička zaprla, Dušan je ostal pred njim

do pasu slečen. Bližali so se jesenska gorska noč, tema in hlad ... Rešitev? V avtomobilu je ostal tudi telefon, zunaj so ostali le pohodne palice in nesrečni planinec. Dušan je začel razmišljati ... Lahko bi razbil stransko okence avtomobila, vendar bi ga to stalo tudi dan dopusta, ki bi ga potreboval za obisk mehanika. Bi poiskal pomoč pri prvih hišah, se je spet vprašal? Do teh je več kot uro hoda in to po temi. Bi ga ljudje napol nagega upali sprejeti, bi mu omogočili, da pokliče po telefonu na pomoč? Tudi to se ni izšlo ... Nato se je spomnil znanca avtomehnika, planinskega prijatelja, ki je kot sopotnik odkril, da je bilo v Dušanov avtomobil vlomljeno že kar dvakrat. Lastnik tega sploh

ni opazil, saj ni iz njega ničesar izginilo. Vlomilce namreč zanima le gotovina. Avtomehaničar mu je takrat predstavil vlomilski trik, ki si ga je Dušan na srečo zapomnil. Za vzvod je uporabil planinske palice in po nekaj poskusih mu je vlom v lasten avto končno uspel. »Ampak avtomobilskega ključa od tedaj vseeno nikoli več ne vržem na sedež,« je zapisal.

Med dolgoletnim hribolazenjem se je zgodilo še marsikaj ... V jugoslovanskih socialističnih časih so lahko za posebno doživetje poskrbeli vojaki graničarji, ki so pazili na državno mejo ter ob njej na morebitne »protidržavne elemente«. Graničarji so nekega dne opazili sumljivo četverico z nahrbtniki, ki so jo sestavljali dekle, dva dolgolasca ter kratkolasec. »Stoj!« se je zadržal na četverico, ki je pešala na Mr-

zlo goro, nekdo od graničarjev. »Kuda?« je bil radoveden ter zahteval potne liste. Planinci so mu povedali, da po zakonodaji zanje zadostuje planinska izkaznica. Graničarjem so pokazali, da je v njej zapisano, da je po mednarodnem sporazumu z Avstrijo članom Planinske zveze Slovenije gibanje v obmejnem pasu podnevi dovoljeno. Enemu od fantov, ki na srečo ni bil dolgolasca, je nato uspelo graničarje pretentati. Rekel jim je, da ga je spodaj v Logarski dolini spraševala neka punca za pot do karavle in to v srbohrvaščini. Torej še bolj sumljiva oseba ... Kratkolascu je torej graničarje uspelo prevarati, saj so ugotovili, da je ob meji morda še hujši morebitni »protidržavni element« ...

Precej različnih planinskih humoresk je še v knjigi Smeh z gora. Tudi o tem na primer, kakšne strašanske težave lah-

ko povzroči konzerva, ki jo lačen planinec zlepa ne uspe odpreti ... »Avtor ne paberkuje po življenju, ki bi bilo smešno že samo po sebi, ampak najde priložnost za humorno distancirano perspektivo na svet tudi tam, kjer na prvi pogled ni dosti zabavnega.« je Škodičevo delo ocenil literarni zgodovinar Hladnik.

BRANE JERANKO

Dušan Škodič, ki je napisal knjigo Smeh v gorah, je avtor več knjig in številnih člankov na temo planinstva. Leta 2006 je izšel njegov roman Devet dni v avgustu, ki je povezan s Humarjevim vzponom na Nanga Parbat. Nato je bila pred štirimi leti objavljena njegova knjiga romaniziranih ljudskih zgodb, ki ima naslov Ljudje v gorah.

ALBUM S CELJSKEGA

Jurjevanje v Celju, okoli leta 1935

Celjski mladeniči na konjih na jurjevo, domnevno pred staro ekonomsko šolo. Med njimi so prepoznani z leve: 1. Ignac Koželj (Škofja vas), 4. Franc Golhleb in 6. Jože Gabron (oba Hudinja). Vsi trije so bili po 2. svetovni vojni poznani »furmani« v širši celjski okolici.

Na Celjskem je še danes živa zelo bogata tradicija jurjevanja (23. aprila) v Laškem, Mozirju, Slovenskih Konjicah in Šentjurju. V Celju je, kot po-

roča časopis Nova doba, v začetku tridesetih 20. stoletja za prirejanje jurjevanja oz. Gjurjgevega dne (po pravoslavnem koledarju 6. maja) v duhu tedanje države Kraljevine Jugoslavije »skrbela« celjska vojaška garnizija. Ali so navedeni mladeniči sodelovali v okviru »garnizijskega« jurjevanja, ne moremo z gotovostjo potrditi.

Jurjevanje na Starem gradu

V sredo 6. t. m., na Gjurgjev dan, zjutraj je odšlo vojaštvo celjske garnizije v spremstvu številnega meščanstva, rezervnih častnikov ter zastopnikov korporacij in društev na Stari grad, kjer se je vršilo živahno in prisrčno jurjevanje ob zvokih oddelka mariborske vojaške godbe in orkestra cigánov, ki služijo v Celju vojaški rok. Udeleženci so se dopoldne vrnili v mesto. Letošnje jurjevanje je zopet pokazalo, kako iskrene so simpatije, ki jih goji narodno prebivalstvo do naše junaške vojske.

Nova doba, 8. maja 1931, št 37, str. 1

Fotografijo prispeval: Erih Gabron, besedilo: Srečko Maček

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: srecko.macek@knjiznica-celje.si, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije - osebni spomini 20. st.

Razvojni inženir / konstruktor (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo izrazito razvojno usmerjenost, skrbnost, veselje do dela z ljudmi, osredotočenost na rešitve, visoko motiviranost, osredotočenost, natančnost, visoko ali univerzitetno izobrazbo strojne ali druge tehnične smeri, kandidati z delovnimi izkušnjami v proizvodnih podjetjih na področju razvoja izdelkov imajo prednost, obvladovanje programskih orodij, kot so AutoCAD, Solidworks ... Prijave zbiramo do 15. 5. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektrotehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dobro znanje angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 4. 5. 2020. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta

8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Čistilka (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo vsaj končano osnovnošolsko izobrazbo, doslednost, prijaznost, vestnost in pripadnost delodajalcu. Oseba mora biti urejena, zaupanja vredna, natančna in zanesljiva. Ponujamo vam zaposlitev za krajši delovni čas, 4-ure dnevno, zaposlitev za določen čas, možnost zaposlitve za kandidate s statusom invalida. Prijave zbiramo do 26. 4. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Traktorist (m/ž) (Ravne pri Šoštanj)

Od kandidata pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe kmetijske, strojne ali druge ustrezne smeri, 1 leto delovnih izkušenj, izpit B-katego-

rije, izpit za voznika traktorja, viličarista, zaželen je izpit za nanašanje FFS in izpit za delo v gozdu, samostojnost in samoiniciativnost. Prijave zbiramo do 24. 4. 2020. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Prebold)

Zaželeno je aktivno znanje angleškega jezika, znanje še enega tujega jezika (nemškega) predstavlja prednost, poznavanje prodajnih postopkov, vozniški izpit B-kategorije, višjo raven uporabe računalniških orodij (MS Windows, MS Office). Najmanj leto delovnih izkušenj na področju prodaje. Prednost imajo kandidati, ki so delali v podjetjih z mednarodnimi izkušnjami, pogajalske in organizacijske sposobnosti, zmožnost dela v timu, skrb za profesionalno in osebno rast ter stalno nadgradnjo znanja.

Prijave zbiramo do 15. 5. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Lakirničar, upravljalac linije prašnega barvanja (m/ž) (Prebold)

Pričakujemo izrazito usmerjenost v kakovost svojega dela, skrbnost, natančnost, usmerjenost v iskanje rešitev, vztrajnost, usmerjenost v doseganje rezultatov, vsaj III. stopnjo izobrazbe, prednost imajo kandidati z izobrazbo tehnične usmeritve, kandidati z 2 letoma delovnih izkušenj na področju prašnega lakiranja imajo prednost, pripravljenost za učenje na področju upravljanja lakirne linije, usmerjenost v doseganje ciljev, odgovornost. Prijave zbiramo do 15. 5. 2020. Ograje Kočevar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

90,6 95,1 95,9 100,3

novi tednik

radio celje

Vedno z menoj!

Vedno z menoj!

Dragi zvesti naročniki in bralci Novega tednika,

Znan pregovor pravi, da tisti, ki bere, živi tisoč življenj. Kdor ne bere, pa zgolj eno samo. Naši zvesti bralci zagotovo živite več življenj. Obveščeni ste o dogajanju v naši regiji, cenite kakovostno novinarsko vsebino, številne nasvete, zgodbe. Radi se zabavate, prejimate darila, nakupujete ugodneje.

Hvala za vašo zvestobo in zaupanje v vsebino našega časopisa in v ekipo, ki za vas pripravlja najbolj aktualne vsebine. Hvala, ker nas berete, hvala, da cenite dobre novinarske vsebine, hvala, da nas tudi v teh drugačnih časih spremljate.

Cenjeni poslovni partnerji,

Hvala, da tudi v teh kriznih časih prepoznate vrednost regionalnega medija, ki se s ponosom ponaša, da je prvi v regiji. Hvala vam, da nas podpirate pri našem delu in da nam še naprej zaupate. Skupaj pišemo nezamenljivo in edinstveno zgodbo.

Ekipa Novega tednika in Radia Celje

Vedno z menoj!

novi tednik radio celje

www.nt-rc.si

19. aprila 2000 so celjske košarkarice prekinile prevlado ljubljanske Ježice in postale državne prvakinje

Vladarice slovenske scene prvič okronane pred dvajsetimi leti

Ko je leta 1994 športni zanesenjak Franci Ramšak, doma iz Oplotnice, dobil idejo, da v Celju osamosvoji ženski del kluba (ga loči od moškega), se je marsikomu po daljšem obdobju uspehov košarkarjev to zdelo zelo drzno, hkrati pa je bilo logično in celo nujno. Možakar, ki je tudi v karieri strmo napredoval, je imel smeje načrte z žensko košarko. Ob sebi je imel v klubu somišljenike, sodelavce in svetovalce; izkoristil jih je na najboljši način.

DEAN ŠUSTER

Ramšak je postal predsednik kluba – pomagali so mu predvsem Albin Brežnik, Matej Polutnik, Vili Šuster, Miro Terbovc in Janja Romih – z napovedjo: Celjanke bodo v petih letih osvojile prvo lovoriko. Leto kasneje je v klub privabil Uroša Kranjca (tedaj kot predstavnik za odnose z javnostmi), ki tudi po 25 letih navkljub številnim službenim obveznostim najde čas za vse, kar klub potrebuje od njega. Ramšak je takoj zavihal rokave. Najprej se je lotil vračanja Celjank oziroma igralk, ki so kariero začele v Celju, v »svoj« klub. Zaupal je celjskim in okoliškim trenerjem Borisu Kralju, Borisu Emeršiču in Milanu Bastašiču ter Mariborčanoma Branku Lahu in Sergeju Ravnikarju. Nato je bilo pred sezono 1999/2000 vodenje ekipe prvič zaupano tujemu trenerju, Željku Ciglarju. Predlagal ga je celjska košarkarska in pedagoška legenda Mile Čepin, ki je nedavno dopolnil 80 let.

Pravljico

Hrvata Ciglarja so nam predstavili v nekdanji gostilni Belaj. Bilo je vroče, vse nas je še dodatno ogrel z izjavo, da ni »trener za druga mesta« in da namerava naslov prvakinj pripeljati v Celje. Začela se je turbulentna sezona, sezona brez primerjave. Bila je v slogu pravljice, z mnogo zapleti in s sanjskim zaključkom. In tako kot se slogovno spodobi, je nato celjska ženska košarka srečno živela in še bo vse do konca svojih dni ...

Novo vodstvo, novo domovanje

Košarkarice Ježice so bile državne prvakinje v prvih osmih poosamosvojitvenih sezonah. Ljubljanski klub je imel denar za okrepitev, naklonjene so mu bile študentke. Čeprav je Ježica jeseni 1999 še bila članica evrolige, je v pripravljalnem obdobju na turnirju v Zagrebu gladko izgubila s Celjem, ki se je okrepilo s Hrvaticama Mir-

Ekipe Celja na začetku sezone 1999/2000. Z zgornji vrsti z leve so Barbara Sušin, Jera Grobelnik, Mirna Deak, Josipa Jelušič, Andreja Vodopivec in Mateja Veble, v spodnji vrsti so Mateja Knez, Metka Obrovnik, Alenka Potočnik, Nadja Ramšak, Barbara Pertinač in Urška Arbeiter.

no Deak in Josipo Jelušič, s porodniškega dopusta se je v ekipo vrnila kapetanka Barbara Polutnik Sušin. Ena najboljših celjskih košarkaric Simona Jurše se je, morda naveličana čakanja na lovorike, preselila k Ježici, za katero so igrale še Sabina Felc, Mojca Markovič, Špela Eržen, Barbara Gričar, Daliborka Jokić, Tina Kvaternik, Katja Temnik, nekdanja ju-

goslovska reprezentantka Tima Džebo in Olga Firisova. Trenerja Davida Dedka je po dveh porazih v prvem delu državnega prvenstva s Celjem zamenjal Andrej Urlep. Po dveh letih igranja v laških Treh lilijah so košarkarice dobile svoje domovanje, v dvorani Gimnazije Celje – Center, v šoli, ki je še dandanes gostoljubna do kluba. Skupščina kluba 29. novembra 1999

je prekinila nesoglasja v klubu (pokroviteljstvo je odpovedal Ingrad), predsednica je postala Danica Kavka, njen mož Cveto je prevzel gospodarsko komisijo, tehnični direktor je ostal Ramšak.

Devetič Ježica ali Celje prvič?

Potem je pred koncem leta odlična Jera Grobelnik sporočila srečno novico. Zanosila je, toda njene pomoči ekipi je bilo konec. Razplet finala slovenskega pokala je bil šokanten, ne zaradi poraza, temveč zaradi visoke razlike, kajti Ježica je slavila z 72:38. Pravi polom ni pustil negativnih posledic, temveč je celjsko ekipo še bolj podžgal. Ekipo je zapustila Jelušičeva, v začetku leta 2000 jo je okrepila slovaška organiza-

torka igre Monika Barenjova, kar je bil zadetek v polno. A v drugem delu ligaškega prvenstva so Ljubljankanke dobile oba medsebojna obračuna. Celjanke so obdržale prvo mesto v rednem delu in so imele prednost tekme več v svoji dvorani. Prvi obračun so dobile s 65:63 (42:30); Obrovnik in Barenjova 12 točk, Sušin 11, Potočnik 10, Ramšak 9, Deak 7, Vodopivec 4. V Ljubljani so prepričljivo izgubile z 58:48 (29:27); Sušin in Deak 14 točk, Obrovnik 11, Barenjova 6, Veble 3.

Trud poplačan, neizmerno veselje

Izid v finalu končnice je bil po dveh tekmah izenačen. V odločilni tretji tekmi v Celju je v izdihljajih rednega dela

»Vsi smo živeli za ta naslov«

Kapetanka šampionske ekipe je bila Barbara Polutnik Sušin. Ob 15. obletnici kluba je prejela plaketo za izredne zasluge in velik doprinos pri razvoju in uspehih ŽKK Celje.

Pred prvo prvoligaško sezono leta 1994 se je iz Rogaške vrnila v Celje.

Kako se spominjate zgodovinske sezone 1999/2000, ki je bila prežeta z nihanj?

Predvsem po naši pogumni napovedi, da bomo osvojili vsaj eno lovoriko. V prejšnjih sezonah smo namreč vsako tekmo z Ježico visoko izgubile. Jera Grobelnik je bila ena naših ključnih igralk in je veliko pripomogla k našim zmagam v prvem delu sezone. Sprijaznile smo se z njeno nosečnostjo in tudi brez nje uresničile cilj.

Vi ste bili v isti vlogi eno sezono prej. Zakaj ste se tako uspešno vrnili pod obroča?

Košarko sem igrala 17 let. Zavedala sem se, da bom igrala le še eno sezono. Po porodu sem imela dovolj časa, da sem vadila dvakrat na dan. Dobro sem se pripravila, zelo sem si želela, da bi prvič šle s soigralkami do konca.

Na tretji tekmi so se dramatični in ključni trenutki vrstili tako ob koncu redne-

ga dela kot tudi podaljška.

Ježico smo ulovile z mojim košem, a do konca je bilo še veliko časa, toda rezultat se ni več spremenil. V zadnjih sekundah podaljška smo imele srečo, tekmičice so zgrešile met izpod koša. A sreča spremlja hrabre. Občutka veselja, sreče in ponosa ob zvoku zaključne sirene ne bom nikoli pozabila.

Večkrat ste poudarili pomembnost ekipnega duha. Očitno ste ga tedaj imele dovolj?

Vse se je sestavilo, ne le med igralkami, temveč skupaj

s funkcionarji, tudi z novinarji, navijači. Vsi smo živeli za ta naslov. V ekipi je vsaka igralka vedela, kaj mora storiti.

Vi ste po nepozabni sezoni sklenili kariero. Vaš oče Karel je bil vsestranski športnik, brat Matej je bil mladinski jugoslovanski prvak in je častni član ŽKK Celje. V kolikšni meri je vaša nova družina še vpeta v košarko?

Mož Bojan je trener članskega in mladinskega moštva na Vranskem. Vsi trije otroci so igrali košarko. Starejši sin Žiga je imel težko poškodbo

in zdaj študira v Mariboru. Mlajši sin je najstnik in ga košarka ne privlači več v polni meri. Hči na osnovni šoli v Petrovčah dvakrat na teden vadi košarko, a se zdi, da je še ni popolnoma pritegnila.

Kaj pa vi, vaše nekdanje soigralke in košarka?

Rekreacijo imamo v petrovški telovadnici. Iz tedanje ekipe pod koše prihajajo Nadja, Mateja, Urša. Sama nisem redna udeleženka. Skupaj smo obiskale Prago in Niš, kjer je na evropskih prvenstvih igrala ženska reprezentanca. Preživele smo čudovite dneve ob navijanju in druženju. Seveda smo obujale spomine. V tem trenutku bi se zahvalila vsem, ki so veliko naredili za žensko košarko v Celju. Predvsem sem vesela, da danes, 20 let po osvojitvi naslova, celjski klub tako dobro in profesionalno deluje. Včasih se zgodi, da je kakšen uspeh samo muha enodnevnica. Z ljudmi, ki so in ki še danes zares s srcem delujejo, je klub ne samo celjsko, pač pa tudi slovensko košarko popeljal v Evropo. Želim mu še veliko uspehov. Včasih naj le dovoli komu, da ga premaga, saj je potem naslednje leto zmaga slajša.

Trd boj je z Ježičankami pod obročema bila Mirna Deak. Za njo je Konjičanka v dresu Ježice Katja Temnik.

Celjske košarkarice med slavljem po osvojitvi prvega naslova državnih prvakinj.

Sušinova s svojim edinim košem izenačila izid (47:47) in izsilila podaljšek. V dodatnih petih minutah je zablestela Laščanka Obrovnikova. Zadnje sekunde so bile še posebej dramatične, gostje so bile na semaforju je ostalo 56:54. V trenutku zavor ni bilo več: skakanje, objemi, solze sreče, penina ... Večletni trud je bil poplačan, neizmer-no veselje je bilo razumljivo. Celjski klub je v svojem tretjem finalu državnega prvenstva prišel do prve lovorike. Zdaj ima šestnajst naslovov državnih prvakinj, štirinajstkrat je bil pokalni prvak, dvakrat je slavil v mednarodni regionalni ligi, ligi Waba. Strelke za Celje v zgodovinski tekmi so bile: Obrovnik 17 točk, Deak 13, Barenyova 9, Veble 7, Ramšak in Potočnik 4, Sušin 2. **Metka Obrovnik**, ki je tri leta prej zaradi hujše poškodbe kolena razmišljala o koncu kariere pod obročema, je o hrvaškem strategu tedaj dejala: »Je prvi trener, ki je določene elemente na treningih znal tudi praktično prikazati, na primer, kako se prebije obramba. Izpopolnjeval je našo individualno tehniko. Takoj si je z agresivnostjo in deloma tudi koleričnostjo pridobil spoštovanje in zaupanje.«

»Nisem trener za druga mesta«

Željko Ciglar pravi, da so v njem še vedno živi spomi-

Vizija Francija Ramšaka se je izpolnila.

ni na zgodovinsko sezono in na vse, kar je lepega doživel v Celju: »Imel sem ekipo pogumnih deklet, ki jih je na igrišču vodila Barbara Sušin. Z veliko želje in s trdim delom so z mano in s člani vodstva kluba stremele k osvojitvi naslova prvakinj. Čeprav je bila na drugi strani evroligaška Ježica, nismo nikoli dvomili v uspeh. Pogumno smo napadli do takrat nedotakljive Ljubljancanke. Vse se je začelo z mojo predstavitveno novinarsko konferenco, ko sem na vprašanja novinarjev, kaj pričakujem od prihodnje sezone, odgovoril pogumno in kar malce prepotentno. Dejal sem, da nisem trener, ki dela za druga mesta in da želim naslov pripeljati v Ce-

lje. Moje besede na srečo niso bile strel v prazno, ampak so se tudi uresničile. Še danes mi po glavi roji film neuspelega poskusa Time Džebo v zadnji sekundi tretje tekme. Na srečo je zgrešila in naše veliko slavje se je lahko začelo. Nosilke igre so bile Sušinova, Deakova, Obrovnikova, Barenyova, Vodopivec, Potočnikova in Pertinačeva. Čas hitro teče in veseli me, da klub nadaljuje z doseganjem vrhunskim rezultatov.«

Oči se ponovno orosijo

Odzvala se je tudi **Alenka Potočnik Anžič**: »Dvajset let je obdobje, ko človek nehoti malo potvori spomine in si jih prikljče bodisi v slabši ali lepši luči. No, moji spomini na 19. april 2000 so še vedno zelo živi in zagotovo eni najlepših v moji športni karieri. Za vsakega športnika je osvojitve prve dolgo pričakovane lovorike nekaj posebnega in nepozabnega. In ravno zato ima ta državni naslov v moji zbirki spominov izjemno mesto, postavljeno višje kot kasnejša prva osvojitve lige Waba ali vsi kasnejši naslovi pokalnih in državnih prvakinj. Predvsem sem izjemno ponosna, da sem bila del začetka zgodbe, ki je celjski klub prvič zarisala na center zemljevida slovenske ženske košarke in na katerem dvajset let kasneje še vedno

Pred desetimi leti se je celjski klub spomnil svojih prvih šampionk in jim izročil spominska darila. Z leve stojijo Barbara Polutnik Sušin, Alenka Potočnik Anžič (zakrita), Nadja Ramšak Koštomaj, Jera Grobelnik, Mateja Knez Krušnik in Urška Arbeiter Kočevar.

suvereno vztraja. Resnično ni veliko klubov v Sloveniji, ki bi jim uspelo v dvajsetih letih ohranjati strokovno in rezultatsko kontinuiteto ter smelo slediti svojemu načrtu razvijanja mladih nadebudnih košarkaric do najboljših igralk evropskega kova. Dvajset let kasneje me kot mammo ene mladih celjskih košarkaric na tiste zlate dosežke vežejo še poseben ponos, osebno zadovoljstvo in kanček nostalgije.« Na zadnji tekmi finala je štiri točke tako kot Potočnikova dala tudi **Nadja Ramšak**: »V tisti sezoni smo prvič me premagovale Ježičanke že v rednem delu sezone. V finalu pokala smo bile favoritinje, a smo ga izgubile, kar je bil velik šok. Nato je prišla tretja tekma finala, ki je bila v Celju zaradi našega vodilnega položaja po rednem delu. Bila je tako izenačena, da smo na koncu igrale še podaljšek. Zadnje akcije se spominim še danes, točno vem, kako je potekala in kako je Mirna dala koš. Še zdaj se mi nariše velik nasmeh na obraz in se mi oči orosijo, ko pomislim na tisto tekmo in našo prvo zlato medaljo okoli vratu!« Zdaj se Nadja piše Koštomaj, preostale »spremembe« so še: Andreja Vodopivec Godec, Mateja Knez Krušnik, Urška Arbeiter Kočevar ...

Foto: SHERPA in arhiv ŽKK Celje

Željko Ciglar

Šampionsko ekipo iz sezone 1999/2000 so sestavljale: Barbara Sušin (kapetanka), Jera Grobelnik (do decembra 1999), Mirna Deak, Josipa Jelušič (do januarja 2000), Monika Barenyova (od januarja 2000), Andreja Vodopivec, Mateja Veble, Mateja Knez, Metka Obrovnik, Alenka Potočnik, Nadja Ramšak, Barbara Pertinač in Urška Arbeiter. Pomočnica trenerja Željka Ciglarja je bila Marjeta Brežnik.

Presrečni: Mirna Deak (levo) in Alenka Potočnik.

Z desne stojijo Barbara Sušin, Metka Obrovnik in Mateja Knez.

Doprinos Monike Barenyove je bil ogromen.

Klet Brda, z.o.o. Dobrovo, Slovenija. Slike so simbolične.

KLET BRDA
Družinski vinogradi

POMLADNI * POPUST *

V PRODAJNIH TOČKAH
KLETI BRDA

-20 %

na ves buteljni program 0,75 l
in 3 l Quercus box

Vabljeni vsak dan od ponedeljka do petka
na **Ulico Frankolovskih žrtev 17!**
Akcija velja od 20. 4. do 30. 4. 2020.

www.klet-brda.si/vinoteke

Velike POMLADNE POPUSTE lahko ujamate tudi
v naši spletni trgovini s spletno kodo: BRDA20.

MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA: UŽIVANJE
ALKOHOLA LAHKO ŠKODUJE ZDRAVJU!

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Ob nakupu 10 kokašk petelina podarimo. Živali so redno cepljene in nimajo odščipjenih kljunov, zato so primerne za kmečko rejo. Kmetija Lešer, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 763-800, 051 379-031. p

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in grahaste barve, pred nesnostjo, prodamo, prijelimo na dom. Telefon 070 545-481. p

KRAVO, brejo 5 mesecev, prodam. Dobrna, telefon 031 440-835. p

DVE telički limuzin, težki 280 kg, prodam. Telefon 031 559-820. 340

PAŠNO telico simentalke, brejo pet mesecev in pol, prodam. Telefon 031 283-753. 341

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 60

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

KOCKE (seno, otava) prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 765-324. 337

OSTALO

PRODAM

SUHA bukova drva na paleti dolžine 25, 33 in 50 cm, z dostavo, prodam. Telefon 041 252-132. p

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

REPORTER

Raziskovalec Igor Omerza brezkompromisno o prvi dami ZDA, ki bo v nedeljo srečala abrahama

PRAVI OBRAZ MELANIE TRUMP

Melanie ni mar za svojo domovino, prve dame ZDA ne bo v Sloveniji

Če bi bil prisiljen na trumpa, ki bi z enim telefonskim klicem v Zagreb uredil arbitražo

Viktor Kraus pred domačo hišo v Zrenčini, preden se je s svetom marševalom prgnal na loč za reporterja

KOT JE BILA

Proslava za prvo damo ZDA

DVOJNI INTERVJU
MATEJ AVBELJ IN
JERNEJ LETNAR ČERNIČ

Odiščoba ustavnega sodišča: osnovnih šol mejni prečiščevalci

www.reporter.si

IZ NOVE ŠTEVILKE

DOSJE

Igor Omerza brezkompromisno o pravem obrazu Melanie Trump, ki bo kmalu srečala abrahama

POLITIKA

Scenarij: tretja Janševa vlada lahko razpade po koncu epidemije koronavirusne bolezni

DVOJNI INTERVJU

Matej Avbelj in Jernej Letnar Černič o samovolji na ustavnem sodišču

ZGODBA TEDNA

Ali je pouk na daljavo za učence in dijake res zgodba o uspehu?

MALO rabljeno otroško kolo in lesen sklednik (primeren za vikend) poceni prodam. Telefon (03) 5774-707. 338

RAZNO

MALO rabljeno otroško kolo in lesen sklednik (primeren za vikend) poceni prodam. Telefon (03) 5774-707. 338

MALO rabljeno otroško kolo in lesen sklednik (primeren za vikend) poceni prodam. Telefon (03) 5774-707. 338

MALO rabljeno otroško kolo in lesen sklednik (primeren za vikend) poceni prodam. Telefon (03) 5774-707. 338

MALO rabljeno otroško kolo in lesen sklednik (primeren za vikend) poceni prodam. Telefon (03) 5774-707. 338

zarja jani

Kako bomo z virusom živel?
Mikrobiolog, ki ne želi molčati

Jasmina Kandorčič
Je še lahko roditelj opanč?
Da, pojedla sem posteljico

Mirjam Peterlin, mama Luke Donič
Ponosna sem do neba

Zaskrbljene učiteljice
in šolanke na daljavo
UČITELJEV SE
NIKOLI NE POSLUŠA

Kako so v borilnem domu zapeli virus
Zgodba s fronte

Yuri Yatsko o človeštvu
na razpotju

Ne sprejemo po poti Italije!
Tri gostinske zgodbe
Razmislijamo
o alternativah.
Tako!

Yuri Yatsko o človeštvu
na razpotju

**TIHE SPREMEMBE
POD KRINKO
PANDEMIJE**

Je virus nastal preko
GSO-bakterije?

**MIKROBIOLOG,
KI NE ŽELI
MOLČATI**

Ne spreglejte v novi Zarji Jani

Na izbranih prodajnih mestih na voljo v kompletu
s časopisom **Svet24**, za samo 2,99 EUR
in v kompletu z revijo **Zvezde Lady**, za samo 3,99 EUR.

Vsak torek!

SCIENCE ILLUSTRATED

JAMES BOND
PEKLENEKE NAPRAVE ZLODNEZEV
KOBALTOVA BOMBA

RAZLOŽILO NA OSONČJE
OD ZUNAJ

RESNIČARJI
in
Egipci

COVID-19

Vseh 175 milijard let odkle na svetlo labirintno svetovno epidemijo.
Zločivci se ne ustavijo in razširijo v globokih razsežnostih.
Znanstveniki si zana na svojo moč pridelavajo navadni čipuri proti
zločivcem. Matematika, ki je pri tem uspešnejša, bo ostala
prejeto. Ključna točka na predstavi osonca & družinskih vrst.

Zločivci rešujejo svet

V filmu Goldfinger želi z zlatom obsedeni tajkun uničiti zlate rezerve ZDA z radioaktivno kobaltno bombo. V resničnem življenju se radioaktivni kobalt uporablja za globinsko obsevanje nevarnih tumorjev.

Resnica o elektronskih cigaretah

V zadnjem času so postale elektronske cigarete zelo priljubljene, ker naj bi bile manj škodljive od tobaka. A hlaipi, ki jih e-kadilci vdihavajo, lahko vsebujejo za pljuča zelo škodljiva olja.

Ustvarjen za ubijanje

Komodoški varani ne krvavijo, njihove čeljusti so polne strupa, glava pa ima poleg lobanje še dodatno zaščito. Analiza njihovega genoma je razkrila vrsto genov, zaradi katerih so izjemno uspešni plenilci.

Revijo lahko naročite na: **080 4321**
ali na: **www.trafika24.si/narocanje/science**

Ob sklenjeni naročnini na tiskano izdajo revije
vam **PODARJAMO** enomesečno branje vseh
naših digitalnih edicij.

Registrirajte se na **trafika24.si** in pošljite svoje podatke (ime in priimek, elektronski naslov) ter ime revije, na katero ste naročeni, na **trafika24@meda24.si**.

Humovit

SUBSTRATI ZA VAŠ VRT

za rastline hit

**IZ NARAVE
ZA RASTLINE
ZDRAVE**

Humovit Balkonski

Humovit Univerzalni

Humovit Visoke Grede

CINKARNA

www.cinkarna.si

*Pomlad se na zemljo vrne,
petje slavcev se zbudi,
v cvetje zemlja se ogrne,
a za nas pomladi ni ...*

V SPOMIN

Minevajo tri leta,
kar si odšel od nas, dragi

BOŽO ROBIČ

(21. 4. 1956 – 26. 4. 2017)

Ostaja nam le spomin na skupne dni, ki več jih ni ...
Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi tvoji

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in
stare mame

**HERMINE
ROBIČ**

(18. 12. 1962 – 8. 4. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam bili v oporo v
teh težkih časih.

Iskrena zahvala je namenjena Komunalni Laško za opravljen pogrebne storitve, gospodu župniku Iztoku za lepo opravljen obred in zdravstvenemu osebju na internem oddelku bolnišnice Trbovlje.

Žalujoci: vsi njeni

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame,
babice in tašče

MAGDALENE ŠKORJA

iz Marija Gradca 2, Laško
(22. 7. 1940 – 10. 4. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in ostalim, ki ste se poslovili od mame, izrazili ustna in pisna sožalja ter darovali za sv. maše. Hvala g. župniku Roku Metličarju za lepo opravljen obred in poslovlilne besede, Komunalni Laško za organizacijo pogreba, Franju Mačku za odigrano Tišino ter praporščakom. Vsem iskrena hvala.

Žalujoci: vsi njeni

Medtem ko cveti pomladno cvetje,
je odšel naš dragi mož, oče in dedek

IVAN PLANINŠEK

iz Bukovžlaka

Zadnje slovo je bilo na teharskem pokopališču v
družinskem krogu.
Zahvaljujemo se za izrečena sožalja in tolažilne besede.

Njegovi najdražji

V aprilu 2020

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu tiha,
skrita bolečina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
mame, stare mame,
tašče in tete

MARIJE GUČEK

z Mrzlega Polja 24, Jurklošter
(30. 1. 1932 – 9. 4. 2020)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za vsa pisna in ustno izražena sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše.

Hvala nujni medicinski pomoči ZD Laško in nevrološkemu oddelku SB Celje, pogrebni službi Komunale Laško za organizacijo pogreba ter dekanu gospodu Jožetu Vengustu za opravljen obred in lepe besede.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: vsi njeni

*V našem srcu je prostor,
kjer hranimo najlepše spomine.*

Žalostni sporočamo,
da nas je zapustil
naš dragi

GOJKO STRAJNIČ

V ožjem družinskem krogu smo se od njega poslovili 20.
aprila 2020 na pokopališču v Celju.

Žalujoci: Štefka, Aleksander, Anita in Blaž

Smrti

Celje

Umrli so: Silvester PLATOVNJAK iz Celja, 86 let, Jože KUČER iz Celja, 86 let, Mojca MANFREDA iz Laškega, 67 let, Amalija PODLESNIK iz Liboj, 92 let, Marija GUČEK iz Laškega, 88 let, Jožefa ŠKULJ iz Celja, 75 let, Romana KLJUČAR iz Celja, 84 let, Pavel PODLESNIK iz Celja, 71 let, Jožef KRIVEC iz Celja, 82 let.

Šentjur

Umrli je: Elizabeta Vanda PUNGARTNIK iz Šentjurja, 85 let.

Žalec

Umrli so: Franc PRAPROTNIK iz Pariželj, 95 let, Dragica MITEVSKA iz Šentjurja, 82 let, Milena ŠEMROV iz Žalca, 96 let, Marija KRALJ z Vranskega, 93 let, Marija PEČEČNIK iz Prekope, 94 let, Radivoj NADVEŽNIK iz Velenja, 63 let, Jožef RAMŠAK z Dobrovelj, 80 let, Mihael KUDER iz Šempetra v Savinjski dolini, 68 let.

Velenje

Umrli so: Terezija OCEPEK iz Velenja, 82 let, Šefčet ZEČIROVČ iz Velenja, 65 let, Ivan PODPEČAN iz Vinske Gore, 79 let, Karel ZAPUŠEK iz Velenja, 72 let.

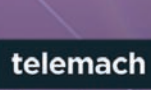

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

**POKRAJINSKI
MUZEJ
CELJE**

WWW.POKMUZ-CE.SI
03/4280952

INFO@POKMUZ-CE.SI
041 662 907

MED TEDNOM
SAMRA
TELENOVELA
21.00

ARENA

V OMREŽJU VAŠEGA OPERATERJA: T-2 193, TELEMACH 129, EON 700, TELEKOM 688, A1 311

VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA,
NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI

www.astrocenter.si
090 77 77

2,19 €/min. iz omrežja Telemach, cena iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

sport@nt-rc.si

Z vladnimi ukrepi za preprečitev širjenja koronavirusa so nekatere ustanove in službe v državi prenehale delovati in poslovati. Objavljamo seznam dejavnosti in služb, ki ne obratujejo, in tistih, ki še naprej poslujejo, s spremljajočimi servisnimi informacijami.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI VEČ NE OBRATUJEJO OZIROMA SO ZAPRTE:

- vzgojno-izobraževalne ustanove in vrtci
- javni potniški promet (vlak, avtobusi, letalski potniški promet)
- nastanitve (hoteli)
- gostinski lokali
- zdravilišča in wellness centri (bazeni, savne, masaže itn)
- športno-rekreacijske
- kinematografi
- kulturne ustanove (gledališča, muzeji, galerije)
- frizerske, kozmetične, pedikerske
- storitve iger na srečo

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI DELUJEJO:

- nujne storitve za zagotavljanje javne varnosti in zdravja
- prodajalne z živili, vključno s prodajo pridelkov na kmetiji,
- lekarne
- nujne storitve za zagotavljanje javne varnosti in zdravja
- prodajalne z medicinskimi in ortopedskimi pripomočki
- program vrt in kmetijstvo v prodajalnah
- bencinski servisi
- banke
- pošte
- dostavne službe
- trafike in kioski za prodajo časopisov in revij
- tehnični pregledi

Zdravstvene ustanove

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

Vsi bolniki, ki prejmejo napotnico s stopnjo nujnosti 1 – NUJNO, naj se zgledajo pri vhodu št. 20 (vhod v Urgentni center Celje), kjer bodo dobili vsa navodila glede izvedbe zdravstvene storitve. Več na www.sb-celje.si ali na Facebookovi strani.

Prav tako so prepovedali obiske očetov v porodnišnici. Do preklica je dovoljena le prisotnost ene zdrave osebe pri porodu.

Navodilo glede obiskov otrok, ki se zdravijo v bolnišnici, ostaja nespremenjeno. Obišče jih lahko ena zdrava oseba. Več na www.sb-celje.si ali na Facebookovi strani.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

Vstop v ZD Celje je do preklica mogoč le skozi vhod z zadnjega parkirišča (pri dvigalu). Že pred vstopom vas bo zdravstveno osebje povprašalo o namenu obiska in vas podučilo o določenih postopkih ter pravilih, ki ta trenutek veljajo v vseh zdravstvenih ustanovah po

državi. Za bolnike, ki bodo namenjeni k pulmologu ali v otroški dispanzer, bosta še naprej odprta dosedanja vhoda.

Če imate znake okužbe (slabo počutje, kašelj, povišana telesna temperatura, oteženo dihanje ...) in potrebujete nasvet zdravnika, najprej pokličite ...

URGENTNI CENTER CELJE

(pon–ned: 00.00–24.00) na tel. št. 03 423 30 79

ZD CELJE

za odrasle (pon–pet 7.00–20.00) 03 54 34 000 in 03 54 34 200

za šolske otroke (pon–pet 7.00–20.00) 03 54 34 285

za predšolske otroke (pon–pet 7.00–20.00) 03 54 34 270

ZP ŠTORE (v dopoldanskem času) 03 780 23 10

ZP VOJNIK (v dopoldanskem času) 03 780 05 00

ZP DOBRNA (v ordinacijskem času) 03 780 05 40

Vežani boste k zdravniku, ki vam bo podal ustrezna navodila za ukrepanje.

V primeru težkega dihanja ali drugega življenjsko ogrožujočega stanja pokličite 112.

Posamezni zdravstveni domovi imajo kontakte objavljene na svojih spletnih straneh.

CELJSKE LEKARNE

Lekarna Center: izdaja na recept: pon–sob 8.00–18.00, oddelek brez recepta: pon–pet 8.00–16.00, sob 8.00–12.00, dežurna služba: pon–sob 18.00–22.00, ned in praz 8.00–22.00

Lekarna Gregorčičeva: zaprta

Apoteka pri Teatru Celje: pon–pet 8.00–17.00, sob 8.00–12.00

Apoteka pri Teatru Dobrna: pon 12.00–16.00, tor–pet 8.00–13.00

Lekarna Otok: pon–pet 8.00–16.00

Lekarna Nova vas: pon–pet 8.00–17.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Lava: pon–pet 8.00–16.00

Balkonsko cvetje – kaj moramo vedeti, DA BOMO V TRENDU?

V začetku maja je skrajni čas, da na balkone in okna postavimo cvetlične zasaditve, ki bodo hišo okraševale vse do zgodnje jeseni. Zato, da bo vaš »maktil« hiše v trendu in predvsem zato, da vam bodo vaše balkonske zasaditve v veselje in ponos, v sveži izdaji revije **Rože in vrt / Zeleni raj** predstavljamo najnovije rastline in zasaditvene kombinacije, ob tem pa tudi sodobne pristope za lažje zasajevanje in vzdrževanje.

Revija **Rože & Vrt / Zeleni raj**, v kateri najdete še več nasvetov za ljubitelje lepo urejene okolice doma in gojenja domače zelenjave za vas pripravljajo najboljši vrtnarski strokovnjaki.

Pokličite in naročite revijo na 080 4321 še danes!

Lekarna Planet: pon–sob 8.00–18.00

Lekarna Citycenter Celje: pon–sob 8.00–17.00

Lekarna Vojnik: pon–pet 8.00–16.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Laško: do 25.4.: pon–pet 8.00–18.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Cizej Laško: do 25.4.: pon–pet 8.00–16.00, sob 8.00–12.00

Podružnica Rimske Toplice: pon, tor, čet, pet 9.00–13.00, sre 12.00–16.00

Lekarna Radeče: pon–pet 8.00–17.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Slovenske Konjice: pon–pet 8.00–18.00, sob 8.00–12.00, ned in praz 9.00–12.00

Lekarna Loče: pon, tor, čet, pet 8.00–13.30, sr 12.00–18.00

Lekarna Zreče: pon–pet 8.00–17.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Šentjur: pon–pet 8.00–18.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Šmarje: pon–pet 8.00–16.00, sob 8.00–12.00

Lekarna Rogaška Slatina: pon–pet 8.00–18.00, sob 8.00–12.00, ned in praz 9.00–12.00

Lekarna Kozje: pon–pet 9.00–13.00

Lekarniška podružnica Rogatec: pon, sre, čet, pet 8.00–12.00, tor 14.00–18.00

Lekarniška podružnica Vitanje: pon 14.00–18.00, tor–pet 8.00–12.00

Lekarna Žalec: pon–pet 7.30–19.30, sob 7.30–14.00, ned 8.00–11.00

Lekarna Žalec II: pon–pet 8.00–17.00, sob 9.00–12.00

Lekarna Petrovče: pon–pet 8.00–13.00, sob, ned zaprto

O delovanju zdravstvenih domov v drugih občinah se seznanite na njihovih spletnih straneh.

ZOBOZDRAVSTVENE STORITVE

V Zdravstvenem domu Celje v dveh ločenih ambulantah obravnavajo vse bolnike, ki potrebujejo nujno zobozdravstveno oskrbo in so zdravi ali oboleli s covidom-19.

Za obravnavo obolelih s covidom-19 je določena Zdravstvena postaja Dobrna, edina dislocirana zdravstvena enota ZD Celje, saj je najbolj pomembno ločiti obolele s covidom-19 od zdravih.

Vsi bolniki se morajo najprej posvetovati s svojim osebnim zdravnikom, ta jih napoti v dežurno ambulanto. Najava je obvezna, razen pri bolnikih, ki nimajo izbranega zobozdravnika.

Zobna ambulanta v ZD Celje

Pon–pet 7. do 13. ure ter od 14. do 19. ure, sob, ned in praz od 8. do 13. ure.

Tel.: 03 54 34 360

e-pošta: dezurna.zobna@zd-celje.si

Zobna ambulanta v ZP Dobrna (za obolele s covidom-19)

Vsak dan od 8. do 13. ure.

Tel. 03 57 78 057

e-pošta: [korona.celje@zd-celje.si](mailto:kورونا.celje@zd-celje.si)

OPTIKE

Optika Glešič PE Celje: pon–pet 9.00–12.00, tel. 051 366 522

Optika Glešič PE Šentjur: pon–pet 9.00–12.00, po predhodnem klicu na tel. 051 366 533

Optika Salobir Celje: pon–pet 9.00–12.00

Optika Salobir Levec: pon–pet 8.00–14.00

Optika Irman Žalec in Velenje: pon 14.00–18.00, čet 12.00–16.00, tel. 051 288 010, e-mail: spletna@optika-irman.si

Očesna ambulanta Irman Žalec: oprto za nujne očesne preglede, tel. posvete in ostale info od pon–pet 10.00–14.00, tel. 041 724 995 ali e-mail: okulistika@irman.si

Očesni center Vidim Celje: za nujne primere so dosegljivi vsak dan na tel. št. 059 230 961, vsi pacienti v nenujnih primerih morajo predhodno vzpostaviti stik s klicnim centrom, ki bo dosegljiv vsak dan od 12.00–15.00 na tel. št.

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 23. april

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 **Naši očaki**; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Kalejdoskop**; 12:00 Globalne novice; 12:20 **Atlas narave**; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 **Kronika**; 17:30 **Osmrtnice**; 18.20 **Gospodarski utrip regije** (ponovitev); 19:20 **Kalejdoskop** (ponovitev)

Petek, 24. april

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 **Milenium**; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Za zdravje**; 11:40 **Kulturni mozaik**; 12:00 Globalne novice; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 **Kronika**; 17:30 **Osmrtnice**; 18.20 **Za zdravje** (ponovitev); 19:20 **Hiša glasbe** (ponovitev)

Sobota, 25. april

6:20 **Milenium** (ponovitev); 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 11:00 Globalne novice; 11:40 **Kulturni mozaik**; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 14:20 **Vitamin C**; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 **Osmrtnice**; 20:00 **Nora sobota**

Nedelja, 26. april

6:20 **Naši očaki** (ponovitev); 7:20 **Luč sveti v temi**; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Floradio** (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 13:10 **Čestitke in pozdravi**; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 **Osmrtnice**; 19:15 **Sončni žarek** (vsako drugo nedeljo v mesecu)

Ponedeljek, 27. april

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 **Športnih 30**; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Floradio**; 11:40 **Kulturni mozaik**; 12:00 Globalne novice; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00

Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 **Kronika**; 17:30 **Osmrtnice**; 18.20 **Športnih 30** (ponovitev); 19:00 **Kartrca**

Torek, 28. april

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 **Zverinice iz regije**; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Poučarjeno**; 11:40 **Kulturni mozaik**; 12:00 Globalne novice; 12:20 **Hiša glasbe**; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 **Kronika**;

17:30 **Osmrtnice**; 18.20 **Poučarjeno** (ponovitev); 19:20 **Vitamin C** (ponovitev)

Sreda, 29. april

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 **Vaš zakaj, naš zato**; 10:00 Globalne novice; 10:05 **Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 **Gospodarski utrip regije**; 11:40 **Kulturni mozaik**; 12:00 Globalne novice; 12:20 **Mali O**; 13:00 **Poročila**; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 **Kronika**; 17:30 **Osmrtnice**; 18.20 **Vaš zakaj, naš zato** (ponovitev); 19:20 **Zverinice** iz regije (ponovitev)

080 16 13 ali na ambulanta@vidim.si

Optika Vidim Celje: tel. 03 49 12 900, e-mail: vidimoptika@vidim.si

Optika Teržan Celje: prodajalna zaprta, dežurstvo na tel. 051 308 800 ali 03 49 13 800

Optika Sentina Celje: zaprto

Delovanje drugih ustanov in služb

OBČINE

Vse občine so zaprle vrata za obiskovalce, začasno prekinile uradne ure v občinskih upravah, delovanje mestnih in občinskih blagaj ter druge storitve, kjer prihaja do neposrednega stika z obiskovalci. Na spletnih straneh imajo občine objavljene kontaktne telefonske številke, kjer lahko občani poiščejo informacije in druga obvestila o delovanju občin, njihovih javnih podjetij ... v sedanjih okoliščinah.

PARKIRIŠČA

Javna parkirišča ZPO Celje v mestni občini Celje so do nadaljnjega brezplačna, prav tako občinska parkirišča v Velenju in še kje. Podrobnejše informacije poiščite na spletnih straneh občin ali izvajalcev parkiranja.

Delovni čas trgovin

CITYCENTER CELJE

Trenutno odprte prodajalne v Citycentru Celje: Megamarket Interspar, od pon-sob 8.00-20.00, DM-Drogerie Markt, Drogerija Müller, od pon-sob 8.00-18.00, od 8.00-10.00 ter od 17.00-18.00 je dovoljeno samo ranljivim skupinam, Premium pet, Biotopic, od pon-sob 9.00-17.00, od 9.00-10.00 ter od 16.00-17.00 je dovoljeno samo ranljivim

skupinam, Pizza Špica, od pon-sob 10.00-17.00 za naročilo pokličite na tel. št. 031 019 587 ali pišite na e-mail: qnova2020@gmail.com in obvestili vas bodo o terminu, ko lahko naročilo prevzamete, Sgermobil od pon-pet 8.00-12.00 in od 14.00-18.00, od 8.00-10.00 ter od 17.00-18.00 je dovoljeno samo ranljivim skupinam, Gala Šik od pon-sob 9.00-17.00. Med 8. in 10. uro ter 19.00 in 20.00 uro lahko nakupe opravljajo izključno ranljive skupine (na primer starejši od 65 let, nosečnice, invalidi). Potrošnik, starejši od 65 let, izkazuje svojo starost z javno listino, s katero se dokazuje istovetnost oseb. Vse obiskovalce naprošajo, da upoštevajo varnostno razdaljo vsaj dveh metrov. Ob nedeljah in praznikih zaprto.

TRGOVINE TUŠ

Planet Tuš Celje je zaprt. Odprt je Tuš hipermarket: pon-sob od 8.00-20.00, nedelja zaprto
Delovni čas vseh trgovin Tuš: 8.00-20.00, izjeme od 8.00 do 18.00

Za nemoteno oskrbo prebivalstva bodo v centrih še vedno odprti: supermarket, banka in lekarna.

TRGOVINE JAGER

od pon-pet od 7.00-20.00, sob 7.00-19.00, nedelja in prazniki zaprto, nekaj manjših poslovalnic ob sobotah 7.00-17.00, nedelja in prazniki zaprto

MERCATOR

Hipermarket Celje: pon-sob od 8.00-20.00, nedelja in prazniki zaprto

TRGOVINE LIDL

Trgovine Lidl obratujejo od pon-sob od 8.00-20.00, nedelja in prazniki zaprto.

TRGOVINE HOFER

Od pon-sob 8.00-20.00, nedelja in prazniki zaprto. času med 8. in 10. uro ter 19.00 in 20.00 uro lahko nakupe

opravljajo izključno ranljive skupine (na primer starejši od 65 let, nosečnice, invalidi). Potrošnik, starejši od 65 let, izkazuje svojo starost z javno listino, s katero se dokazuje istovetnost oseb. Vse obiskovalce naprošajo, da upoštevajo varnostno razdaljo vsaj dveh metrov. Ob nedeljah in praznikih zaprto. Za delovanje trgovin v drugih občinah obiščite spletne strani trgovcev.

TRGOVINE KEA

Supermarketi Kea Šentjur, Šmarje, Ljubecna, Zreče, Podčetrtek&Goriška, Gornji Grad: od pon-pet 7.00-20.00, sob 7-17.00, ned zaprto

Ostali marketi Kea: od pon-pet 7.00-19.00, sob 7.00-15.00, ned zaprto

Komunalne storitve

Odvoz odpadkov

SIMBIO

Nemoteno je izvajanje dejavnosti: zbiranje in odvoz embalaže, mešanih komunalnih odpadkov in bioloških odpadkov po sistemu odvoza od vrat do vrat, javna higiena (praznjenje koškov ...) ter zaenkrat tudi praznjenje ekoloških otokov. Do preklica velja odpoved zbiranja kosovnih odpadkov na klic, odpoved praznjenja greznic in MKČN po rednem programu, odpoved menjave posod, predstavljene so pomladanska akcija zbiranja nevarnih odpadkov na terenu in pomladanske čistilne akcije. Vloge strank sprejemajo zgolj v elektronski obliki ali po navadni pošti, strank na sedežu podjetja na Teharski ali v upravi na Bukovžlaku ne sprejemajo.

Mestna tržnica Celje

Sprejeli so vse potrebne ukrepe za varnost prodajal-

NAJBOLJ BRANA
slovenska tedenska revija

Neuničljiva babica poskočnega
Dejana Krajnc
PRI 80 LETIH ŠE VEDNO NA MOTORJU

Tri ljubezni Saše Krajnc
ŽIVI ZA TELEVIIZIJO, PLES IN KUHANJE

Skrivna poroka Žane Povše Tajm
DOJENČEK JE ŽE NA POTI

Alenka in Kamenko Kesar srečna v samoti
KARANTENA JU JE ŠE BOLJ ZBLIŽALA

Na izbranih prodajnih mestih na voljo v kompletu s časopisom **Novice Svet24**, za samo **2,99 EUR** in v kompletu z revijo **Zarja Jana** in **Vklop Stop**, za samo **3,99 EUR**.

cev in kupcev. Zagotovili so priporočeno razdaljo med branjevkami, jih opremili z razkužili in rokavicami, zaprli sanitarije, gostinske lokale in preklicali prodajo neživilskih izdelkov.

Vabijo kmete, da svoje izdelke ponudijo na tržnici. Obrnejo naj se na javno podjetje Simbio: 041 328 008, trznica@simbio.si.

Energetika Celje

Upravna stavba v Smrekarjevi ulici 1 v Celju je zaprta.

V primeru okvar ali težav pri dobavi toplote ali zemeljskega plina pokličite na dežurne številke:

Dežurna služba - zemeljski plin 041 633 453

Dežurna služba - daljinsko ogrevanje 051 230 771

Stranke prosijo, naj ostale zadeve urejajo po telefonu (centrala 03 425 33 00) ali po elektronski pošti info@energetika-ce.si.

Vodovod in kanalizacija

JP VODOVOD-KANALIZACIJA CELJE

Do nadaljnjega sta za uporabnike zaprti upravna stavba podjetja na Lavi 2a in Centralna čistilna naprava Celje v Tremerjah. Dosegljivi so po tel. 03 42 50 300 in po e-pošti info@vo-ka-celje.si.

Banke

Banke še naprej poslujejo, tudi pri bančnih okencih, a so tudi oblikovale protokole obiska (vstopanje posamično, predhodna najava ...). Pozivajo, naj se komitent obiska v poslovalnici poslužujejo, če je to mogoče, sicer naj se poslužujejo elektronskega poslovanja in urejajo zadeve na daljavo.

Podrobnejše informacija so na spletnih straneh bank.

Pošta Slovenije

Krekov trg, Celje in vse večje poslovalnice od pon-pet od 9.00-15.00, sob in ned zaprto, manjše poslovalnice pa od 9.00-12.00 ter od 12.30-15.00, sob in ned zaprto.

Pošta Slovenije poziva vse prebivalce, stranke in poslovne partnerje, naj obiščejo pošto oz. se poslužujejo uporabe poštinskih storitev, le če je to mogoče.

Na pošti je lahko sočasno zgolj toliko strank, kolikor je delujočih poštinskih okenc. Če bo treba, bodo zaposleni na pošti vstop v poslovalnico urejali tako, da bodo občasno omejili vstopanje v poslovalnice.

Od ponedeljka, 30. marca 2020, bo način zagotavljanja določenih poštinskih storitev prilagojen in mogoče bo zahteval obiska pošte ali osebnega kontakta z dostavljavcem. Dostavljavci bodo v hišne predalčnike naslovnikov vlagali tudi priporočena pisma.

Delovanje upravnih enot in pravosodja

Delovanje upravnih enot je omejeno na opravljanje nujnih nalog. Zato na upravnih enotah do preklica uvažajo naslednje ukrepe:

za obisk upravne enote se mora stranka predhodno naročiti po telefonu oziroma elektronsko preko elektronskih sporočil na e-naslov upravne enote ali preko navadne pošte,

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

JAGODNA DIETA 1300 kalorij na dan in povsem brez stradanih
Liza Maja
VEDNO POLNA DOBRIH IDEJ
16 STRANI LAHKIH, SLADKIH IN ENOSTAVNIH RECEPTOV
Ta teden imajo glavno vlogo v kuhinji šparglji, zelišča, skuta in krompir
JAGODNA DIETA ZA VSE SLADKOSNEDE
1300 kalorij na dan, brez lakote in kilogrami kar kopnijo
SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ
Zbrali že več kot 450 šal o koronavirusu
DR. GLORJANA VEBER
Potrebujemo spodbudne, modre misli, tudi kakšno akašejko
VSAK PETEK
Na izbranih prodajnih mestih na voljo v kompletu s časopisom **Novice Svet24**, za samo **2,99 EUR**.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolnitič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvod) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Banki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Ni vsaka pot prava pot

Foto: SHERPA

Sam po parku se sprehajam

Foto: Andraž Purg - Grupa

V Mozirski gaj tokrat na virtualni ogled str. 30-31

Foto: Andraž Purg - GrupA

Portret: Mojca Hrastnik str. 34-35

Jure Prepadnik, stilni mizar str. 38-39

Oliver Tič: pot šteje bolj kot cilj str. 40-41

Miloš Milovanović, vodja zelenega programa v družbi Simbio

»Celje gre po poti hortikulturno razvitih mest«

Knežje mesto je tudi letošnjo pomlad doživelo zanimivo hortikulturno osvežitve, še eno presenečenje podobno lansnemu, ko so korita pelargonij pri podvozu na Mariborski cesti in na mostovih čez Savinjo navdušila prebivalce Celja. To ocvetličanje so izvedli v javnem podjetju Simbio, v njegovi vrtnarski dejavnosti, po naročilu Mestne občine Celje, ki je lani za projekt prejela zlato vrtnico v tradicionalni akciji Turističnega in kulturnega društva Celje.

ROBERT GORJANC

Letos so v Simbio vrtnarstvu presenetili s tulipani, ki so zacveteli prav v teh dneh na Savinjskem nabrežju, ob Mariborski cesti in še v nekaterih delih mesta. Sicer pa v zelenem delu Simbia prispevajo velik pečat hortikulturni podobi knežjega mesta s preišljenimi in strateško načrtovanimi rešitvami, ki jih snujejo z oddelkom za okolje in prostor celjske občine. Vedno bolj so prisotni tudi pri urejanju okolice poslovnih stavb in individualnih gradenj. O rešitvah za zeleno Celje in drugih vidikih delovanja Simbia Vrtnarstvo smo se pogovarjali z Milošem Milovanovićem, vodjem te dejavnosti v celjskem javnem podjetju.

Ste prejeli že veliko odzivov na zasaditev tulipanov, s katerimi ste polepšali knežje mesto v času občinskega praznika?

Opazil sem, da so Celjani kar veseli, dobili smo tudi nekaj pohval. Naša ekipa vrtnarjev s terena večkrat prinese informacijo, da prebivalci Celja zelo radi vidijo, če je mesto čisto, urejeno in cvetoče.

Kako ste za letos zastavili koncept ocvetličanja mesta v primerjavi z lanskim letom?

Jeseni se je vodstvo Simbia odločilo, da bi naredilo »cvetočo intervencijo« in da bi malo presenetili Celjane. Tako smo na Savinjskem nabrežju in drugod po mestu strojno zasadili 80 tisoč tulipanov na površini 800 kvadratnih metrov, gostota sajenja je bila sto čebulnic na kvadratni meter.

Vsako leto presenečate z neko intervencijo, če uporabim vaš izraz: letos ste presenetili s tulipani, lani s pelargonijami v koritih na Mariborski cesti, mostovih in še kje. Si je težko vsako leto izmisliti nekaj novega, da je presenečenje?

Pred tremi leti smo imeli sestanek, ki je začrtal smernice razvoja področja, o katerem govoriva, o razvoju cvetoče podobe Celja v prihodnjem obdobju. O smereh tega razvoja smo dali sporočilo že pred nekaj leti, ko smo začeli hortikulturno urejati krožišča, ki jih v šali imenujemo zelena ogledala knežjega mesta. Zdaj smo dali prednost sezonskemu cvetju. Predvsem bi radi ocvetličili vpadnice in pomembnejše mikrolokacije v knežjem mestu. Ob Mariborski cesti smo posadili 15 različnih vrst tulipanov, od zgodnjih do poznih. Ti so začeli cveteti marca in bodo cveteli šest do osem tednov, odvisno od temperatur in sončnih dni. Lani smo umestili 250 korit, ki imajo lasten zalogovnik vode, zato sta tudi vzdrževanje in videz sezonskih rastlin optimalna. Prebivalci so ta poseg zelo dobro sprejeli, zadovoljni so bili tudi v Mestni občini Celje, zato smo od nje prejeli nova naročila. Maja tako načrtujemo dodatno umestitev 90 novih korit na Mariborski cesti in nadgradnjo lanske uspešne »cvetoče intervencije« v Celju. Dodatna korita so predvidena na zgornji strani ograje. V koritih uporabljamo izključno sezonsko cvetje, večje pelargonije,

zmajeva krila. Ta cvetoča avenija bo znamenitost Celja, s katero se bomo lahko postavili ob bok tudi kakšnemu večjemu evropskemu mestu.

Presenečenj torej ne bo zmanjkalo ...

Razmišljamo tudi o tem, da bi na določene zelene površine vključevali še narcise in žafrane, ker cvetijo v rumeno-modri barvi, barvi našega mesta. Te rastline bi ostajale dlje časa kot tulipani. Ti imajo življenjsko dobo štiri do pet let, nato se te čebulnice izrodijo in jih je treba obnoviti. Narcise in žafrani se razmnožujejo iz matične čebulice in nastajajo nove. Podobno smo na po-

ki je zelo odporen. Krajinska arhitektura ga zelo uporablja za sajenje občestnih prostorov, ob severni vezni cesti je tako predvidena zasaditev več sto dreves samo tega drevesnega sloja.

Od kod zgledi za takšen celovit pristop hortikulturnega urejanja mesta, kot ste ga zastavili pred tremi leti? Po katerih mestih se zgledujete?

Dokaj veliko potujem in na potovanjih me zanimajo zelena podoba mesta, parki, ureditev urbanih delov. Torej ne gledam samo muzejev in drugih kulturnih znamenitosti. Vesel sem,

»Sreča v nesreči je bila, da je vodstvo Simbia pred desetletjem, v tistih kriznih časih recesije, imelo posluš, da je naši ekipi po propadu Vrtnarstva Celje dalo priložnost, da smo se lahko obdržali in znova uporabili naše znanje.«

budo celjske občine naredili že na Celjski koči. Vsako leto pogledam in vidim, da je več narcis, bolj je živo, pisano in rumeno. Sicer pa bo že teh dneh bo prišlo do zasaditve Gubčeve ulice, kjer občina izvaja zadnja gradbenih del. Tam bomo umestili cvetoče češnje, kanzanke, ki bodo temu prenovljenemu delu mesta tudi dale posebno podobo in bodo zelo zanimive v času cvetenja in tudi kasneje. Eden od projektov je tudi zasaditev krožišča na Ljubljanski cesti, ki naj bi bilo končano konec pomladi. Zasaditvene površine bo za približno 90 kvadratnih metrov, z MOC pa je že dogovorjeno, da bomo tam zasadili cvetoče rastline, najverjetneje se bomo odločili za zmajeva krila. Mogoče bo kot središčna zasaditev tudi kakšen zimzeleni bor. Jeseni bo zelo zanimiv projekt severna vezna cesta. Tam je predvideno umeščanje nove sorte javorja, ki je intenzivno rdeče barve. Občani ga lahko vidijo pri Don Bosku centru v lepih jesenskih barvah. Tam smo ga sadili sedem, osem let nazaj, gre za sorto javorja,

da tudi vodstvo občine prihaja s številnimi idejami, da veliko razmišlja o tem področju, spremlja trende ... Precej predlogov in pobud prihaja tudi iz političnih strank, zato je nam, ki delujemo na tem strokovnem področju, lažje in enostavneje delati, ker dobimo maksimalno podporo na vseh ravneh.

Kakšne možnosti sicer ponuja Celje za lepo in celovito hortikulturno podobo? Že tako mnogi za naše mesto pravijo, da je lepo ...

Naše mesto ima eno pomembno prednost, ni smo preveliki, kar pomeni, da smo obvladljivi. S strokovno usposobljeno in z dobro uigrano ekipo vrtnarjev lahko to mesto dobro vzdržujemo.

Ali je dovolj denarja za ta namen?

Seveda so vzdrževanje in inovativni pristopi povezani s sredstvi. Menim, da se denar za zelene vsebine mesta optimalno razporeja. Nekatere pobude čakajo na bolj ugodne čase, ampak mislim, da lahko uresničimo relativno veliko idej. Nekatere so tudi povezane s širšim sodelo-

Miloš Milovanović

je diplomirani inženir agronomije, končal je Fakulteto za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru, pred tem Šolo za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, kjer se je tudi navdušil za delo, ki ga danes opravlja. Ekipa, ki jo vodi v Simbio Vrtnarstvu, šteje šest ljudi, glavnina te ekipe, vključno z njim, je prišla iz nekdanjega podjetja Vrtnarstvo Celje. »Gre za ljudi, ki so imeli bogate izkušnje pri velikih državnih projektih. Raje imam malo bolj specializirano ekipo kot preveč kadrov brez dometa.« Za svojo ekipo pravi, da je zelo prizadevna in predana, kar se mogoče ne vidi. A velikokrat se poleti, po osmi, deveti uri zvečer vrne v službo in zaliva obešanke na mostovih.

»Hortikultura, kot že beseda pove, pomeni tudi kulturo. Gre za znanje nekoga, ki pozna osnove krajinske arhitekture in ki ve, da ambient predstavlja kulturo bivanja. Vse to je mozaik, ki je potreben, da je potem Celje lepo in urejeno ter prijetno za sprehajalce.«

vanjem skupnosti, z lastništvom ... Mislim, da gre do stvari v pravi smeri.

Kako se vam v hortikulturnem, krajinskem smislu zdi izkoriščen mestni park kot osrednji del zelenega območja Celja?

Celjski mestni park ima izjemen potencial. Zaradi Savinjskega nabrežja ima za razliko od dveh večjih primerljivih mest, Ljubljane in Maribora, prednost, in sicer da je rečni pas nepozidan. Na levi in desni strani Savinje imamo zelene površine, kar predstavlja velike možnosti za hortikulturni, vsebinski in doživljajski razvoj tega dela Celja. V Simbiu se pogovarjamo s celjsko občino, da bi to območje obmestne plaže lahko zelo koristno uporabili. Naša ideja je, da bi z ekipo Odprte kuhinje na tem prostoru pripravili urbani piknik na prostem. Občani bi na primer lahko igrali tudi badminton, frizbi, prihajali bi s košaricami za piknik, ... V zvezi s tem sem lepo, zelo pozitivno izkušnjo dobil v Barceloni, in sicer v parku Citadela, kjer sem videl stvari, ki tudi pri nas še niso čisto običajne. Med koncem tedna pridejo prebivalci Barcelone in ta zgodovinski park, prinesejo majhne mobilne žare, ki ne delujejo negativno na okolje, si tam naredijo piknik, se družijo. Dolgoročno bi torej lahko tudi v Celju razmišljali v tej smeri. V parku bi se v dejavnosti recimo lahko bolj vključevale tudi glasbene šole: pred nastopom na tekmovanjih bi lahko učenci kakšno glasbilo, na primer violino, flavto, lahko vadili tudi v mestnem parku. Na ta način bi brez posebnih stroškov dobivali zanimive vsebine na tem prostoru.

Menite, da je naša kultura bivanja v parkih že na takšni ravni? Spomnimo se namreč neprijetnih scen, ki so se pred leti dogajale v mestnem parku, kjer je bil tudi vandalizem. Smo to že presegle?

Na hortikulturnem področju v Celju delujem že več kot 20 let. Opažam bistveno manj vandalizma kot pred desetimi, petnajstimi leti. Na primer ob Savinjskem nabrežju je dvakrat ali trikrat bilo treba zamenjati mlade zasajene platane, ker je prihajalo do vandalizma. S svojo ekipo tudi opažam, da se popravlja standard, tudi kultura bivanja je na višji ravni. Povprečen občan, državljan namenja več denarja, več časa svojemu okolju, v katerem biva. Ti trendi so boljši, kot so bili prej, približujemo se kulturnemu, razvitemu delu Evrope. Opazna je boljša osveščenost mladih generacij, ki razmišljajo bolj eko, zeleno, trajnostno in samooskrbno, kot je razmišljala naša generacija v njihovih letih.

Kako gledate na vlogo dreves v okviru celovite hortikulturne ureditve mesta? Nekateri menijo, da ni pravega odnosa do dreves pri gradbenih posegih, kjer prihaja do odstranitve le-teh. V MOC nasprotno zatrjujejo, da skrbno pazijo na drevesa in da poskrbijo za nove zasaditve.

Treba je upoštevati številčnost dreves, govori-mo namreč o 15 tisoč drevesih. Vsak proračun ima omejitve, nenazadnje obstaja tudi obdobje, ko je mogoče izvajati nekatere ukrepe na drevesnem sloju, in so obdobja, ko to ni mogoče. Gradbeni posegi nimajo negativnih posledic in tudi mislim, da jih na oddelku za okolje in prostor dobro upravljajo. Po naročilu MOC sem bil vključen v nadzor del na Ljubljanski cesti, kjer občina gradi krožišče. Tudi prenova mestnega jedra je pretežno ohranila vsa drevesa, ki tudi lepo rastejo in so dobila boljše rastne pogoje, kot so jih imela prej. Treba je upoštevati številčnost dreves, govori-mo namreč o 15 tisoč drevesih, ki so umeščena na javnih površinah (brez mestnega gozda). Letno je mogoče obdelati nekaj sto dreves pri tem zelenemu bogastvu. Po teh vidikih sodimo v sam vrh. Jeseni vsako leto za MOC posadimo več kot sto novih dreves, izključno jih sadimo takrat, ker se rastline bolje oprimejo, tveganje je manjše. Takšne kritike na račun občine so neupravičene. V preteklosti se je dogajalo, da so stanovalci brez načrta posadili kakšno sadiko drevesa preblizu stavbe, potem pa je čez dvajset, trideset let nastal problem, ko je drevo zraslo, veje dosegle pročelje stavbe in je bilo treba zamenjati fasado. To so najtežje problematike, ki jih potem poskušamo na terenu optimalno reševati.

Kakšne so možnosti za lepšo ureditev v blokovskih naseljih? So največja ovira parkirišča in preštevila pločevina?

Gre za dokaj zapleteno področje. Vse izhaja iz etažnega lastništva in v tem okviru ni soglasja. Vsak stvari vidi drugače. Nekateri bi se odločili za investicijo, drugi ne, pri tem ni enotnosti. Po domače povedano, včasih se mož in žena težko poenotita glede barve kavča. Za upravljavce in nas izvajalce je delo včasih zelo težko. Predvsem lahko izvajamo neka redna, nujna vzdrževalna dela, na primer obrezovanje dreves, da zagotavljamo varnost občanov.

Kakšne so vaše izkušnje pri izpolnjevanju naročil posameznikov, lastnikov hiš, kakšne so želje, čemu dajejo prednost?

Za ureditev okolice individualnih hiš je namenjenih več sredstev, kot mogoče pred leti. Zdaj lahko ob določenih stavbah zasadimo tudi

posebne rastline, česar si pred leti ni bilo mogoče zamisliti. Po drugi strani opažamo, da je kupna moč srednjega sloja, kot ugotavljajo tudi nekateri analitiki, mogoče res malo manjša. Da torej nastaja tudi na področju hortikulture velik razkorak med srednjim slojem in slojem, ki ekonomsko sega višje. Za stavbe namenjajo različno glede na želje, velikost stavbe ... Je pa res, da je tudi velikost zemljišča, če govorimo o individualnih gradnjah, manjša, kot je bila pred leti. Ker so parcele dražje, ker je težje urediti vse papirje, je težje priti do zemljišča. Graditi hišo danes ni enako kot je bilo graditi hišo pred 30 leti.

Vrtnarji na primer radi potožijo, da ljudje niti približno več ne kupujejo toliko rož, kot so jih nekoč.

Seveda. Spremenil se je tip potrošnika, spremenila se je generacija, ki zida. Prihajajo mlajše generacije, ki živijo drugače, ki mogoče več potujejo. Spremenila se je tudi dinamika dela, vsi smo bolj vpeti v delo kot pred desetletji, ljudje se tudi dlje časa vozijo v službo. Pri načrtovanju na začetku povedo, da naj bo vrt enostaven, da ne želijo biti sužnji, ampak da želijo v vrtu uživati. Pretežno v takšnih vrtovih prevladujejo protiplevalni materiali, torej zastirke, da res ni treba preveč časa nameniti pletnu in vzdrževanju teh površin. Uporabljamo preverjene zimzelene rastlinske vrste, ki dajejo vrtu zeleno ogrodje, trajnost celo leto, trajnice, ki cvetijo dlje časa. Večino teh vrtov tako lahko stranke same vzdržujejo. V podjetju izvajamo zeleno oskrbo, letno vzdrževanje v večjih stavbah, kjer stranke nimajo toliko časa za vzdrževanje.

Najbrž se dogaja, da kdo popolnoma prenovi hišo ali jo sezida, kar je že velik dosežek, potem mu zmanjka denarja za ureditev okolice. Ampak potem tudi ni tistega pravega doživetja, če ni tudi okolica urejena?

Se strinjam z vami. Kot pravijo, je okolica brez dreves in brez rož kot noč brez zvezd. Menim, a ne zato, ker prihajam s tega strokovnega področja, da lep vrt iz hiše naredi dom. Veliko naših strank je tudi povedalo, kot navajate, da so tri, štiri leta počakale na zeleno ureditev ali so samo uredile zelenico. Poleg tega niso imele jasne slike o ureditvi, kje bi imele senco, kje kakšno zasaditev in so se za to odločile kasneje. Da smo odgovorili na ta del povpraševanja na trgu, smo se v Simbiu odločili, da smo za ureditev okolice ponudili obročno odplačevanje

»Prebivalci Celja smo lahko veseli in ponosni, da smo eno redkih mest, ki ima mestni gozd in urbani drevesni mozaik, ki šteje več kot 15 tisoč dreves.«

»Stvari v mestnem parku so se začele premikati na bolje. Pred dvema letoma je bilo zasajenih več kot sto lip, šlo je za rekultivacijo območja, saj so bili stari kostanji oboleli in zato nevarni v mestnem okolju. Ugotavljamo, da lipe čudovito rastejo in da so zelo lepo sprejele naše celjsko okolje.«

brez obresti. Pri večjih naložbah ponudimo, da v celoti izvedemo zeleno ureditev in omogočimo plačilo na več obrokov brez obresti. Tako lahko nekdo, ki že ima veliko investicijo, dobi ureditev takoj. Nam kot izvajalcem je tudi bolj ekonomično, če pridemo enkrat na dom in vse uredimo. Odlog plačila je bil med strankami tudi zelo lepo sprejet.

Koliko dobivate naročil od podjetij? Koliko pozornosti tam posvečajo urejanju okolice poslovnega kompleksa?

Vedno več. Z vrsto priznanimi celjskimi podjetji imamo letno vzdrževalno pogodbo, projektirali, načrtovali smo jim ureditve. Odziv poslovnih strank naznanja, da je lepo urejena okolica poslovne stavbe tudi ogledalo gospodarja, ki je v njej.

Kako se mednarodno povezuje, kako delujete na področju izobraževanja, s katerimi domačim in tujimi izobraževalnimi ustanovami sodelujete?

Sodelujemo s fakultetama s tega področja, z univerz v Ljubljani in Mariboru. Veliko študentov iz moje nekdanje mariborske agronomske fakultete prihaja k nam na prakso. Zelo lepo sodelujemo tudi z mojo nekdanjo srednjo šolo, Šolo za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, ki me je nenazadnje tudi navdušila za ta poklic in za to, da sem izobraževalno in poslovno pot nadaljeval v tej smeri. Lani smo dobili tudi prošnjo z univerze v Franciji, da bi njene študente sprejeli na prakso v okviru programa Erasmus. Iz tega je nastalo zelo prijetno druženje, ki je trajalo mesec dni. Ti študentje so bili vključeni v naš operativni proces, pomagali so našim vrtnarjem pri ocvetličenju mestnega jedra, vzdrževanju javnih površin ter tudi pri ustvarjanju večjih projektov, kot je bil na primer OŠ Lava.

Bi lahko bil čudoviti park Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, ki ste jo obiskovali, tudi zametek botaničnega vrta v Celju, na primer po zgledu Ljubljane in Maribora? Tam je bilo tudi območje Vrtnarstva Celje, tisti zeleni pas se zdi neizkoriščena priložnost in kar kliče po prenovi?

Nekdanje površine Vrtnarstva Celje, ki se navezujejo na mojo nekdanjo šolo, predstavljajo izjemen potencial. Že pred leti smo imeli študije o projektih na tem območju. Ideja je bila, da bi tam postavili nekaj mobilnih hišk in bi omogočili prebivalcem Celja, da bi jih lahko najeli, organizirali kakšne piknike ... Žal je zaradi stečaja podjetja ta ideja zamrla. Sicer pa vidim veliko vrednost te sprehajalne vedute in lahko bi rekel, da je Savinjsko nabrežje izbralo nas občane in ne obratno. Če samo pogledate kakšno popoldne, katerikoli dan. Prepričan sem, da bi morali vsebine razvijati ob sprehajališču.

Ob potovanjih po svetu, ko si ogledujete parke, kje ste bili najbolj navdušeni?

Najbolj ste me prepričali Barcelona in Lizbona. Gre za mesti, ki sta izjemno hortikulturno urejeni. V Barceloni sem bilo malo bolj pozoren, kako deluje zelena služba. V določenem času začne naenkrat rasti celotna vegetacija. V Celju moramo porezati tri do štiri kilometre živih mej na javnih površinah. To narediti kadrom, ki ga imamo na voljo, je kar zahteven zalogaj. V Barceloni me je prijetno presenetilo, kako zelo lepo skrbijo za zelene površine. Všeč mi je tudi, kako se teh stvari lotevajo v Franciji, Pariz je zelo lepo zasajen.

Kako doma poskrbite za hortikulturno ureditev, da ste tudi doma v cvetju? Ali morda velja tista, da je kovačeva kobila ...

Živim na robu mestnega središča. Imam majhno teraso, ki je urejena na poseben način, moj slogan je manj je več. V bloku, v katerem živim, me z veliko vprašanji naslavlajo sosednje, zato spomladi v delovni akciji zasadimo kakšen del. Lepo sodelujem z vsemi predstavniki mestne četrti, da povedo, kakšne so želje, da skupaj pripravimo predloge. Kajti le na ta način, s skupnim prizadevanjem, bo Celje še lepše, še bolj cvetoče, kot je bilo letos ali pet let nazaj.

Foto: SHERPA

Cvetoča intervencija s tulipani na Mariborski cesti

»Naše pogodbeno sodelovanje z MOC vključuje dela za hortikulturno urejanje mesta, cvetličenje, arboristiko, skrbimo torej tudi za drevesa. Ena od naših prednostnih nalog je vzdrževanje 23 krožišč v mestu, svoje storitve ponujamo tudi na trgu. Na letni ravni izvajamo zeleno ureditev za približno sto individualnih gradenj, ponujamo celovite pristope in rešitve, od idejnega koncepta, obiska. Sam si ogledam stavbo, podam predlog, vizualizacijo, potem z ekipo skupaj tudi to izvedemo.«

Anja, hvala za te besede. In hvala, ker si bila del akademije!

»Nikoli ne odnehajte«

Anja Rožič je najstnica. Stara je 18 let. Polnoletna je postala v začetku leta. Je najmlajša udeleženka letošnje Akademije zdravega življenja, projekta naše medijske hiše in ekipe 24alife iz Žalca. V tednu, ko se je akademija v tej sezoni končala, nam je poslala dopis, ki smo ga izredno veseli. Pri 18 letih je zrela mlada ženska, ki je dojela bistvo našega projekta.

SIMONA ŠOLINIČ

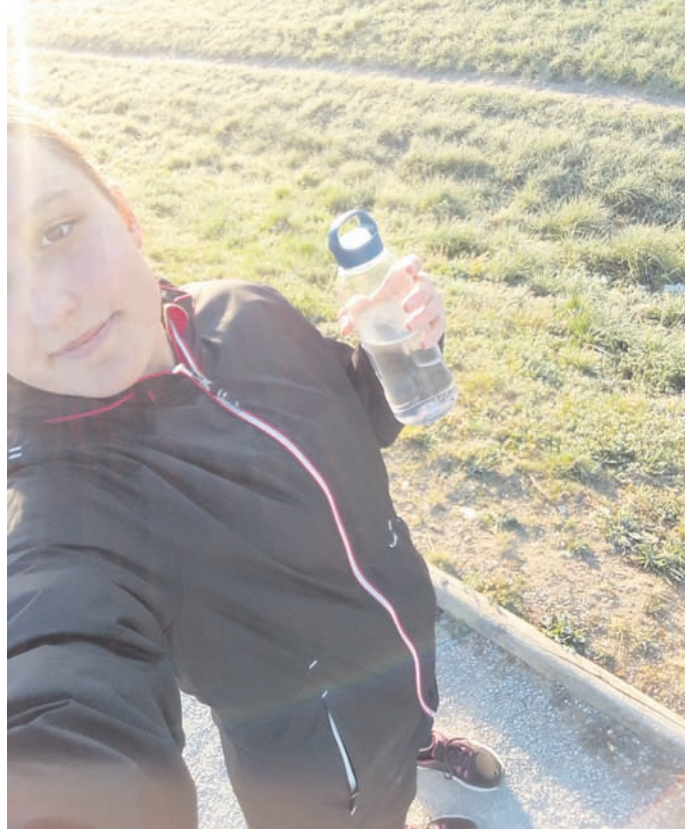
»Začeti pisati in govoriti o tem, kar sem včasih počela z velikim odporom, zdaj pa z dobro voljo, je zelo težko. Namen mojega pisanja je, da ljudi spodbudim, naj nikoli ne odnehajo, če so začeli spreminjati svoj življenjski slog. Če boste odnehali, poskusite ponovno. Dokler ne boste zadovoljni s seboj,« je zapisala. Anja se izobražuje za enega tistih poklicev, katera pomen spoznavamo ravno v tem času – za medicinsko sestro. Je dijakinja srednje zdravstvene šole v Celju. »Sem pozitivna oseba, ki je vedno pripravljena

pomagati in ima smisel za humor,« dodaja v pismu.

Epidemija je ni ustavila

»Pred približno tremi meseci se mi je ponudila priložnost, da spremenim svoj življenjski slog in se poslovim od starega. Vedno sem sanjerala, kako bom enkrat odšla v fitnes in dosegla svoje sanje. Vsak dan so bili izgovori bom jutri, bom naslednji teden, bom naslednji mesec, ampak tega dneva, tedna, meseca ni bilo nikoli. Šport sem že od nekdaj sovražila in k športni vzgoji odšla vedno z muko

Varni in zdravi sprehodi

Vzor marsikomu

in se spraševala, ali res moram ali lahko ostanem raje ne klopci. Teki na 60 in 600 metrov so mi vedno predstavljali preglavice in bila sem takoj slabe volje,« prizna.

»Neizmerno hvaležna sem Akademiji zdravega ži-

vljenja. Čeprav nisem imela prevoza do Žalca, kjer se je telovadba izvajala, mi je akademija uredila osebno trenerstvo v Fitnesu Fit & Beat gym. Dodelila mi je res super trenerja Benjamina Radiča, ki je poskrbel, da

nisem nikoli odnehala, in mi dal zelo dobre in koristne napotke. Tri mesece me je redno treniral in poganjal, da bi prišla do uresničitve svojih želja,« pravi Anja. S sponzorjem projekta Pizzerijo Oliva smo Anji namreč omogočili

individualne vadbe, ki so se obrestovale.

»S pojavom novega koronavirusa so vrata zaprli tudi fitnesi. Smo že v petem tednu karantene, torej se moramo znajti tudi brez tega. Virus nas je res zaprl med štiri stene, a če imamo glavo na pravem mestu, ni tako. Druženja so res prepovedana, zadrževanje v zaprtih prostorih tudi, a kdo je prepovedal sprehode in teke v naravi, kjer si popolnoma sam? Tako je, nihče. Torej to ni razlog, da cel dan ležiš doma, gledaš televizijo, se nepravilno prehranjuješ in spiš, daleč od tega,« spodbudno pravi Anja.

To vas bo pripeljalo do cilja

»Virus je res ustavil Slovenijo, a ni ustavil tistega, kar je najpomembnejše za lepo življenje: šport. Pred in za nami so res lepi sončni dnevi, polno toplih žarkov, ki jih lahko izkoristimo za gibanje. Vsak dan poskrbim za kardiovadbo in tek, da se počutim bolje in okrepim svoje telo. Vsak dan dobim vedno več kondicije in kar je najbolj pomembno, v tem uživam. Naredi nekaj zase, ne jutri, ne čez en teden, ampak zdaj, v tem trenutku. Nikoli ne veš, kaj bo jutri, lahko, da boš boljši, lahko, da ne boš imel več te možnosti,« polaga Anja vsem na srce.

Ob tem dodaja, da jo žalosti, ko gleda zdrave otroke, ki imajo možnost za gibanje, ampak je ne izkoristijo. »So pa ljudje, ki te možnosti nimajo, a se vseeno trudijo, da nekaj dosežejo. Naj bodo za zgled. Vsak to zmore. Nikoli ne recite športu ne, saj je gibanje najpomembnejše. Meni je uspelo, nisem še na koncu, ampak sledim sanjam in se trudim z vsakim dnem, da nekaj dosežem. Tudi če ni takoj rezultatov, počakajte in vztrajajte. To vas bo pripeljalo do cilja.«

Foto: osebni arhiv

Anja si je izklesala telo. S pomočjo akademije.

Ves čas vadi tudi doma.

Ob prazniku občine z županom Ivom Suhoveršnikom

Čisto posebno jurjevo ...

Občina Mozirje praznuje občinski praznik v letnem času, ki je za nekatere najlepši. Praznuje ga prav na jutrišnji dan, na jurjevo, na god sv. Jurija, ki je star mozirski ljudski praznik. Občinski praznik je tudi čas za razmišljanje o včerajšnjem, današnjem in prihodnjem utripu vsake občine. O tem sem se pogovarjal s prvim možem občine, z županom Ivom Suhoveršnikom.

BRANE JERANKO

Letošnji občinski praznik Mozirja je v drugačnih, čisto posebnih okoliščinah ...

Ničesar podobnega se v zgodovini občine še ni zgodilo. Po dogovoru naj bi bila podelitev priznanj ob občinskem prazniku na predvečer dneva državnosti, torej 24. junija. Če podelitev takrat še ne bo mogoča, bomo priznanja podelili ob občinskem prazniku leta 2021. Zaenkrat moramo pač upoštevati navodila, za katera menim, da so v pravi smeri.

Kakšno leto se obeta Občini Mozirje po naložbeni plati?

Trenutno končujemo most v Ljubiji v smeri Kolovrata ter urejanje cestišč, ki se na

ta most navezujejo. Letos načrtujemo tudi naložbo v kilometer in pol tako imenovane mlečne ceste, od Podvrha proti Trnavčam. Naročena je projektna dokumentacija za nove prostore knjižnice v osnovni šoli, saj ima težave zaradi prostorske stiske. Knjižnica naj bi bila urejena predvidoma do začetka novega šolskega leta. Začela se bo tudi gradnja krožišča pri osnovni šoli, prav tako načrtujemo ureditev vodotoka Šajsbah in parkirišč. V zdravstveni postaji bi letos uredili prostora za psihologinjo ter za novega, tretjega zdravnika. Poslali smo tudi vlogo za sofinanciranje dokončanja čistilne naprave

Zaradi ovir, ki jih narekuje izbruh epidemije, prejemniki priznanj ob letošnjem občinskem prazniku Mozirja še niso izbrani. Na občinski razpis je prispelo več predlogov, vendar se med epidemijo pristojni občinski odbor še ni mogel sestati. Prejemniki bodo tako izbrani takoj, ko bo mogoče.

Župan Mozirja Ivan Suhoveršnik

Loke ter za obnovo in širitev kanalizacijskega omrežja, kar je velik projekt. V sodelovanju z občino so za letos načrtovani začetek gradnje Jagrovega trgovskega centra ter gradnji novih stanovanj v Podrožniku ter v stavbi tako imenovane stare občine. Prav tako naj bi prišlo do obnove Pevčeve hiše,

kjer bo prav tako kar nekaj stanovanj.

Občina Mozirje je lani med drugim zgradila novo stavbo Tica ter organizirala njegovo dejavnost. Kako ste zadovoljni, kako Tic občini služi?

Z upravljanjem smo zadovoljni. Poudariti moram, da je postavljen na pravem, opa-

znem mestu. Zlasti v poletnih mesecih je bil zelo obiskan. Za prihodnost je načrtovano še veliko novega. Vesel sem, da so Tici v Zgornji Savinjski dolini dobro povezani.

Naslednja, še večja naložbena naloga so prostori javne knjižnice, ki so postali preveč utesnjeni. Kako je z njenim prizidkom?

Gradbeno dovoljenje imamo in računamo na sredstva kulturnega evra. Lastna sredstva ne zadoštujejo. Gre za to, da bomo pridobili prostore za Godbo Zgornje Savinjske doline in razširimo prostore knjižnice, v spodnjem delu stavbe pa pridobimo še prostore za muzejsko zbirko.

V Mozirju je zadnja leta veliko novih stanovanj, načrtovanih je še veliko novih. Kako to veliko zanimanje vlagateljev komentirate? Drugod novih stanovanj za razliko od vaše doline manjka ...

Vlagatelji so pomanjkanje stanovanj dobro opazili. V zadnjih letih imamo v Podrožniku tri nove stanovanjske bloke, ki jih je zgradil kamniški Graditelj. Mozirje je pač lepo urejen kraj, v katerem se splača živeti.

Mozirje, ki je nekakšna prestolnica Zgornje Savinjske doline, je pritegnilo tudi velike trgovce. Novih trgovin vam ne primanjkuje.

Trgovin je dovolj, če že ne preveč. Po drugi plati smo pridobili večjo izbiro. Zanimivo je, da so vsi trgovski centri obiskani, kupci prihajajo tudi iz Šaleške doline. Prepričan sem, da načrtovan Jagrov trgovski center ne bo ravno sameval. Vsi ti centri pomenijo nova delovna mesta.

Ob knjigah in pogovorih o njih

Bralna kultura v Zgornji Savinjski dolini je posebej bogata. V dolini so med prvimi v Sloveniji vzpostavili bralno značko za odrasle, svojo bralno značko ima tudi varstveno-delovni center. V mozirski občini, ki v teh dneh praznuje občinski praznik, imajo še eno bralno posebnost. To je bralni klub v okviru domače župnije. Za svoje uporabnike ureja mini knjižnico mozirska Karitas ...

»Življenje se nenehno spreminja. V iskanju ravnovesja in želji po osebostnem razvoju smo k branju tako rekoč poklicani. Kar preberemo, dobro preudarimo, bi rekel Slomšek. Kot češnja na vrhu torte je pogovor,« pravi profesorica **Andreja Gumzek**, ki je vodja župnijskega bralnega kluba in članica Karitas. »Beremo, kar živimo, in tako različno, kot živimo. In to različnost je dobro soočiti v pogovoru ob isti knjigi, saj s tem svojemu branju vdahnemo še več življenja,« dodaja Gumzkova. V tem opaža odgovor na vprašanje, kaj in kako brati za bolj ustvarjalno in empatično življenje. Branje je tudi priložnost za razvijanje jezikovne spretnosti in spoznavanje sveta, še poudarja. »In od leta 2012, ko smo se prvič srečali bralci Bralnega kluba Župnije Mozirje, smo tako rekoč prepotovali že kar nekaj sveta, domačega in tujega,« je zadovoljna vodja.

Bralci bralnega kluba se srečujejo od oktobra do junija in to vsak prvi torek v mesecu. V letošnji, osmi bralni sezoni so se iz župnijske knjižnice preselili v spominsko sobo znamenitega zdravnika Romana Lesnike. Jedro kluba predstavlja pet bralcev, ki so izobraženci različnih strok. »Na začetku bralne sezone naredim seznam knjig. Seveda lahko posamezni bralec izbere knjigo tudi po lastni presoji. Doma jo vsak zase prebere, se poglablja vanjo, o njej premišljuje,« je povedala vodja bralnega kluba. Bralec lahko vodi tudi dnevnik branja. Na srečanju nato preberejo odlomek knjige, izmenjajo vtise in se razgovorijo o problemu, ki je povezan s prebranim čtivom.

»Beremo zvrstno in žanrsko raznolika dela domačih in tujih avtorjev, od klasičnih do sodobnih in aktualnih,« je obrazložila Andreja Gumzek. Na letošnjem seznamu so tako na primer roman Pavla Zidarja Sveti Pavel, knjiga Hana češke pisateljice Alene Mornaštajnovne, Zgodbe iz velike knjige in iz malega predala Gregorja Čušina ... In kako je med epidemijo koronavirusa? Aprilsko srečanje bralcev je moralo odpasti, maja naj bi se srečali vsaj »na daljavo«. To seveda ne more nadomestiti pogovora v živo. Za člane bralnega kluba je čisto poseben dogodek obisk gledališke ali operne predstave oziroma koncerta. Tudi to je trenutno seveda nemogoče.

BJ

Pogled na mozirsko župnijsko cerkev sv. Jurija. Mozirjani in okoličani izkazujejo svojo predanost branju tudi v okviru župnijskega bralnega kluba.

Branje v Karitas

Dve bralni spodbudi sta vzpostavljeni še v okviru mozirske župnijske Karitas. Prva je Slomškovo bralno priznanje za odrasle, ki sta ga organizirala Slovenski katehetski urad in Celjske Mohorjeve družbe. »Ta bralna spodbuda žal še ni zaživela tako, kot bi si želeli. Ljudje se težko odločijo za branje zahtevnejših knjig, še manj za pogovor,« ugotavlja članica Karitas Andreja Gumzek.

Še eno bralno spodbudo predstavlja projekt Mohorjevka. V prostorih mozirske Karitas urejajo nekakšno mini knjižnico s knjigami Mohorjeve družbe. »Občani so nam podarili že kar nekaj knjig. Police želimo dopolniti z redno zbirko Mohorjeve družbe in knjige brez izposojevalnine ponuditi bralcem,« je povedala Gumzkova. »Ta spodbuda ima še en namen, to je ozavestiti poslanstvo Karitas, ki je mnogo več kot podeljevanje materialne pomoči. Človekoljubna ustanova mora nuditi človeku tudi duhovno oporo. «Pri tem Karitas na najlepši možni način podpira ravno knjiga,« poudarja članica Karitas.

Takšni lepi prizori nam ostanejo v spominu še dolgo

Proti soncu

Čudovita razstava zaenkrat brez obiskovalcev

V razkošju tulipanov, narcis in mačeh

Pomlad se prebuja, kar se kaže v Mozirskem gaju na posebej lep način. Med sončnimi žarki se v parku bohoto številno cvetje različnih barv, zato je to lepoto vredno videti. To letos zaradi epidemije za najširšo javnost zaenkrat ni mogoče. V gaju so trenutno le tisti, ki ga vzdržujejo. Cvetje je treba zalivati, trate kositi ...

BRANE JERANKO

V mozirskem parku ob Savinji cveti to pomlad približno dvesto tisoč tulipanov in narcis ter približno deset tisoč mačeh. Vrtnarji so se potrudili že jeseni, sredi januarja je bilo vse pripravljeno, vendar se je nepričakovano pojavila epidemija koronavirusa. Zaradi nje je park začasno zaprt. »V teh dneh možnosti, da bi lahko prišlo do odprtja spomladanske razstave, še ne vidimo,« je

povedal **Darko Bele**, predsednik Ekološkega hortikulturnega društva Mozirski gaj, ki čudovit park ureja. »Park je na kar petih hektarjih površin ter v osrčju zelene narave. Glede na to menim, da bi se obiskovalci po njem vendarle lahko sprehajali. Celo koristilo bi jim lahko, saj lahko uporabijo masko,« je dodal predsednik. Bele je opozoril na Arboretum Volčji potok, ki tako že odpira

Tulipane so v Evropo prinesli za prehrano, vendar se je kmalu izkazalo, da v kuhinji niso ravno uporabni. Po sili razmer so jih Nizozemci morali uživati med zadnjo zimo druge svetovne vojne. V zelo gosto naseljeni državi je hrane takrat primanjkovalo, prišlo je celo do lakote. Ta je zahtevala vsaj dvajset tisoč življenj. Za to strahotno zimo uporabljajo Nizozemci izraz *Hongerwinter* (zima lakote).

Tulipani so orientalskega izvora, saj je njihova domovina Perzija, današnji Iran. Cvet tulipana je celo upodobljen na iranski zastavi, beseda tulipa pomeni turško pokrivalo. Danes tulipane tesno povezujemo z Nizozemsko, njihovo največjo pridelovalko. Resnica je, da so – čez Turčijo – najprej prispeli v staro Avstrijo in od tam naprej na Nizozemsko. V slednji so jih prvič posadili leta 1593. V takratnem času so dosegale njihove čebulice astronomske cene. Ena sama najbolj iskane vrste je stala toliko kot stanovanjska hiša ...

vrata vsaj za domačine. »Če se bo pojavila kakršnakoli možnost, bomo park odprli že za prvomajske praznike,« je še razmišljal predsednik. Na tuje obiskovalce zaradi epidemije seveda ne računa in tudi ne na domače skupine izletnikov, ki prihajajo z avtobusi.

Glas o lepoti Mozirskega gaja sega daleč. V zadnjih desetletjih je postal najbolj prepoznaven prav po svoji spomladanski razstavi, ki je vedno v znamenju tulipanov. To se je delno spremenilo ... »Zadnja štiri leta je gaj najbolj obiskan decembra. Za park cvetja je to seveda neobičajno,« je povedal predsednik Bele. Velika decembrska Božična bajka Slovenije je

namreč postala njegova najbolj obiskana razstava. Kljub temu ostaja spomladanska razstava izjemno obiskana tudi zadnja leta. Med velikonočnimi in prvomajskimi prazniki ter začetkom junija se ponavadi zvrsti približno dvajset tisoč obiskovalcev. Prihaja tudi veliko skupin, med njimi šolskih. Letos je seveda vse drugače in 42. razstava Mozirskega gaja ostaja javnosti skrita.

Kdaj spet obiskovalci?

Park tudi vlaga v svoje etnografske stavbe. V njem trenutno opravljajo vzdrževalna dela, saj je ponekod potrebna nova kritina, treba je vzdrževati škarpe, mostove,

pergole ... »Vsako leto si zamislimo kakšno novo naložbo in smo si jo tudi za letos. Že jeseni smo se se dogovorili za celovito prenovo otroškega igrišča, ki bi moralo biti že pripravljeno,« je povedal predsednik Ekološkega hortikulturnega društva Mozirski gaj. Obrtnika, ki je prevzel to nalogo, je ustavila epidemija, saj zaradi nje vsega materiala še ni uspel nabaviti.

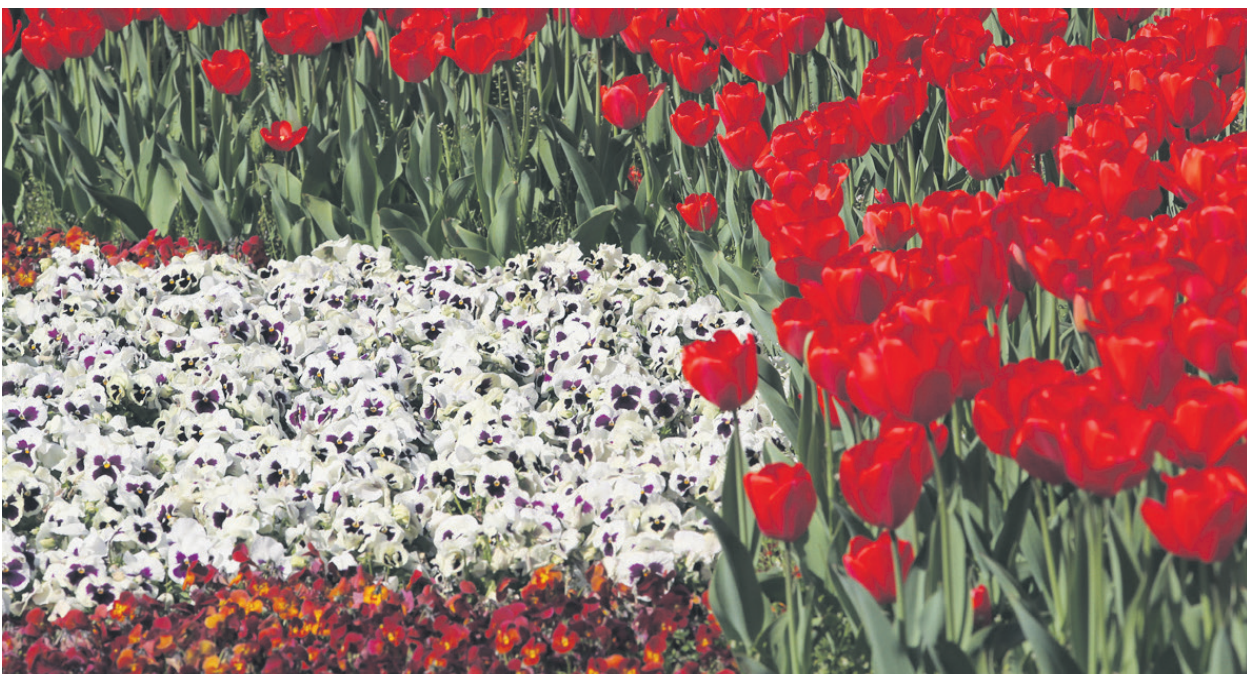
V dolgi zgodovini je bila spomladanske razstave enkrat že odpovedana. To se je zgodilo burnega leta 1990, in sicer novembra, ko je Mozirski gaj opustošila poplava. Pred njo so se vrtnarji trudili in posadili številne tulipane in narcise, vendar je bil trud zaman. Tako Mozirski gaj obiskovalcem, ki ga obiskujejo spomladi, ni imel česa pokazati. Pred opustošenjem ga je upravljalo Društvo vrtnarjev Slovenije, nato začasno mo-

zirski krajevna skupnost. Kmalu je za novo lepoto parka poskrbel Darko Bele. In vreme je parku še večkrat ponagajalo ... Za prvomajske praznike ga je pred nekaj leti celo zasnežilo, kar je veliko obiskovalcev zadržalo doma. Njihova vstopnina je za urejanje parka seveda temeljnega pomena.

»Srčno upam, da se bo epidemija umirila in bomo lahko park odprli vsaj po prvomajskih praznikih,« upa predsednik Bele. Leto 2020 naj bi bilo sicer pestro tudi v dobrem pomenu besede ... Za veliki šmaren naj bi bila odprta razstava eksotičnih živali ter septembra razstava buč velikank in jesenskega cvetja. V začetku oktobra bodo park zaprli ter posadili čebulice tulipanov in narcis. V začetku decembra bo sledila najbolj obiskana prireditev, Božična bajka Slovenije.

Foto: GrupA

Vodstvo Mozirskega gaja se je odločilo, da bo odprlo čudovit park vsaj virtualno. Virtualno odprtje razstave bo v soboto, 25. aprila, na Facebookovi strani Mozirskega gaja.

Barvito, barvito

Rumeno in vijoličasto

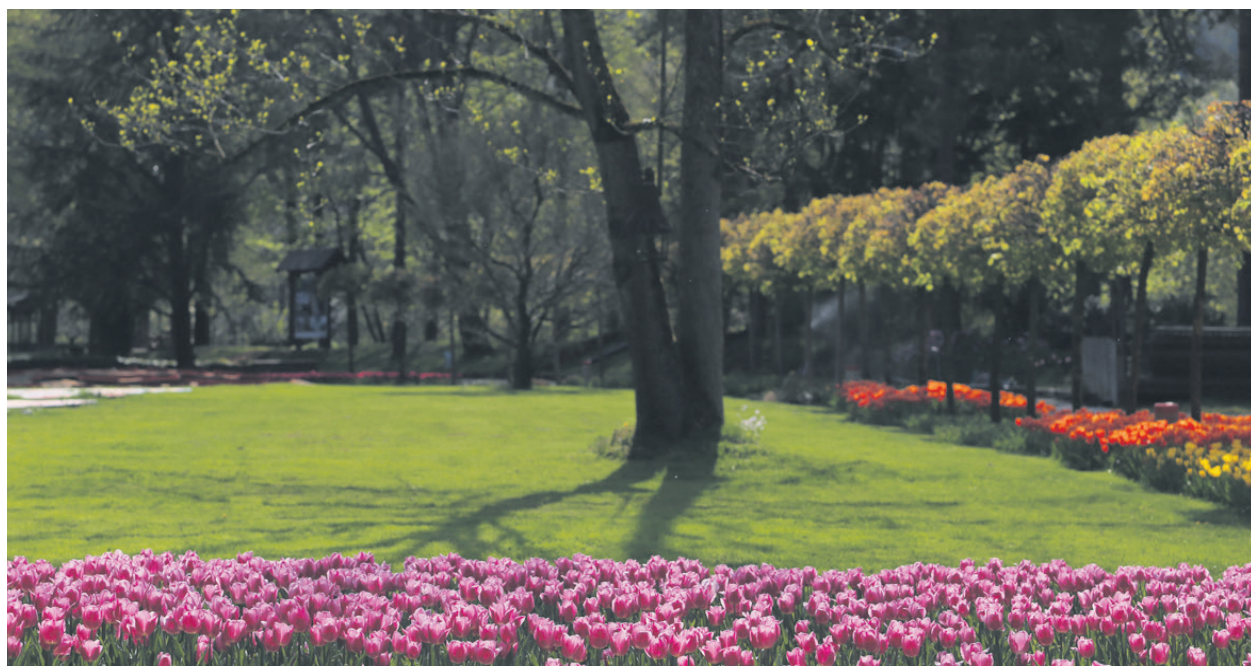
Po lepi poti

Tulipani so Nizozemce reševali pred hudo lakoto, ki jih je prizadela zadnje leto druge svetovne vojne

Rdeči cvet

Pomlad v mozirskem parku ob Savinji

**Najemnina že
za 173 EUR!**

ODDAJA STANOVANJ V MOZIRJU

Z UGODNO MESEČNO NAJEMNINO

V novozgrajenem stanovanjsko - poslovnem objektu, na naslovu Področnik 1, ki se nahaja ob cesti Na Trgu, nasproti upravnega središča Mozirje, v najem oddamo 24 stanovanj z ugodno mesečno najemnino.

V neposredni bližini naselja so vrtec, šola, lekarna, zdravstvena postaja, pošta, trgovine, kulturni dom ...

Stanovanja so različnih velikosti, od 1 - sobnih do 4 - sobnih, z mesečno najemnino od 173 do 580 evrov.

Vsem stanovanjem pripadajo shrambe v posameznih etažah objekta, nekaterim večjim stanovanjem pripada tudi parkirno mesto v garaži.

Želite več informacij?
Pišite nam na ssrsinfo@ssrs.si
in odgovorimo vam v najkrajšem možnem času.

Do takrat pa si oglejte našo spletno stran www.najem.stanovanjskisklad-rs.si

V teh časih MZPM Velenje deluje predvsem humanitarno

Nekateri nikoli ne bodo upali prositi za pomoč

Medobčinska zveza prijateljev mladine (MZPM) Velenje je bila kot humanitarna organizacija že pred izbruhom bolezni covid-19 pomembna pri vsakodnevnem lajšanju stisk družin z otroki in tudi v teh časih lahko njene dejavnosti pomagajo številnim. Trenutno v Vili Rožle, kjer je sedež medobčinske zveze, dela le sekretarka Bojana Špegel, ostali sodelavci delajo od doma. A izzivov jim tudi v teh dneh ne manjka. V zadnjih dveh mesecih na različne načine pomagajo vsaj 50 družinam iz Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki.

TATJANA CVIRN

»Pomagamo predvsem s plačilom položnic in z nakazilom denarja za nakup hrane. Tako smo tistim, ki so bili najbolj v stiski, vsaj malo olajšali dneve do nakazila pomoči in socialnih transferjev. Družine pustijo račune v poštnem nabiralniku vile in vidimo, za kaj so sredstva porabile. Nekaj denarja za to pomoč pridobimo s pomočjo donatorjev iz Šaleške doline, veliko nam pomaga tudi krovna organizacija ZPMS. Kmalu pričakujemo večjo donacijo čistil, ki jo bomo delili družinam.« povzema aktualno dogajanje Bojana Špegel. »Na različne načine pomagamo letno vsaj 350 družinam, tudi s tem, da otrokom omogočimo brezplačno letovanje, ker sami zberemo veliko donacij za doplačila do ekonomske cene. Največ pomoči razdelimo v decembru in januarju, ko je tudi največ donacij, avgusta in septembra razdelimo tudi zelo veliko šolskih potrebščin in šolskih torb. Staršem pomagamo pri pridobitvi botrstva za otroke, plačujemo jim položnice, s katerimi je večina v zaostanku ...«

Zaradi pandemije se je zagotovo spremenil način vašega delovanja, ki je zelo pester.

Krizni ukrepi zaradi pandemije so se nas dotaknili že 12. marca, ko smo iz previdnosti

Upravni odbor ZZZS je odobril sofinanciranje letovanja za 154 otrok iz Šaleške doline. Letovali naj bi v Poreču in Savudriji, a trenutno nihče ne ve, ali bo to izvedljivo. Če bo, bo MZPM Velenje na morje peljala vsaj 170 otrok z zdravstvenimi težavami in iz socialno šibkih okolij.

dan pred dogodkom odpovedali regijski otroški parlament, ki bi moral biti v Vili Rožle. Odpadel je tudi državni otroški parlament, zdaj mladi parlamentarci lahko svoja mnenja in stališča na temo Moja poklicna prihodnost izražajo na spletni strani Opin.me, k čemur jih spodbujajo tudi mentorji v šolah. Na srečo je tema parlamenta dveletna, zato upamo, da bomo z njo lahko nadaljevali »v živo« v novem šolskem letu.

Ko je bilo jasno, da vrtci in šole ne bodo odprti niti za otroke, kjer starši morajo v službo, se je 15. marca na nas obrnila MO Velenje s prošnjo, da pomagamo pri varstvu otrok v družinah, kjer starši delajo v nujnih poklicih. Za pomoč so nas prosili tudi, ker imamo veliko prostovoljk in prostovoljcev, ki so tovrstnega dela vajeni in prihajajo iz vrst vzgojiteljev, učiteljev, svetovalnih delavcev ali študentov humanistike. Zadnji dve leti namreč v Vili Rožle v času poletnih počitnic izvajamo varstvo mlajših šolarjev, poleg tega v zdravstvenih kolonijah ob morju naši prostovoljci letno kot vzgojitelji poskrbijo za 170 otrok. Prve dni je bilo potreb po varstvu na domu staršev in otrok več, potem so se delodajalci prilagodili. Še vedno imamo prostovoljce, ki so pripravljene izvajati varstvo na domu. Uvedli smo elektronsko prijavnico, a mnogi vseeno težko spustijo tujca v svoje stanovanje, zato za varstvo otrok prosijo tudi mlajše sorodnike, prijatelje ... S ponovnim oživiljanjem proizvodnje in postopnim odpiranjem neživilskih trgovin ter storitvenih obratov bo potreb po varstvu, če šole in vrtci še ne bodo odprli vrat, zagotovo več.

Kakšna je slika v vaši regiji, katere težave sicer najpogosteje zaznavate v družinah in med otroki?

Skrbi nas predvsem, da se na nas obračajo družine, ki jih doslej nismo poznali. Stiska je velika, tudi to, da so družine zaprte med štiri stene, ne vpliva dobro ne na starše in ne na otroke, ki se že tako soočajo s pomanjkanjem. Pričakujemo, da se bo to še stopnjevalo.

Če so prej tudi šole zaznale stiske otrok, tega zdaj ni, družine so se zaprle v svoje domove. Kaj ugotavljate?

To drži, čeprav šole še naprej spremljajo dogajanje v družinah. Učitelji jih zaznajo tudi ob pouku na daljavo, svetovalni delavci v šolah so dejavni. Ko smo 1. aprila v ZPMS dobili sedem prenosnih računalnikov za otroke iz socialno šibkih družin, smo se odločili, da jih razdelimo s pomočjo osnovnih šol, ki najbolje vedo, kdo je upravičen do njih. Zelo negativno me je presenetilo, da je bilo samo v velenjskih osnovnih šolah več kot 20 otrok, ki doma nimajo ne računalnika ne tablice niti pametnega telefona. To pomeni, da so najbolj ranljivi, ki že tako nimajo veliko, zdaj prikrajšani še pri pouku in učenju, saj ga ne morejo izvajati. Zato smo v MZPM Velenje takoj začeli zbirati rabljene računalni-

ke. Poslali smo številne prošnje, pozive svojim prijateljem, donatorjem, organizacijam. Odziv ni tako velik, kot smo pričakovali, a smo doslej šolam vseeno razdelili že 15 računalnikov, računamo pa, da jih bomo v naslednjih dneh še vsaj 11. Ti bodo otrokom ostali v trajni lasti, kar se mi zdi pomembno. Tudi v Šolskem centru Velenje je vsaj še 15 dijakov, ki doma nimajo ustreznih računalnikov za učenje na daljavo.

Verjetno se veliko družin ubada tudi z učnimi težavami ob pouku na daljavo. Se obračajo na vas?

Da, se. Naši prostovoljci z nasveti po telefonu in elektronski pošti zadnja dva tedna pomagajo učencem pri učenju, saj mnogi starši tega ne znajo in ne zmorejo, sploh tisti, ki hodijo v službo.

Kako je zdaj s projekti, ki ste jih izvajali med letom? MZPM se ne ukvarja le s humanitarnimi projekti.

Poleg republiških projektov, ki jih izvajamo v sodelovanju z ZPMS ter z vrtci in s šolami iz vseh treh občin v Šaleški dolini, imamo tudi številne svoje projekte. V začetku marca je v vrtcih začel potovati zeleni nahrbtnik. S pomočjo zmajčka Jurčka otroci spoznavajo ekološka

prizadevanja in drug drugemu dajejo zanimive ekološke naloge. Potovanje se je ustavilo z zaprtjem vrtcev. 16. marca bi morala strokovna komisija oceniti izdelke osnovnošolcev, ki so nastali v ekološkem projektu Odpadek naj ne bo samo odpadek. Ne vemo, ali bomo projekt v tem šolskem letu sploh še lahko izpeljali, nagrade pa smo vsako leto odpeljali na nagradni izlet, ki ga letos skoraj zagotovo ne bo.

Na srečo smo končali natečaj Evropa v šoli, kjer je MZPM Velenje regijski koordinator za Savinjsko in Šaleško regijo. V njem je letos sodelovalo 22 osnovnih in srednjih šol iz Spodnje ter Zgornje Savinjske in Šaleške doline. Komisije so izbrale najboljša literarna, likovna, fotografska in videodela za nacionalno raven natečaja. Podelitev nagrad bo sicer odpadla, a zmagovalce bomo vseeno dobili, saj nacionalna komisija ocenjuje prispela dela.

Žalostni smo, ker 20. maja ne bomo gostili državnega srečanja mladih zgodovinarjev v sodelovanju z Muzejem Velenje na Velenjskem gradu. Vemo pa že, da bomo tudi letos v okviru projekta Bralna značka nagradili devetošolce, ki so vseh devet let osnovne šole osvajali bralno značko. Vsi dobitniki zlatih bralnih značk bodo prejeli posebno priznanja in knjižno nagrado, za kar bo poskrbelo Društvo bralna značka Slovenije. Kako jim jo bomo izročili in kdaj, še ne vemo, saj za Šaleško dolino razdelitev vedno prevzamemo mi in tudi letos bo tako. V začetku junija bi morali podeliti tudi ostržke, predšolske bralne značke. V šaleških vrtcih je malih bralcev toliko, da pripravimo kar šest prireditev, ki jih letos ne bo.

Kakšne posledice bodo imele sedanje razmere za življenje družin?

Strah pred prihodnostjo ni majhen. Nekateri zato potrebujejo tudi pogovor, a prav nikomur ni lahko. Sploh ker nihče ne ve, kako dolgo bo to stanje trajalo. Ugotavljam, da se nekateri zanj obrtni po pomoč, drugi so tiho in trpijo. Z njimi trpijo tudi otroci. Za štirimi stenami, daleč od oči. Zato ocenjujem, da bi bila takojšnja uvedba univerzalnega temeljnega dohodka najbolj pravična in najboljša rešitev, ki bi zmanjšala birokracijo, velikokrat predolge postopke in tudi razlike. Nekateri nikoli ne bodo upali prositi za pomoč, spet drugi poznajo vse pravice in jih tudi znajo pridobiti. To se mi ne zdi prav, saj vem, da so mnogi spregledani, ker jih je sram, ker težko priznajo, da nimajo. Pri nas smo ravno zato tistim družinam, ki jih poznamo že od prej in za katere vemo, da so res v stiski, pomagali brez njihovega klica. Ko smo jim sporočili, da smo jim nakazali denar, ali smo jih prosili, naj nam pošljejo položnice, s katerimi zaostajajo, so mnogi jokali. To me vedno znova zelo prizadeva. Najhuje je tam, kjer kdo od staršev zbolji in se prihodki močno znižajo. Zdaj bo hudo tudi tam, kjer bodo starši na čakalju ali bodo izgubili delo. Zato vemo, da bomo letos imeli še veliko dela na humanitarnem področju. Vprašanje je, koliko bomo lahko Slovenci še humanitarni, saj mnogi, ki so doslej pomagali, ne bodo mogli več, ker bodo reševali sebe.

Foto: arhiv MZPM Velenje

Bojana Špegel, sekretarka MZPM Velenje: »Takojšnja uvedba univerzalnega temeljnega dohodka bi bila najbolj pravična in najboljša rešitev, ki bi zmanjšala birokracijo, velikokrat predolge postopke in tudi razlike.«

V Vili Rožle je celo leto veliko dejavnosti za otroke in družine. Februarja so otroci v dobro opremljeni kuhinji v vili kuhali pod vodstvom čefa Danila Ivanuše.

Na prazničnem obisku v Občini Tabor

Ob prazniku občine z županom Markom Semprimožnikom

»Kavica pri sosedih bi se prilegla, a moramo biti potrpežljivi«

Krmilo manjše podeželske spodnesavinjske občine je že leto in pol v rokah Marka Semprimožnika, ki je po poklicu veterinarski tehnik in po duši glasbenik. Ko je po zadnji lokalnih volitvah sedel na županski stol, je priznal, da je delo bolj zahtevno, kot si je predstavljal, a se je v tem času že dodobra spoznal z lokalno politiko ter jo s svojo dostopnostjo in dobrodušnostjo tudi obogatil, spremenil. Zadnji mesec se z občani podobno kot vsa Slovenija sooča z razmerami, ki spreminjajo naše navade in v teh dneh krojijo naša življenja. Tudi v občini Tabor.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»V primežu nove bolezni se je tudi življenje v naši občini precej spremenilo. Družabno življenje je omejeno na družinske člane, ampak se ne damo. Menim, da smo se kar dobro prilagodili na izredne razmere in z manjšimi odstopanji odlično izpolnjujemo državne ter lokalne predpise. Seveda bi se prilegla kakšna kavica pri sosedovih ali morda prepotreben obisk frizerja, ampak v naše skupno dobro bo vse to moralo še malo počakati,« trenutne razmere v občini Tabor ocenjuje župan Marko Semprimožnik.

Kako ste se v občini odzvali ob razglasitvi epidemije, so

bile v štabu civilne zaščite doslej kakšne posebnosti?

Naš občinski štab civilne zaščite se je sestel še pred razglasitvijo epidemije in takoj začel operativno delovati. Vesel sem, da smo večino ukrepov, ki nam jih je naložila država, sprejeli že dan ali dva prej in morda pripomogli k temu, da je število potrjenih okuženih v občini minimalno. V naslednjih tednih je štab deloval dopisno in po mojem mnenju zelo uspešno. Vsak problem, ki je nastal, smo sproti rešili. Resnici na ljubo večjih težav ali zapletov za zdaj na srečo nismo imeli. Kljub temu se poraja strah, da se bodo resne

težave pokazale šele čez čas. S tem mislim predvsem na zastoj v gospodarstvu, turizmu in ostalih panogah. Vseh zadev, ki zdaj stojijo, ne bomo mogli v trenutku zagnati. Začelo se bo počasi in krivulja delovanja se bo tudi postopoma dvigala. To bo čas, ki bo najbolj kritičen.

Ponavadi je tako, da ste ljudje v manjših občinah še bolj povezani in ta povezanost pride do izraza prav ob kriznih situacijah. Poleg tega je v občini zelo močna gasilska dejavnost, ki se krepi vezi med občani. Se je to v tem primeru izkazalo tudi pri vas?

Občina Tabor je bila prva med občinami Spodnje Savinjske doline, ki je na naslove vseh gospodinjstev dostavila komplete zaščitnih mask z velikonočnim voščilom. Marsikdo nima možnosti, da bi kupil zaščitno opremo, potrebno za obisk lekarne ali trgovine, zato sem prepričan, da smo nekateri posamezniki rešili iz te zagate. Del zaščitnih sredstev smo zagotovili tudi za Zavod sv. Rafaela na Vranskem in ostale javne ustanove. Nekaj mask in opreme smo kupili, nekaj opreme so nam podarili

Marko Semprimožnik

donatorji. Rad bi se zahvalil članom taborske civilne zaščite in prostovoljnimi gasilcem vseh treh društev za pomoč pri dostavi paketov. Sicer imamo odprto telefonsko številko za pomoč občanom, vendar do danes ni bila potrebna še nobena individualna intervencija. Spet smo odprli tudi pošto poslovalnico, ki začasno posluje s skrajšanim delovnim časom. Občani so tega zelo veseli in tudi dosledno izpolnjujejo vse varnostne pogoje za obisk.

V teh dneh je morala večina ljudi prilagoditi način dela, vedno več je virtualnih srečanj. Tudi vi se s svetniki zdaj namesto v sejni sobi srečujete na dopisnih sejah. Kako ocenjujete takšen način dela, zagotovo ne omogoča toliko razprave? A z delom na

daljavo smo nekako soočeni vsi, največ pa o tem govorimo na področju šolstva.

Po mnenju ravnateljice naše osnovne šole sistem učenja na daljavo deluje odlično, a je res, da kakšna mamica potoži, da imajo doma veliko dela z učenjem. Na podoben način delujeta tudi občinska uprava in občinski svet. Ravno v teh dneh imamo smo dopisno sejo, in sicer s pomočjo elektronske pošte. Tako se tudi glasuje. Delo ne more in ne sme zastati, a je res, da gre vse skupaj nekoliko počasneje in so nekateri postopki precej bolj zapleteni. Ker ni več možnosti razprav v sejni sobi, to nadomeščamo z daljšimi telefonskimi pogovori. Na srečo je svetnikov malo in je to možno.

Kako bi sicer ocenili zadnje leto? Katere so bile

»Vsem občanom občine Tabor čestitam ob občinskem prazniku z željo, da bi se naše življenje čim prej vrnilo v stare tirnice in da posledice teh drastičnih, vendar nujnih ukrepov ne bi imele pretirano velikega negativnega vpliva na gospodarstvo v občini in tudi nasploh.«

ključne naložbe in drugi večji projekti, ki ste se jih lotili ali jih končali? Kolikšen je proračun za letošnje leto in kateri so glavni projekti?

Če se ozrem v preteklo leto, je bilo kar uspešno. Kar nekaj je obnovljenih cest, obnovljeni so posamezni vodovodni odseki in še marsikaj. Načrti za letošnje leto so bistveno večji, proračun znaša približno dva milijona evrov. Vendar me močno skrbi, da se bo uresničitev zaradi trenutne situacije, za katero še ne vemo, kako dolgo bo trajala, močno zavlekla. Kljub temu upam, da nam bo uspelo.

Kako boste v teh posebnih in spremenjenih razmerah obeležili občinski praznik?

Praznik občine smo vsako leto obeležili na prav poseben način. Praznovanje z množico pripadajočih prireditev, vključno s slavnostno sejo, je trajalo cel teden. Letos žal ni in ne bo tako. V lokalnem časopisu bomo obujali spomine na praznovanja iz preteklih let, lotili smo se tudi projekta Tabor praznuje doma. Žal mi je za letošnje občinske nagrajence, ker podelitev priznanj, ki so si jih zaslužili s trdim delom, ne bo prav nič slavnostna. Priznanja bomo sicer podelili, vendar na način, ki ga dopuščajo trenutne razmere.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Občina Tabor občinski praznik obeležuje 23. in 24. aprila kot spomin na kmečke upore leta 1635, ki so se na začetku pomladi začeli v zaselku Ojstrica pod Krvavico in se nato razširili daleč naokrog.

Podelitev priznanj brez slovesnosti

Ker je epidemija koronavirusa odnesla slavnostno prireditev, bo tudi predaja priznanj tokrat nekoliko manj slavnostna. A priznanja za to nimajo nič manjše vrednosti.

Za požrtvovalno dolgoletno delo na področju gasilstva ter zaščite in reševanja bo občina s priznanjem nagradila Ivana Drčo. Na področju gasilstva je že leta dejavna tudi Mojca Hrastnik, ki se ji bo občina poklonila zlato plaketo. Za požrtvovalno delo na področju športa bo občina s srebrno plaketo nagradila Blaža Ribiča. Kot je povedal župan Marko Semprimožnik, bodo letos podelili tudi dve priznanji župana, in sicer Turističnemu društvu Tabor za ohranjanje in spodbujanje prireditev na področju turizma ter za prepoznavnost in urejenost lokalne skupnosti. Prejemnik županovega priznanja bo tudi Blaž Birk, ki bo nagrado prejel za strokovno pomoč pri zasnovah, načrtovanju in urejanju prostora v Občini Tabor.

LKK

Tabor praznuje doma

V Taboru so se znali ob občinskem prazniku povesečiti in praznovanje raztegniti na cel teden, v katerem so pripravili številne prireditve in družabna srečanja. Letos bodo praznik praznovali predvsem v krogu najbližjih. Da bi se kljub drugačnemu praznovanju povezali, so v občini za občane pripravili tri izzive.

»V teh dneh, ko se prav vsak po svojih močeh trudi, da bi lahko pomagal pri zajezitvi zahrbtnega virusa, ki se je prirnil med nas, in v dneh, ko naj bi uživali v pomladnih razgledih, Občina Tabor praznuje. A Tabor letos praznuje doma. Ostanite doma tudi vi in praznujte tako, da ustvarjate. Vabljeni, da sprejmete enega od naših izzivov,« so zapisali na občinski spletni strani in tako izzivali ljudi.

Eden od izzivov se je imenoval Če bi čevalj lahko spregovoril. Ljudje so morali izbrati čevalj, ki jih najbolje predstavlja oziroma ga najraje obujejo, in v njegovem imenu zapisati, kako vidi taborske vasi. V drugem nazivu so bili občani pozvani, naj svojemu kraju napišejo zahvalno pismo in v njem izrazijo zakaj in čemu so hvaležni. V tretjem izzivu so se lahko prepustili lastni domišljiji in ustvarjalnosti.

Prispele zapise, risbe, fotografije in druge ustvarjalne dosežke, primerne za objavo v tiskanem mediju, bodo objavili v praznični aprilski številki občinskega glasila Novice izpod Krvavice. »Tako so lahko prav vsi soustvarjali letošnje praznovanje,« so prepričani v občinski upravi.

LKK

Taborska občina je bila prva občina v Spodnji Savinjski dolini, ki je vsem občanom zagotovila zaščitne maske. Pri razdeljevanju so sodelovala vsa tri prostovoljna gasilska društva v občini. Seveda je tudi pri tem projektu z veseljem sodelovala letošnja dobitnica občinske zlate plakete Mojca Hrastnik. Na sliki z županom Markom Semprimožnikom.

Ena pomembnejših dejavnosti, ki jo izvaja Zavod sv. Rafaela Vransko, je oskrba na domu. Prav na to dejavnost je izjemno ponosna direktorica zavoda Mojca Hrastnik. Kot pravi, imajo zaposleni na ta način stik z res najbolj ranljivimi skupinami ljudi. »Mislim, da si mnogi ne znajo predstavljati, v kakšnih pogojih tudi pri nas ljudje živijo,« pravi in doda, da so za marsikoga prav zaposleni, ki jih vsak dan obiščejo, edini stik s svetom.

Mojca Hrastnik, prejemnica zlate plakete Občine Tabor

»Gre za to, koliko ljubezni vlagamo v svoje delo«

Nasmejana in energično rdečelasko poznajo skoraj vsi občani Tabora in številni v sosednjih občinah. S strokovnim delom na področju socialnega varstva in z zagnanostjo ter dejavnostjo pri številnih društvih je v Spodnji Savinjski dolini že do zdaj pustila močan pečat. Glede na zagnanost in usmerjenost k iskanju rešitev za vsako težavo, ki pride na pot, bo zagotovo svojo vlogo vsestranske povezovalke v domačem kraju še okrepila. Po njenih žilah teče gasilska kri in kot pravi Mojca Hrastnik, jo je prav gasilstvo izoblikovalo in izbrusilo v osebo, kakršna je. Vedno pripravljena pomagati, zanesljiva, odgovorna in delavna.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Že več kot 25 let je Taborčanka Mojca Hrastnik predana socialnemu delu. Zadnja leta kot direktorica vodi zasebni zavod za varstvo starejših Zavod sv. Rafaela Vransko, ki je v lasti Župnije Vransko. Pred tem je bila več let zaposlena na centru za socialno delo, kjer se je soočala s številnimi stiskami ljudi in iskala rešitve za najtežje primere nasilja v družini, odvisnosti in podobno. Sodelovala je pri prvih zasnovah dnevnih centrov pri nas. Pri svojem delu je vedno usmerjena k pomoči šibkejšim in pomoči potrebnim, predvsem stremi k ne-nehnemu razvoju in napredku. Tudi kar zadeva osebno rasti. Zaradi teh lastnosti je zelo priljubljena tako med sodelavci kot krajani.

»V družini imamo dedno visok krvni tlak. Za te ljudi je značilno, da so precej adrenalinski. Morda prav iz tega izha-

ja, da me nove in za marsikoga stresne situacije ne vržejo iz tira, ampak se znam z njimi dokaj uspešno soočiti. Verjetno je tudi genetika kriva, da sem v vseh družbah in aktivih, kjer delujem, nekakšna gonilna sila,« pove v uvodu najinega pogovora. Iz njenega glasu ni mogoče razbrati utrujenosti, čeprav se že več tednov uspešno bori proti vdoru še vedno dokaj skrivnostnega virusa v ustanovo, ki predstavlja dom več kot šestdesetim starostnikom in daje delo več desetim zaposlenim. Prizna, da se je s sodelavci v novonastalih razmerah precej hitro znašla. »Prav nič ne pomagajo objokovanje, tarnanje in čakanje na pomoč od drugod. V takšnih razmerah je treba povezati vse znanje, ki ga imamo posamezniki znotraj ustanove, in najti najboljše možne rešitve,« je prepričana. Kot je povedala, so se v začetku te krize tudi sami znašli pred dejstvom, da

»Dokler ni bilo korone, smo vsi hiteli, noreli. Enega otroka sem, drugega tja, po službi še ta obveznost, potem sestanek. Komaj smo se lovili. Pomembno je, da znamo tudi v takšnem nečloveškem sistemu in tempu ohraniti svoj bit.«

zaščitne opreme ni dovolj in da bodo na trgu težko dobili vse potrebne razkuževalne elemente, kot je na primer razkuževalni predpražnik. Po nekaj posvetih so ga izdelali sami. »Ko so nas v domu obiskali predstavniki ministrstva, so bili nad pripomočki, ki smo jih sami naredili, in nad sistemom, ki smo ga uvedli, navdušeni,« je zadovoljna.

Gasilstvo položeno v zibelko

Mojca je odraščala v družini, kjer sta bila gasilstvo in društveno življenje nasploh vseprisotna. Njen že pokojni oče je bil dolgoletni predsednik gasilcev, pri čemer je veliko in zelo pomembno vlogo vselej igrala tudi njena mama. »V družini je to tradicija, ki so jo moji starši negovali. Moj vzornik je oče, ki je gasilstvo in pomoč sočloveku spretno vtikal v vse pore našega družinskega življenja. Jaz sem samo vzela to darilo in ga zdaj nosim dalje,« pravi Mojca, ki trdno ob strani stoji možu, ki je, čeprav se je v Kaplo vas priselil, že drugi mandat na čelu Prostovoljnega gasilskega društva Kapla - Pondor. »Moja pot v društvu zajema vse vidike - od delovanja v upravnem odboru nekoč, dela z gasilsko mladino, dela v komisijah, tekmovalne

Mojca je zelo ponosna na svoje tri otroke, ki že vsi bogatijo društveno življenje v občini. Priznava, da ji predvsem najstarejši sin, ki šteje 17 let, pogosto nastavi ogledalo. Zaradi njegovih uporniških izjav se večkrat vpraša, ali dela prav, ko otroke vključuje v delovanje društev, kjer je dejavna sama. A kot pove, se vselej izkaže, da je to zanje zelo dobrodošlo. (Foto: osebni arhiv)

poti do čiščenja. Trudim se delovati podporno pri vseh dobrih gasilskih idejah, delovanju z ljudmi, povezovanju ter delu z gasilsko mladino,« zelo kratko in precej skromno strne več kot tridesetletno delovanje na področju gasilstva.

Da je motor ekipe, se je kazalo že v mladinskih časih. Kot članica pionirske in mladinske ekipe, kasneje tudi ekipe članic, se je redno udeleževala gasilskih tekmovanj. Dolga leta je bila članica upravnega

odbora pri domačem gasilskem društvu Kapla - Pondor ter predsednica mladinske komisije. S svojo sposobnostjo mentoriranja je ogromno pripomogla k učenju mladine

za kvize in tekmovanja, uspehi mladih gasilcev so pod njenim okriljem dosegali celo državno raven. Je prejemnica značke za več kot tridesetletno delo v gasilstvu in tudi prejemnica

»Mislim, da nam bo ta kriza pokazala tudi marsikaj lepega. Da se da delati od doma, da se lahko šolamo na daljavo, da lahko sestankujemo na daljavo in smo pri tem tudi bolj učinkoviti. Da se da koronavirus čim dlje držati zunaj doma. Preprosto, da zmoremo.«

»Pomirjajo me hoja v naravi, delo na zemlji, sprehod do Bolske, prijazen nasmeh moža, iskrice v očeh mojih treh otrok, sproščena druženja s sorodniki, smeh prijateljev, pogled znanca ali popolnega neznanca. Mir in energijo iščem v majhnih stvareh, drobnih pozornostih in v veri.«

Mojca Hrastnik

»Vsako priznanje, vsak dosežek vrednotim skozi prizmo vprašanja, kako naprej z »bremenom«, ki ga prinaša priznanje. Torej zame pomeni vsako priznanje, tudi to, obvezo za delo naprej, hkrati pa potrditev, da je moj prispevek bil opažen in da sem pustila pečat v društvu, okolju, službi, lokalni skupnosti. Moje zavedanje ob tem je, da nikoli nisem zaobšla tiste, ki so moje pomoči potrebni.«

častnega priznanja gasilske zveze I. stopnje. Predvsem jo odlikuje, da je vedno pripravljena pomagati.

Z mozem ljubezen do društvenega udejstvovanja prenašata tudi na tri otroke; Lucijana, ki šteje 17 let, 12-letnega Julijana in 8-letno Mino.

Prijazni, topli in zanesljivi ljudje

Poleg v gasilstvu je dejavna še na drugih področjih, tako da je njen doprinos k lokalni skupnosti raznolik in celovit. Kot pravi, je z lokalno skupnostjo močno povezana. »Poleg tega, da sem zelo dejavna v PGD Kapla-Pondor, sem tudi tajnica Planinskega društva Tabor, članica športnega društva, dejavno sem vpeta v različne vloge in odnose v lokalni skupnosti, občini. Službeno sem vodja storitve pomoči na domu za občane Tabora, tako da sem v neprestanem stiku z ranljivim skupinami prebivalstva v naši občini.«

Kot pove, so odnosi med krajanji pristni, vsi se poznajo in ta povezanost ljudi v manjših krajih pride še posebej do izraza ob težjih trenutkih. Tudi v tokratni krizi se je izkazalo,

da ljudje z veseljem pomagajo. Tudi zaradi tega se Mojca v domačem kraju, v majhni, skoraj vaški občini odlično počuti. »Tega kraja ne zamenjam za nič na svetu. Tu živijo prijazni, topli, zanesljivi in delavni ljudje. Prepletanje mojih različnih vlog, tako zasebnih kot profesionalnih, mi ni nikoli prinašalo stisk. Očitno jih znam speljati v okviru svojega dejavnega življenjskega sloga, varnega zatočišča doma, delovnega okolja in ljudi, s katerimi se obkrožam.«

Moka, olje in iskanje novega znanja

Mojca po energijo in navdih rada pobegne kam v hribe ali pa preprosto uživa v delu na domači kmetiji. Z mozem sta manjšo kmetijo iz živinorejske v zadnjih letih preusmerila v poljedeljsko. »Tako zdaj sejemo ajdo, pšenico in piro ter imamo te tri vrste moke. Gojimo tudi sončnice za domače sončnično olje,« pove in prizna, da je delo z zemljo lahko svojevrsten umik in pobeg od ponorelega sveta.

Vsake toliko časa čas zase poišče tudi v dodatnem izobraževanju. »Seveda se potem

»Ob covidu-19 so padle številne maske. Očitno bo to še dolga zgodba. Gre za izredno občutljivo področje starostnika v naši družbi ter etičnih in moralnih norm, ki so postavljene trenutno pod velik vprašaj. Omenila bi samo veliko požrtvovalnost kadra, ki dela v domovih za starejše in tvega čisto vse, da skrbi za starejše. Vsi se umikajo pri pomoči kadru v domu za starejše, verjetno je vprašanje, zakaj je tako, zelo na mestu. Lastna varnost in varnost mojih sodelavk in sodelavcev me sploh ne skrbi, moja temeljna skrb in temeljno gonilo sta ohraniti naše stanovalce zdrave in predvsem, ohraniti njihova življenja.«

Z nasmehom vsako leto sodeluje tudi v občinskih čistilnih akcijah. (Foto: osebni arhiv)

kdaj tolčem po glavi in se sprašujem, kaj mi je tega treba. A hitro spoznam, da je to samo moj čas. V njem ni prostora za otroke, službo, ostale obveznosti. To je čas samo zame. In ko ta projekt končam, pridobim še neko dodatno izobrazbo, predvsem pa sem bogatejša za nova znanja. Rada se učim in rada novo pridobljeno znanje tudi delim,« pravi.

Zlata plaketa v poklon in zahvalo

Vse, kar počne, počne, ker čuti, da je tako prav. Ker jo pomoč sočloveku izpopolnjuje in bogati. Za dejanja pomoči je sicer prejela že številna priznanja in pohvale, a ji največ od vsega pomeni predvsem sreča v človeških očeh. »Stisk roke in iskren nasmeh sta najlepše darilo, ki ti ga lahko nekdo podari,« pravi. Tako pri svojem delu kot v življenju nasploh skuša slediti misli matere Tereze, ki je dejala, da ni pomembno, koliko delamo, temveč to, koliko ljubezni vlagamo v svoje delo. »Tej njeni misli želim slediti. Trudim se, da me hiter tempo življenja in dela ne ogoljufa za pristnost odnosa do sočloveka.«

Čeprav je njen spisek referenc izjemno dolg, boste o njej in njenem delu na svetovnem spletu izbrskali zelo malo podatkov. Veliko vedo o njenih dosežkih povedati v lokalnem okolju, kjer so na svojo sokrajanko izjemno ponosni, predvsem pa so ji zelo hvaležni. Za dosedanje delo v številnih društvih, pri čemer izstopa predvsem gasilsko društvo, je letos ob občinskem prazniku prejela tudi zlato plaketo Občine Tabor. »Vsako priznanje, vsak dosežek vrednotim skozi prizmo vprašanja, kako naprej z »bremenom«, ki ga prinaša priznanje. Torej zame pomeni vsako priznanje, tudi to, obvezo za delo naprej, hkrati pa potrditev, da je moj prispevek bil opažen in da sem pustila pečat v društvu, okolju, službi, lokalni skupnosti. Moje zavedanje ob tem je, da nikoli nisem zaobšla tistih, ki so moje pomoči potrebni.«

Foto: Andraž Purg – GrupA in osebni arhiv

Na polju, posejanem s piro (Foto: osebni arhiv)

Z gasilkami na gasilskem tekmovanju (Foto: osebni arhiv)

Kako stanovalci doma starejših v Laškem doživljajo karanteno?

»Ukrepi osamitve so boleči, a jih večina sprejema z razumevanjem«

Med epidemijo koronavirusa so domovi za starejše med najbolj izpostavljenimi mesti, saj je med stanovalci nekaterih domov po Sloveniji največ primerov okužb s covidom-19. V domu starejših v Laškem, ki spada okrilje Thermane Laško, doslej še niso zabeležili primera okužbe, vendar so tudi na takšne primere pripravljeni. Z Janjo Podkoritnik Kamenšek, vodjo programa oskrbe starejših, smo se sicer pogovarjali tudi o tem, kako so prilagodili delo v teh razmerah, kako se stanovalci doma soočajo z omejitvami pri stikih s svojci in druženju s sostanovalci, ali prihaja do tisk in ali so ustrezno opremljeni z zaščitno opremo.

ROBERT GORJANC

Kako ste se organizirali v Domu starejših Laško v teh posebnih razmerah, v času epidemije koronavirusa? Kakšne zaščitne ukrepe ste sprejeli? Kakšen režim velja za stanovalce, zaposlene in svojece ter prijatelje stanovalcev, da ne bi prišlo do okužb?

Pri prizadevanju za obvladovanje širjenja okužb zaradi bolezni covid-19 smo v skladu s priporočili ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in ministrstva za zdravje ter Nacionalnega inštituta za varovanje zdravja sprejeli mnoge ukrepe, s katerimi skušamo zaščititi stanovalce pred možnostjo okužbe. Zavedamo se, da je starejša populacija v primeru pojava okužbe najranljivejša, zato smo se ukrepov lotili z vso resnostjo in odgovornostjo. Lahko rečem, da smo vedno korak spredaj. Med drugim smo že 6. marca vrata doma zaprli za vse obiskovalce. Zaposlenim vsakodnevno ob prihodu v službo izmerimo telesno temperaturo in preverimo njihovo počutje. Pri izvajanju storitev uporabljamo zaščitno opremo, še bolj smo pozorni na higieno rok, higieno kašlja, razkuževanje površin in zračenje prostorov. Zagotoviti skušamo čim bolj enotno

delovne skupine, spremenjen je način predaje dela med zaposlenimi. V dom

Janja Podkoritnik Kamenšek

trenutno v skladu s priporočili in z navodili pristojnih ustanov ne sprejemamo novih stanovalcev.

Kako ste v teh okoliščinah uredili druženje stanovalcev, upoštevanje varnostne razdalje med njimi ...?

Morali smo omejiti skupne dejavnosti stanovalcev, zdaj ti v manjšem obsegu ustvarjajo v svojih sobah. Ukinjena je skupinska telovadba, storitve fizioterapije izvajamo individualno in v sobah stanovalcev, izhodi na teraso doma so mogoči le v določenem delu dneva. Pri tem skrbimo za ustrezno medsebojno razdaljo stanovalcev. Klopce in stole po uporabi razkužimo. Obroke stanovalcem zagotavljamo v sobah in ne več v skupni jedilnici. Stanovalci so v času b-

vanja v domu stkali prijateljske vezi, zato so na začetku veljavnosti ukrepov nekoliko težje sprejemali omejitve, da je treba upoštevati ustrezno varnostno razdaljo, da ne morejo skupaj piti kave, igrati družabnih iger ter se družiti v skupnih prostorih. S pomočjo našega izobraževanja in objav medijev smo vsi skupaj ozaveženi, da to, če danes ne kažemo znakov okužbe, še ne pomeni, da smo zagotovo zdravi. Preventivni ukrepi, kamor sodi tudi ustrezna medsebojna razdalja, so nujni, da zavarujemo sebe in s tem tudi druge.

Ali imate, ker so domovi za starejše, kot kažejo podatki, še posebej izpostavljeni, tudi okrepljeno medicinsko in drugo osebje, da lahko čim bolj varno in nemoteno organizirate bivanje v domu v teh razmerah? Ali ste zaščitne ukrepe še okrepili po slabih novicah o širitvi okužb v domovih drugod po Sloveniji?

V Domu starejših Laško imamo to prednost, da imamo koncesijo za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti, kar nam omogoča, da imamo zaposleno svojo zdravnico. Ta je v domu prisotna vsak delovni dan v tednu. Prav tako je že nekaj tednov z nami prostovoljka specialistka infektologije, ki nam je v veliko strokovno pomoč. Na področju oskrbe, nege in rehabilitacije imamo trenutno zagotovljeno kadrovsko pomoč iz ostalih enot družbe Thermane, kar je prav tako zelo dragoceno. Domovi smo povezani in si izmenjujemo tako negativne kot pozitivne prakse. Ker se okužbe znotraj domov zelo hitro širijo, se vsi nenehno zavzemamo za to, da v svoje delo vključujemo dodatne varnostne ukrepe.

Kako ste oskrbljeni z zaščitno opremo? Ali je imate dovolj?

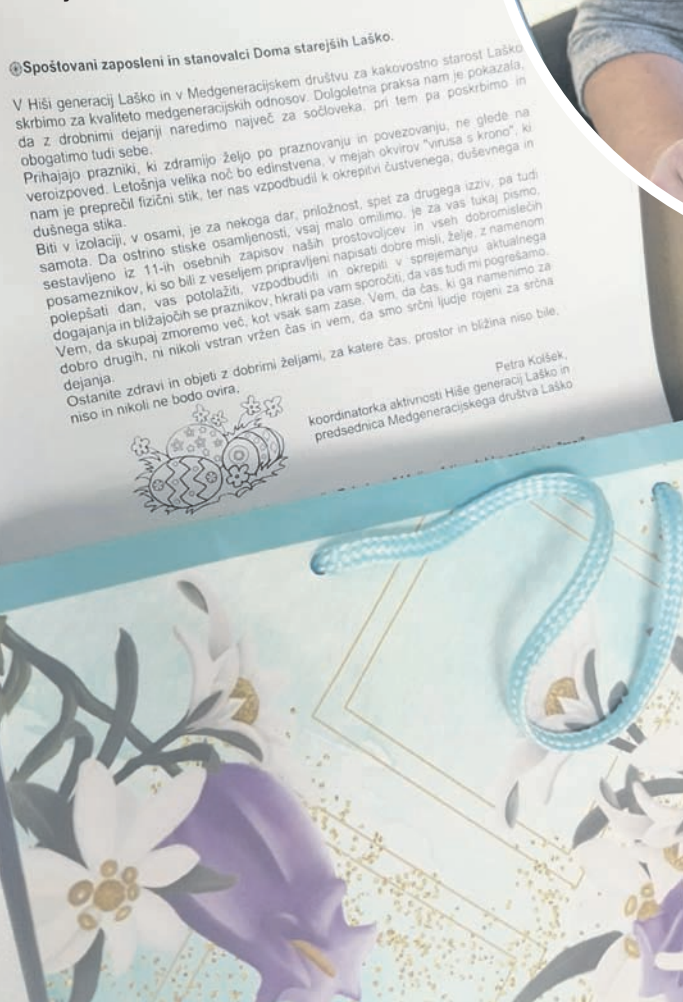
Prostovoljci stanovalcem doma napisali ganljiva sporočila

Z lepimi mislimi polepšali čas osame in praznike

Pošta z lepimi mislimi za stanovalce in zaposlene v Domu starejših Laško

Sporočilo za stanovalce in zaposlene v Domu starejših Laško

Petra Kolšek, koordinatorka dejavnosti v Hiši generacij Laško

o kolj u in širše je Hiši generacij Laško pokazala, da z drobnimi, pristnimi dejavnimi lahko naredijo največ za sočloveka in pri tem obogatijo sebe.

Zaščitne ukrepe vlade za zajezitev širjenja koronavirusa zelo občutijo stanovalci domov za starejše, saj so omejitve in prepovedi fizičnega druženja s sostanovalci in sorodniki zaradi nastalih razmer lahko zelo boleče in povzročijo stiske med to skupino prebivalstva, ki se že nasproh težko sooča z osamljenostjo. Stanovalcem doma starejših v Laškem so to naporno obdobje karantene in življenja s strogimi zaščitnimi ukrepi pri socialnih stikih v minulih dneh polepšali v Hiši generacij Laško.

V tej ustanovi že 15 let skrbijo za kakovost medgeneracijskih odnosov. Dolga tradicija medgeneracijsko zastavljene programa v lokalnem

»Da bi ostrino stiske osamljenosti vsaj malo omilili, smo se odločili, da bomo navezali stik s prostovoljci in z drugimi, za katere vemo, da so vajeni sodobne tehnologije in tudi pripravljeni zapisati nekaj besed. Našemu vabilu se je odzvalo 11 oseb, predvsem naši prostovoljci, stari med 17 in 70 let, večinoma ženske, a tudi en moški predstavnik. Zapisali so dobre misli, želje z namenom, da bi polepšali dneve in praznike, potolažili, spodbudili in okrepili stanovalce ter zaposlene Doma starejših Laško pri sprejemanju aktualnega dogajanja. Hkrati smo jim želeli sporočiti, da jih pogrešamo, saj z njimi sodelujemo celo leto,« je obudovanja vredno gesto opisala Petra Kolšek, koordinatorka dejavnosti v Hiši generacij Laško.

Osebnna varovalna oprema je ključna za zaščito in zmanjšanje možnosti prenosa okužbe, s tem zavedanjem smo se trudili, da bi jo zagotavljali tudi v obdobju, ko je na trgu vladalo veliko pomanjkanje. Zdaj so možnosti nabave nekoliko večje, vendar so cene opreme močno narasle, kar domovom povzroča velik porast stroškov. Nekaj zaščitne opreme smo prejeli tudi od Civilne zaščite Laško ter od ministrstva za zdravje. Trenutno imamo na zalogi zaščitno opremo za nemoteno delo s stanovalci brez okužbe. Drugače je z osebno varovalno opremo, ki je potrebna v primeru pojava suma ali okužbe s koronavirusom. Te opreme imamo le za nekaj dni, saj je še vedno zelo težko dostopna. Ker ob trenutno veljavnih cenah nege in oskrbe izvajalci inštitucionalnega varstva starejših komaj zmoremo pokrivati stroške, pričakujemo od države povračilo za nakup varovalne opreme.

Ali ste koga od stanovalcev (oziroma koliko) testirali za covid-19 zaradi slabega počutja in ker je kazal znake bolezni?

Do zdaj smo testiranje izvedli pri dveh stanovalcih, pri katerih so se pojavili simptomi, značilni za covid-19. Rezultat obeh brisov je bil negativen.

Kako stanovalci doživljajo prepoved fizičnih stikov s svojci in prijatelji? Ali težko sprejemajo to omejitve, prihaja med njimi do stisk zaradi tega? Kako jih blažite? Ali jih veliko potrebuje psihosocialno pomoč, kako jo zagotavljate?

Ukrepi osamitve zagotovo vplivajo na življenje in počutje stanovalcev, a jih večina sprejema z razumevanjem, saj se zavedajo, da so ukrepi namenjeni njihovi zaščiti. Občasno prihaja do stisk zaradi osamljenosti, v teh primerih skušamo stanovalca pomiriti s pogovorom, včasih pomaga telefonski pogovor s svojci, v takšnih primerih pristopamo zelo individualno. Stanovalcem skušamo zagotoviti program v njihovih sobah in jim na takšen način osmisli dneve. Čas si krajšajo z ročnimi deli, z reševanjem križank, s prebiranjem časopisa in z gledanjem televizije.

Ali so morda stiske med stanovalci doma tudi zaradi tega, ker slišijo novice, da umirajo ljudje v drugih domovih za starejše?

Stanovalci spremljajo objave v medijih, zaradi tovrstnih informacij se še bolj zavedajo resnosti situacije in tudi povedo, da zato lažje

razumejo in sprejemajo ukrepe in omejitve, ki smo jih uvedli.

Kako ste stanovalcem omogočili, da komunicirajo z zunanjim svetom, v okviru katerih elektronskih naprav? Ali ste veliko stanovalcev morali naučiti, da jih znajo uporabljati?

Stanovalcem skušamo omogočiti, da s svojci ohranjajo stike s telefonskimi pogovori in z drugimi sodobnimi tehnologijami. Podjetje Telekom nam je v ta namen zagotovilo brezplačen najem mobilne naprave, ki omogoča videokomunikacijo, za kar smo mu zelo hvaležni. Mnogi stanovalci so s svojimi bližnjimi že vzpostavili videostik, večini takšen način ohranjanja povezanosti ogromno pomeni. Večina stanovalcev do zdaj ni uporabljala sodobnih telekomunikacijskih naprav, pri samostojni uporabi nekatere ovirajo tudi težave z vidom, zato pri tem potrebujejo pomoč. Vse svojece, ki bi s svojimi bližnjimi še želeli vzpostaviti videoklic, vabimo, naj pokličejo recepcijo doma (03 7345 600) in se dogovorijo za čas videoklica.

Ob veliki noči pa smo se poslužili komunikacije, ki je mlajše generacije skoraj ne poznamo več. Izdelali smo voščilnice, ki so jih stanovalci poslali na več kot 150 naslovov.

Ali je kdo od svojcev stanovalca doma morda začasno vzel domov?

Nihče od svojcev se ni odločil za ta korak, prav tako takšne želje ni izrazil nihče od stanovalcev. V našem domu 80 odstotkov stanovalcev potrebuje neposredno osebno pomoč pri oskrbi, zdravstveno nego potrebuje več kot 90 odstotkov stanovalcev. Vse to bi jim svojci doma dlje časa težko zagotavljali. Stanovalci, ki bi začasno odšli v domače okolje, se do preklica ukrepov v dom namreč ne bi mogli vrniti.

Kako so stanovalci sprejeli pisma z ganljivimi sporočili, ki so jim jih napisali prostovoljci Hiše generacij Laško?

Dom starejših Laško je bil vedno stičišče generacij, kjer smo radi gostili nastopajoče, se družili in ustvarjali. Redno so nas obiskovali prostovoljke hiše generacij, otroci iz vrtca in šole, prostovoljci župnijske karitas, člani raznih društev. Stanovalcem in tudi

nam zaposlenim je lepo, ko vidimo, da se naštetih z različnimi gestami spomnijo na nas. Ob praznikih se osamljenost še bolj čuti, zato so pisma hiše generacij stanovalcem polepšala in zapolnila čas ter privabila nasmeh na obraz, za kar smo v domu izjemno hvaležni.

Kakšen je scenarij ukrepov, če bi v Domu starejših Laško prišlo do primera okužbe, kako ste pripravljeni na takšne primere?

V Domu starejših Laško imamo poleg splošnih navodil, ki veljajo v času epidemije koronavirusa, pripravljene protokole za delo v primeru, da se pri stanovalcu pojavi sum okužbe, prav tako imamo pripravljena navodila za ravnanje v primeru potrjenega primera okužbe. Takrat bi stanovalce s potrjeno okužbo, v kolikor bi zdravstvena stroka ocenila, da ne potrebujejo zdravljenja v bolnišnici, premestili v del doma, ki je predviden za stanovalce s covid-19, gre za ti. rdečo cono, kjer bi jim za to predvidena kadrovska ekipa storitve nege in oskrbe zagotavljala skladno s prej navedenimi navodili.

Kako ocenjujete vladne ukrepe oziroma ministrstev za zdravje ter delo in družino glede delovanja domov v teh posebnih razmerah? So ukrepi ustrezni ali katere ukrepe pogrešate?

Od omenjenih ministrstev, NIJZ in zbornice zdravstvene in babiške nege smo prejeli vrsto usmeritev in navodil, ki so nam v pomoč pri oblikovanju novih protokolov za delo. Se pa v domovih srečujemo s težavami zaradi kadrovskih in prostorskih omejitev. Slednje nam otežujejo ustrezno organizacijo dela in vzpostavitev ločenih con za zdrave uporabnike, uporabnike s sumom na covid-19 in uporabnike, ki so okuženi z virusom. Socialnovarstveni zavodi prav tako nimamo vseh pogojev za učinkovito osamitev in oskrbo bolnih. Vzpostavljane zasilnih rešitev se je doslej žal izkazalo kot neustrezno. Na to pristojne v okviru skupnosti socialnih zavodov in združenja koncesionarjev opozarjamo že ves čas pojava epidemije. V Domu starejših Laško upamo, da se bomo okužbi s koronavirusom izognili in da bomo lahko življenje stanovalcev čimprej vrnili na stare tire.

Foto: lastni arhiv in FB
Doma starejših Laško

Sproščanje stanovalcev na prostem ob upoštevanju zaščitnih ukrepov

Vse zapise je naša sogovornica strnila na dva velika lista A4, obojestransko opremila s prazničnimi pobarvankami in natisnila za vsakega stanovalca in zaposlenega v Domu starejših Laško. Ta paket je

prostovoljec osebno dostavil do vrat Doma starejših Laško.

V Domu starejših Laško so potem na svoji Facebook strani objavili odzive, ki so bili čudoviti, predvsem ustvarjalci sporočil niso pričakovali, da bodo

prejemniki v tolikšni meri ganili. »Stanovalci so brali, barvali praznične motive ter se nam s fotografijami in z napisy v rokah zahvaljevali za preprosto, a tako dragoceno dejanje. Čas in prostor nista ovira za srč-

nost, dobra dejanja in tkanje medčloveških vezi. Čas, ki ga namenimo za dobro drugih, ni nikoli stran vržen in vem, da smo srčni ljudje rojeni za srčna dejanja.« je povedala Petra Kolšek in se ob tem zahvalila vsem

prostovoljcem in ostalim, ki so napisali lepe misli stanovalcem in zaposlenim, ter vodji doma Janji Podkoritnik Kamenšek, ki je pobudo Hiše generacij Laško sprejela z odprtimi rokami. Petra Kolšek je izrazila

upanje, da bodo lahko kmalu prestopili vrata doma starejših v Laškem in tudi hiše generacij, ki že od 13. marca ne izvaja svojih dejavnosti.

RG, foto: lastni arhiv in
FB Dom starejših Laško

Veseljje stanovalke doma ob branju lepih misli

Fotografija pove vse, mar ne ...?

Stanovalci doma so prostovoljcem hiše generacij sporočili lepe želje ob prazniku.

Med branjem sporočil prostovoljcev iz Hiše generacije Laško

Jure Prepadnik z ženo Branko in otrokoma lanom in Marcelom ter z nekaterimi svojimi izdelki

V nekatere izdelke je treba vložiti veliko časa in truda.

Stilni mizar Jure Prepadnik iz Nazarij

Sozvočje lesa in glasbe

Njegova delavnica je neke vrste zatočišče. Vanjo se umakne v trenutkih ustvarjalnega navdiha in tudi takrat, ko počutje ni najboljše. Včasih mu delo z lesom pri tem pomaga, vedno tudi ne, pravi Jure Prepadnik, stilni mizar iz Nazarij. Že v otroštvu ga je začaral ta vsestransko uporaben material, ki omogoča ustvarjanje najrazličnejših uporabnih in umetniških predmetov. Sam izdeluje posodo, drobne okrasne predmete, nakit ... Kar pač prinese trenutni navdih ob dobri glasbi v ozadju.

TATJANA CVIRN

Za vsak kos lesa se mu zdi škoda, da bi ga zavrgel ali skuril, saj se v vsakem skriva možnost nastanka nečesa lepega ali uporabnega. Pravi, da mu večinoma les pokaže, kaj bo nastalo. »Včasih si zamislim nek izdelek, a se zgodi, da se pri delu potem izkaže, da ne bo šlo čisto po načrtu. Ko začnem delati, moram slediti naravnim oblikam lesa. Veliko ljudi mi prinese zanimive kose, nekaj lesa tudi kupim. Potem les pustim, da se v delavnici suši, in ko dobim zamisel, se lotim dela,« opisuje sogovornik svoje ustvarjanje. »Iz vsakega materiala se da kaj narediti, a je treba poznati les in imeti različna orodja.« Teh menda ni nikoli preveč, o čemer priča tudi pogled v njegovo delavnico,

kjer je različnih pripomočkov za delo res veliko.

Barvit les za posebne izdelke

Za njegove izdelke je bolj primeren les listavcev kot iglavcev. Najljubši mu je orehov les, rad ustvarja tudi iz hruškovega in slivovega, pomembno je, da je čim bolj barvit, saj posoda ni le praktično uporabna, ampak je tudi okras. Ker je fino brušena in premazana z naravnimi premazi za les, je primerna tudi za uporabo v kuhinjski. »Večino izdelkov podarim, nekateri pridejo, ko iščejo kakšno darilo ali moj izdelek opazijo na Facebooku in bi ga radi imeli.« Nekaj izdelkov ima vedno na zalogi, saj se pogosto zgodi, da se ljudje

zadnji trenutek spomnijo, da potrebujejo darilo, pri izdelkih iz lesa pa ne gre tako hitro. Vsak izdelek je res nekaj posebnega, dva nista enaka,

niti pri skodelicah ali lesenih srčkih, ki jih izdeluje kot del nakita, niti pri prstanih.

Les zadnje čase dobiva večjo veljavo na različnih

področjih našega življenja, kar Jureta Prepadnika veseli, ob čemer pravi, da se ne obremenjuje s tem, kaj delajo drugi. Izdeluje svoje izdelke

in če koga zanima, mu pokaže tudi postopke. »Moj oče je govoril, da jih skriva le tisti, ki zna narediti dve stvari, a če ima možnost delati več, ni ra-

Prstani, verižice, zapestnice ...

Različnih kosov lesa mu v delavnici ne manjka. Kaj bo nastalo iz njih, bo stvar navdiha.

Jure Prepadnik izdeluje različne stvari, med drugim je naredil mizico za šah, ponosen je na klop in pisalno mizo v srednjeveškem stilu, ki sta na ogled na celjskem Starem gradu.

V ospredju lesen »zajček«, ki pomaga pri sezuvanju čevljev.

zloga, da tega ne bi pokazal. Če se ob tem kdo kaj nauči, je tudi v redu,« je prepričan sogovornik, ki se mu v življenju vse ni izšlo čisto po načrtih, kar se sicer pogosto dogaja.

Človek obrača, življenje obrne

Juretov oče je bil odlični stilni mizar, delal je v sevniškem Stillesu in je kot mojster rezbarske umetnosti ustvaril veliko pohištva na območju nekdanje Jugoslavije. Poleg tega je na primer izdelal stranski oltar v cerkvi Lučah, sodeloval je pri delih v berlinski katedrali ... Jure, ki je spremljal očetovo delo in se zanj navdušil, se je vpisal v srednjo lesarsko šolo v Škofji Loki, jo končal in načrtoval, da bo nadaljeval družinsko tradicijo. A je leta 1998 Jure doživel prometno nesrečo z avtom in posledica je bila možganska krvavitev. Rehabilitacija je bila dolgotrajna in v tem času je delo v delavnici povsem zastalo, saj je vmes umrl oče. Nekaj časa se je Jure zdravil tudi v Vojniku zaradi akutne psihoze kot posledice možganske krvavitve. Čez nekaj let si je z motorjem

poškodoval še nogo in zato je invalidsko upokojen in dela štiri ure v enem od podjetij v Šoštanj. Mizarska dejavnost je zato bolj za njegovo veselje in sprostitev kot posel, saj se zaradi posledic nesreče še vedno zdravi. Pravi, da ni takšen mojster stilnega mizarstva, kot je bil oče. »Kadar se v redu počutim, delam. To mi pomaga tudi kot neke vrste terapija za boljše počutje.« Če mu kdaj delo ne gre od rok, gre na sprehod in nato lažje izdela kakšno stvar, s čimer se mu povrne dobra volja.

Odkrito o svojih težavah

O zdravljenju zaradi psihičnih težav mnogi ne govorijo, to je še vedno tabu tema. Jure pravi, da s tem nima težav, vsakemu pove, kako je z njim, tako je bilo tudi, ko je iskal delo. »To je bolezen tako kot vsaka. Pri meni je posledica možganske poškodbe, kdo drug ima lahko težave zaradi česa drugega. Če se sam vase zapiraš in skušaš to prikriti, je še težje. Nimam slabih izkušenj, čeprav že v drugem stavku povem, da sem se zdravil v

Vojniku. To ni noben bavbav. Vsakemu se lahko to zgodi.« Na začetku je bilo hudo, zdaj že sam pri sebi ve, kakšni so obrazi njegove bolezn, in se je z njo navadil živeti.

Pri delu v delavnici in sicer v življenju ne more brez glasbe. »Glasba mi veliko pomeni, to je del sproščanja že od nekdaj. Spremlja me, ko delam, ko se vozim, povsod.« Blizu so mu bluz, rok in kantri, za svoje veselje tudi igra na orglice. Sestri sta igrali kitaro, a Jure kot levitar v otroštvu tega ni mogel, potem pa je bilo že prepozno za učenje. Vedno je rad hodil na koncerte, veliko svetovno znanih zasedb je slišal. Najboljši koncert je bil zanj nastop zasedbe Jethro Tull v Ljubljani pred približno 20 leti, ko ni pričakoval nič posebnega, a je odšel domov navdušen. Tako zelo, da je sina poimenoval po vodji zasedbe, legendarnem flavtistu lanu Andersonu!

V teh dneh je ostal doma na čakaniu. Pogreša službo, ker je delo zanimivo in ker poklepetaja s sodelavci. Sicer je varen biti večino časa doma, saj skrbi še za mamo, ki ni najbolj zdrava. Zdi se mu, da ni ni nič narobe s tem, da se je

prehiter tempo življenja v teh dneh malo umiril. O tem, kaj bo v prihodnje, ne razmišlja. »Ko bom prišel do ovire, se

bom s tem soočil,« je njegova filozofija. Pri tem mu je v oporo družina. Sinova lan in Marcel sta še premajhna, da

bi ju zanimalo očetovo delo, a če bosta želela, ju bo naučil vsega, kar zna.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Orodja ni nikoli preveč.

Obdelava lesa na različne načine

Vsak kos lesa nosi svojo zgodbo.

Ultrapohodnik Oliver Tič spet doma v Slovenskih Konjicah

Več kot cilj v življenju šteje pot

Pogovarjala sva se na daleč, z videopovezavo. Za Oliverja je takšen način komunikacije v zadnjem letu in pol postal povsem običajen, vsi ostali se mu v času epidemije po sili razmer privajamo. Ko se je pred dnevi vrnil v domače Konjice, se je preventivno osamil. »Za vsak primer,« je dejal. Prvi potrjen primer okužbe z novim koronavirusom na Konjiškem je po naključju sovpadal z njegovo vrnitvijo. »Ampak to nisem bil jaz,« se široko nasmeje Oli, preden se v pogovoru spet vrne na neskončne ceste Južne Amerike.

SAŠKA T. OCVRK

»Po dveh tednih ždenja v stanovanju sem se včeraj prvič malo odpravil ven. Čudno je hoditi po mestu, ki je skoraj prazno. Sem si pa vsaj pretegnil noge. Potem ko sem vse te mesece vsak dan prehodil od 30 do 40 kilometrov, je bilo posedanje za štirimi stenami res naporno,« dobrovoljno razlaga Oliver, še vedno prepričan, da se je odločil prav. Koronavirus ga je ujel v Kolumbiji. Razmere so se čez noč povsem spremenile. S svojo psičko Carlitos se je sicer naselil v prijetnem stanovanju, vendar mu je postalo hitro jasno, da ne gre za kratkotrajno motnjo na poti. »Že nakup v trgovini je postal logistični izziv. Vse trgovinice v bližnji okolici so zaprli, v oddaljeno središče s psičko nisem mogel, v stanovanju pa je tudi nisem mogel pu-

stiti same. Nek večer sem se približno pet minut zadrževal zunaj, a sem že bil deležen vpitja. Ni bilo prijetno. Enostavno se nisem več počutil varno,« razlaga sogovornik. »Če že moram biti kje v karanteni, sem že raje doma,« je sklenil in se z enim zadnjih letov vrnil v Evropo.

Občutek varnosti ukradli že roparji

Kot smo v Novem tedniku že poročali, je Oliver v zadnjem delu poti doživel tudi eno najbolj grenkih izkušenj na poti. V Kolumbiji so ga najprej vznemirila opozorila o možnih napadih gverilcev. Če odštejemo najdaljšo prehojeno pot v dnevu, kar 51 kilometrov je pustil za sabo, tisti dan ni bil nič posebnega. Šotor je postavil pod nadstreškom zaprte restavracije in si

večer nameraval zapolniti z ogledom filma. »Mimo so prišle tri ženske in zapletli smo se v prav prijeten klepet. Po svoje ni bilo nič posebnega, da jih je zanimala moja oprema, način komunikacije z domovino in še kaka malenkost, po drugi strani so se neobičajno zanimale za količino in vrsto denarja, ki sem ga imel pri sebi,« se spominja Oli. Kljub vsemu se je srečanje zdelo neškodljivo. Dokler

»Ena možnost je bil tudi let iz Washingtona v Evropo. Vozovnica je stala kar 1.500 dolarjev, ampak v določenih situacijah spoznaš, da denar še zdaleč ni najpomembnejša stvar. Na koncu sem ugotovil, da tudi v ZDA ne bo prav enostavno priti.«

niso pozno zvečer na šotor padle tri sence. »Odprl sem šotor, ker bi ga sicer razrezali. Z noži v rokah prav veliko posluha za pogajanje niso imeli. Vzeli so mi denar in telefon, kartice sem uspel zamakniti. Ko so zahtevali tudi potni list in dokumente, sem se najprej delal, da ne razumem, ampak ni veliko pomagalo. «Bilo mu je jasno, da s prijavo policiji ne bo dosegel nič, ni pa si predstavljal, da iz tujine ne bo mogel pridobiti nadome-

stnih dokumentov. »Poskušal sem vse mogoče, veliko ljudi se je trudilo, nazadnje sem se moral vrniti v Slovenijo.« Po desetih dneh dopusta v Sloveniji se je v prvih dneh marca vrnil v Kolumbijo.

V karanteno ali zapor

»Če bi vedel ...« skoraj obvisi v zraku. A koronavirus je bil v začetku marca še nekje daleč in niti strokovnjaki glede

domov. »Dogovarjal sem se z neko Avstralko, ki je po isti poti enako kot jaz potovala s psom. Če bi bila dva, bi nama bilo lažje, a je žal običajala tristo kilometrov stran. Druga možnost je bila, da bi odpotoval v ZDA, kjer bi ostal pri prijateljih. A je bilo iz dneva v dan bolj verjetno, da bi običajal v karanteni na kakšnem letališču. « Na slovensko ambasado v Braziliji se je obrnil čisto na koncu. Šele ko se je sprijaznil, da bo moral Carlitos pustiti v Kolumbiji, saj psička še nekaj mesecev ne bo imela vseh potrebnih dokumentov in potrdil za čezoceansko potovanje. Bilo mu je jasno, da imajo dovolj dela z reševanjem ljudi in da se s psi ne bodo ukvarjali. »Razmere so bile res kaotične. Tudi če si kupil pregrešno drago letalsko karto, ni bilo zagotovila,

»Potovanje domov je bilo izjemno naporno, razmere so bile kaotične. Stanje se je spreminjalo iz ure v uro. Ne vem, če sem v treh dneh spal deset ur.«

da bo letalo sploh poletelo. Nihče mi ni mogel ničesar zagotoviti, tudi naše službe v tujini ne, čeprav so mi sicer res pomagale. « Ko je končno uspel priti iz Calija v Bogoto, ga je na letališču čakalo prvo

prijetno presenečenje. »Odpovedani so bili vsi leti razen enega. Mojega. Za Pariz. Kar verjeti nisem mogel. « Pariško letališče je bilo skoraj prazno in tudi na zadnji postaji v Zagrebu ni imel težav. »S taksijem sem se odpeljal do meje, jo peš prečkal, na slovenski strani me je čakal prijatelj in zdaj sem doma.«

Pasje življenje osrečuje

Bilo je decembra lani. Oli si je prenočišče za tisti dan uredil že zgodaj popoldne in časa za sprehod po perujskem mestecu je bilo še dovolj. Pot ga je zanesla v bližnji park, kjer je v jarku zagledal dvoje preplašenih oči in tresoče kosmato telesce. »V Peruju je veliko zapuščenih psov, zato se s še enim napol mrtvim verjetno nihče ne bi ukvarjal. Odneseš sem ga

»Prometne povezave so zelo različne. Enkrat sem moral v Čilu voziček šest kilometrov nositi na ramenih. Odtlej sem se raje držal preverjenih asfaltiranih cest.«

k veterinarju in potem posvojil. Posledično sva že prvo noč šotorila na prostem, ker v večini hostlov živali niso dobrodošle. « A Oli se s tem ni pretirano obremenjeval. S Carlitos sta v trenutku postala neločljiv par, ki je ogrel srca številnih sledilcev na družbenih omrežjih. »Tega nisem načrtoval. Kar zgodilo se je. Sicer je vse postalo organizacijsko bolj naporno, moral sem se prilagajati, težje sem našel prenočišče, težje in dražje sem kupoval hrano, ampak si nisem predstavljal, da bi bilo drugače. « Ko je bila pot za nekajmesečno psičko prenaporna, vročina prehuda ali je bil promet prenevaren, jo je naložil v voziček in potiskal z vso ostalo prtljago. »Lahko mi verjamete, da sem čutil vsak dodaten kilogram« se smeje Oli. »Nimam otrok in ne bi rad tega primerjal, ampak verjetno je podobno. Vedno moraš misliti še drugo bitje in zanj skrbeti v dobrem in slabem. Res je. Veliko naporneje je bilo. Ampak vsak dan me je vsaj enkrat tako iz srca nasmejala, da si poti brez nje kmalu nisem več znal predstavljati.«

Slovenski pozdrav v Argentini

Od oktobra 2018 je Oliver prehodil več kot enajst tisoč kilometrov. Z najjužnejše točke v Argentini, iz Ushuaie, se je napotil čez Čile, Bolivijo, Peru, Ekvador in Kolumbijo. Svojo pot je načrtoval vse do Aljaske na severu zemeljske krogle. Skupno bi v približno treh letih prehodil kar 27 tisoč kilometrov. »Ogledal sem si nekaj izjemnih nacionalnih parkov, se povzpел na ledenik, v Boliviji zlezal na višino šest tisoč metrov, peš prehodil slano puščavo in mnogo drugega,« svoje pustolovščine našteva Konjičan. Najvišje ga je pot vodila po nadmorski višini 4.700 metrov in nikoli si ni predstavljal, da je lahko na takšni višini vsak korak tako presneto naporen. V

Boliviji je prenočeval pri -15 stopinjah, najvišje temperature na poti so sicer presegle tudi 40 stopinj. Najlepše mu je bilo v Argentini. »Prijatelji so me povezali s tamkajšnje slovensko skupnostjo. Celo večkrat na teden se je zgodilo, da me je gostila kakšna družina. Nekaj srečanj je bilo res nepozabnih.« Glede na to, da od začetka ni znal prav veliko španščine, so bila takšna srečanja še bolj dragocena. »Neverjetno se mi je zdelo, da tudi druga generacija, že rojena v Argentini, tako dobro govori slovensko. Vedno je bilo ogromno hrane, pripravili so mi zabavo in nekajkrat sem se kar s težkim srcem poslovil.« A tudi sicer so bili ljudje v Argentini med najbolj gostoljubnimi. Pogosto so se ustavljali, ga zalagali s hrano in pijačo in mu odpirali vrata

svojih domov. »Le malo nerodno je sedeti in jesti v tišini, ko bi si z gostitelji imeli toliko povedati,« se smeje Oli. Jezikovne ovire so sicer z vsakim novim dnevom in s prehojenim kilometrom bledele. Na koncu mu tudi španščina ni bila več španska vas.

Svet se spreminja za dolgo časa

Kljub dolgotrajnim pripravam se je Oliver na pot odpravil s precej skromnim proračunom. Na dan je smel porabiti deset evrov. »Včasih je šlo malo več, včasih sem porabil manj. Ampak vedno se je zgodil še kakšen nepredviden strošek. Porabil sem več zračnic, kot sem predvideval, moral sem kupiti nov šotor in podobno.« Poraba je bila odvisna tudi od življenjske ravni države, po kateri je hodil. »Ekvador in Čile

sta precej draga, medtem ko je življenje v Boliviji poceni. Vsekakor mi je bilo lažje, ker sem imel toliko zvestih podpornikov. Denar so mi nakazali tudi ljudje, ki jih sploh ne poznam. Radio Rogla me je podpiral že od začetka. Res sem hvaležen za vsako podporo, pomoč in donacijo v tem projektu. Brez vsega tega bi mi bilo veliko težje.« Preostala sredstva in celotno idejo poti bo za nekaj časa preprosto zamrznil. »Trenutno ne vidim možnosti, da bi pot nadaljeval. Za korono se obeta ekonomska kriza, ki bo udarila ves svet. V Južni Ameriki ljudje že tako težko živijo, mnogi spijo na ulicah. Zdaj bo še huje, posledično bo življenje tam še bolj nevarno.« Oliver je to občutil že v začetku marca. Tistih nekaj sto kilometrov je bilo povsem drugačnih kot tisoče pred tem. Vsako

»Najmanj družabni so se mi zdeli ljudje v Boliviji. Že misel, da nekdo brez pravega razloga peš hodi po svetu, jim je bila tako tuja, da so me pogosto gledali kot deveto čudo.«

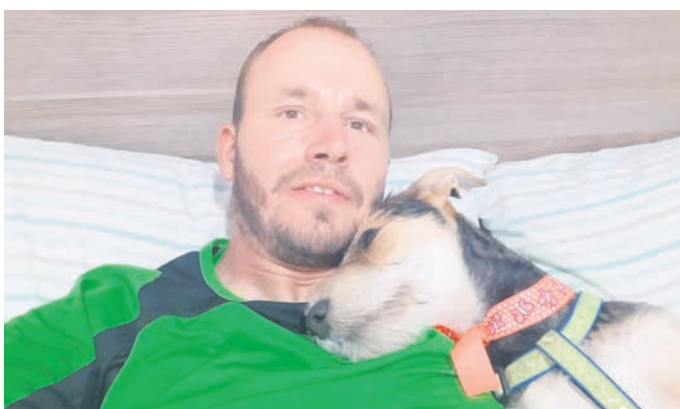

srečanje z ljudmi in vsak avto, ki se je ustavil, je najprej pomenil potencialno nevarnost, šele potem možnost prijetnega srečanja z domačini.

Kot običajen državljan še enkrat v Kolumbijo

Naj bo Oli še takšen »van-drovec«, je trenutno iskreno vesel, da je doma. »Osrečujejo me preproste stvari, kot sta na primer vedno dostopen tuš v kopalnici in udobna postelja vsak večer.« Sicer pa se je življenje tudi v Sloveniji ustavilo in Oliver si bo počasi našel svoje mesto v njem. Ogromno ljudi spremlja njegov profil na družbenih omrežjih in tudi to bi lahko bila ena od kariernih priložnosti v prihodnosti. O tem so mu navdušeni razlagali že Američani, ko je pred

leti prehodil ZDA od vzhodne do zahodne obale. »Ljudje so navdušeni nad Carlitos, ampak iz nje res nisem hotel narediti maskote. Enostavno se je zgodilo in zdaj je to najina zgodba. Nisem ravno za pisanje knjig, tudi s fotografijami se nisem pretirano ukvarjal. Bom pa svojo zgodbo z veseljem spravil v kakšen potopis.« V šolah, knjižnicah in na različnih srečanjih mu bodo zagotovo z veseljem prisluhnili. »Težko rečem, kaj bo jutri. Poiskal si bom službo, morda končno našel izbranko svojega srca in postal običajen državljan,« se smeje Oli. Prepričan je le v eno: »V Južno Ameriko se bom brez dvoma vrnil le po Carlitos. Vse drugo je še odprto. Izzivov in načrtov pa mi, brez skrbi, ne manjka.«
Foto: osebni arhiv

»Na pot sem šel, ker mi je bila v užitek. A če me ponoči prebudi vsak šum in potencialna nevarnost preži na vsakem koraku, v vsem skupaj ne vidim več smisla. Na pot nisem šel zaradi končnega dosežka, ampak zaradi poti.«

DEVETA SEZONA AKCIJE

2020

Foto: Nataša Müller, oblikovanje: Andreja Balja

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT

www.nt-rc.si

Ste pripravljeni na finale?

Še aprilska zmagovalca dobimo – znana bosta prihodnji teden – in nato bo sledil majski finalni del letošnjega izbora v akciji Naj maturantka in naj maturant 2020. V njem se bodo pomerili mesečni zmagovalci akcije, glasovali boste torej lahko za šest finalistov!

Zakaj se plača glasovati?

- Ker s tem pomagate dijakinji oziroma dijaku do lepe nagrade. Letos se bosta končna zmagovalca akcije potegovala za pametni telefon podjetja Novatel in Desetake Citycentra Celje v vrednosti 250 evrov.
- Ker s tem tudi vi sodelujete v nagradnem žrebanju za pametni telefon podjetja Novatel!

novatel

city center

novi tednik

radio celje

7. maja bomo prvič objavili finaliste in kupon za glasovanje!

Zmagovalca se bosta potegovala za pametni telefon podjetja Novatel in Desetake Citycentra Celje v vrednosti 250 evrov.

Ob koncu akcije bomo med vsemi, ki bodo glasovali, izžrebali dobitnika pametnega telefona podjetja Novatel!

GLASUJTE!

Koronavirus je pošteno posegel tudi v našo letošnjo akcijo Naj maturantka in naj maturant. Bralci ste lahko od februarja mesečno izbirali dekle in fanta, ki se bosta potego-

vala za laskavi naslov. Februarja sta zmagala Lana Grešak in Gašper Gobec, marca pa Maša Volavšek in Davor Završek.

Aprilski krog bi moral imeti vsaj 30 tekmovalcev,

a glede na razmere ni tako. Objavimo lahko le devet kandidatov, ki so imeli maturantski ples še pred izbruhom pandemije. Vseh ostalih, ki so še želeli sodelovati, žal nismo mogli vključiti, saj sta odpadla zadnja dva maturantska plesa in nato je sledilo še zaprtje šol, tako da fotografiranje dijakov ni bilo izvedljivo.

Tudi za aprilske kandidate lahko glasujete enako kot ste za vse ostale,

Mesečni zmagovalci se bodo uvrstili v majski finalni del. Zmagovalca finala naj bi se junija pomerila na javni prireditvi, kjer bi bilo znano, kdo bo dobil pametni telefon, ki ga podarja podjetje Novatel iz Celja, in kdo Desetake Citycentra Celje v vrednosti 250 evrov. Prireditev je za

zdaj še »v zraku« in o podrobnostih vas bomo sproti obveščali.

Bralci lahko v vsaki številki s pomočjo kupona glasujete za enega od kandidatov, ki je predstavljen s portretno foto-

grafijo in s tisto v maturantski opravi. Tisti maturant in tista maturantka, ki bosta do konca posameznega meseca zbrala največ glasov, se bosta uvrstila v finalni krog tekmovanja.

Pravila glasovanja

Na enem kuponu, ki bo vsak mesec druge barve, lahko glasujete za enega maturanta ali za eno maturantko.

Pri glasovanju bomo upoštevali le originalne pravilno izpolnjene kupone, ki nam jih boste poslali po pošti ali prinesli osebno.

V akciji Naj maturantka in naj maturant so ta mesec na vrsti dijaki

■ SREDNJE ŠOLE ZA KEMIJO, ELEKTROTEHNIKO IN RAČUNALNIŠTVO ŠOLSKEGA CENTRA CELJE (SŠKER).

Za aprilske kandidate lahko glasujete do torka, 28. aprila, do 12. ure.

Ob koncu akcije bomo med vsemi, ki boste v prihodnjih mesecih glasovali za maturante, izžrebali prejemnika pametnega telefona podjetja Novatel!

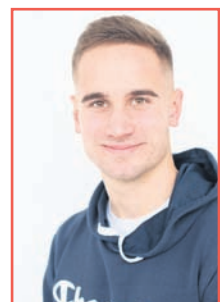
1. Ana Slomšek
K 4A SŠKER

2. Luka Zobec
K 4A SŠKER

3. Luka Vovk
E 4A SŠKER

4. Denis Titovšek
E 4B SŠKER

5. Jaka Bračič
E 4B SŠKER

6. Saša Vratnik
R 4A SŠKER

7. Marko Vrečer
R 4A SŠKER

8. Tilen Anderlič
R 4B SŠKER

9. Tim Vehovar
R 4B SŠKER

NAJ MATURANTKA IN NAJ MATURANT
KUPON 2020

Glasujem ZA maturanta/ko

številka

Podatki o glasovalcu:

Ime in priimek:

Naslov:

E-naslov: Telefon:

Ali ste naročnik Novega tednika? DA NE

novi tednik radio celje

Kupon pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

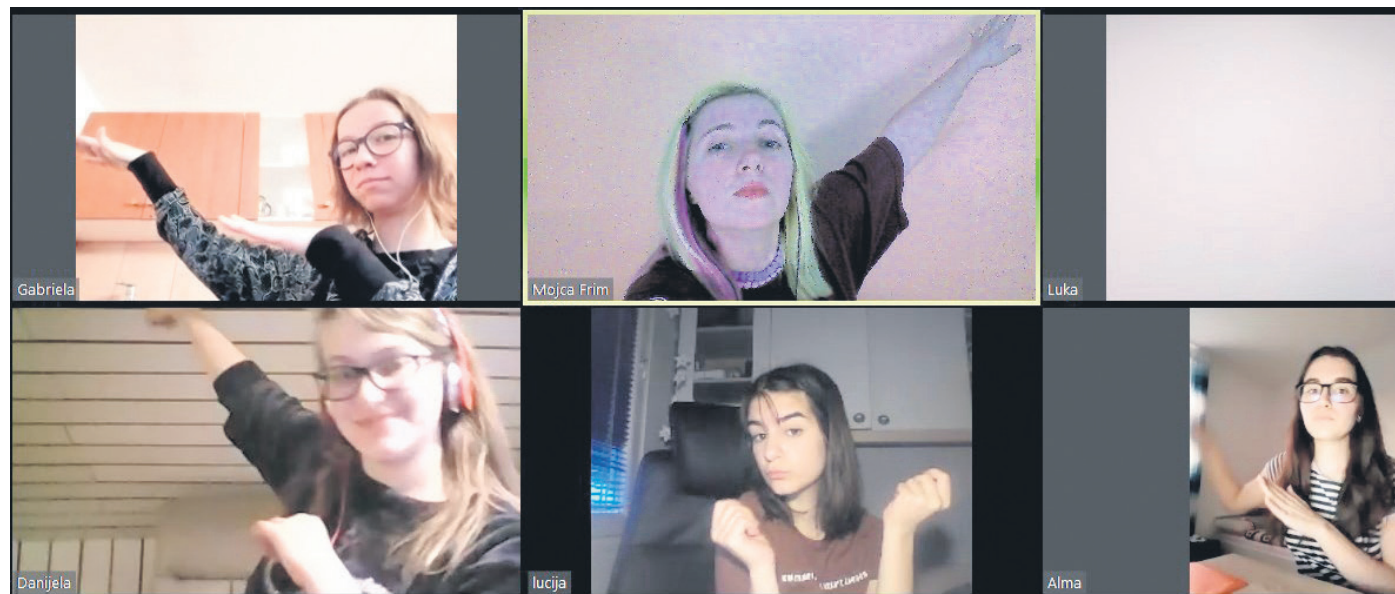
S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicše soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

GCC na daljavo – (ob)šolski utrip v karanteni

Akcija #GCCostanidoma

Sestanek bralnega kluba in vaje GCC impro lige (Foto: arhiv GCC)

Na Gimnaziji Celje – Center se je pester utrip šolskih in obšolskih dejavnosti v zadnjem mesecu skoraj v celoti preselil na svetovni splet.

Pred približno mesecem si najbrž nihče ni mogel predstavljati, da se bo v državi zaradi nevidnega sovražnika ustavilo življenje. Nenavaden čas je pred svojevrstnim izziv postavil tudi vzgojno-izobraževalne zavode, ki so z delom na daljavo začeli postavljati nove mejnike v zgodovini slovenskega šolstva. Kar se je 13. marca zdelo nemogoče, je zdaj nova resničnost. Dijaška skupnost GCC in Dijaški razvojni tim ter spletni časopis Sledko so že od začetka izrednih razmer skrbeli za to, da so šolske vsebine pri delu na daljavo dobile tudi kratkočasne dopolnitve. Po približno mesecu tako v spletni obliki izvajamo šolske prireditve, tematske tedne (vode, zdravja, knjige, Zemlje), številne šolske natečaje, med katerimi nedvomno izstopa zelo kreativna akcija #GCCostanidoma, izvedli smo celo predajo ključa in čopiča, kot tradicijo maturantskih razredov, česar kljub spremenjenim okoliščinam dijaki in učitelji ne želijo opustiti. Na spletu so svoje mesto našle tudi obšolske dejavnosti – na daljavo vadijo glasbene zasedbe, gledališke skupine, dijaki igrajo šah, debatirajo, imajo bralni klub, prostovoljno delo, Mepi, špor-

ne dejavnosti, nastajajo umetniški, tehnični in naravoslovni projekti ter številni izdelki, na splet se v prihodnjih dneh selijo tudi predavanja iz cikla Koristnost nekoristnega. Ob tem nastajajo številne nove pobude in projekti, ki jih na GCC želijo nadaljevati tudi v prihodnje.

Predpočitniški teden bo nedvomno zaznamovalo dogajanje ob svetovnem dnevu knjige in avtorskih pravic, ki so mu na GCC posvetili cel teden. Od številnih člankov, ki jih dijaki pripravljajo za spletni časopis Sledko, do osrednjega dogajanja 23. aprila, ki se bo začelo ob 8. uri na socialnih omrežjih GCC z branjo dijakov in učiteljev, nadaljevalo ob 17. uri spletnim pogovorom s celjsko pesnico in pisateljico Evo Kovač, ob 18. uri z razglasitvijo natečaja Ali govoriš emojščino? v organizaciji MKC Maribor (med finalisti je tudi dijakinja GCC Eva Šket) in zaključilo z nočjo branja ob 20. uri na Facebook strani festivala Izrekanja s poetičnim recitalom celjskih dijakov zbranih v pesniškem krožku GCC z mentorjem Kristianom Koželjem.

Pestro pa bo tudi maja, ko se na splet selijo teden Evrope, letna študijska razstava dijakov umetniške gimnazije – likovne smeri, akademija ob zaključku šolskega leta in tradicionalni teden čokolade.

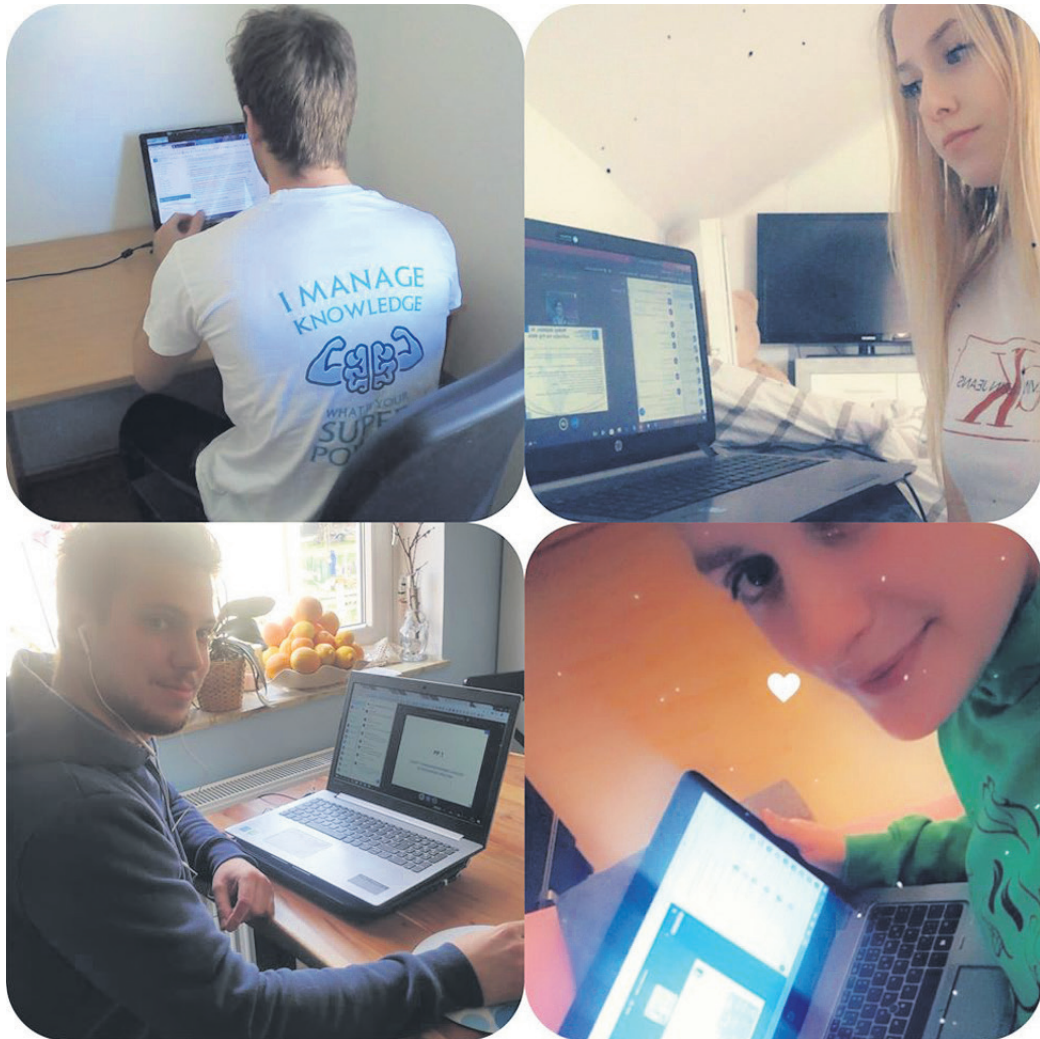
GD

Maturant Blaž Hrovat, predsednik Dijaške skupnosti GCC in član Dijaškega razvojnega tima: »GCC dela enostavno drugačno preplet šolskega in obšolskega dela, zato smo dijaki in učitelji že ob začetku dela na daljavo sklenili, da bomo vse projekte, ki smo si jih zadali v začetku šolskega leta, tudi izpeljali. Mislim, da pestrost naše ponudbe dokazuje, da znamo znanja pridobljena pri pouku tudi udejanjati v številnih dogodkih in akcijah, ki jih ne more ustaviti noben virus. Velik odziv dijakov, staršev in učiteljev, ki se na daljavo družimo tudi v obšolskem času dokazuje, kako pomemben je ta del šole, saj z njim velikokrat dobimo dodatno motivacijo tudi za šolsko delo, predvsem pa za osebno in profesionalno rast.«

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najvizaj

Študenti MFDPŠ v Celju

Uspešni prvi tedni študijskega procesa na daljavo

Vse oblike pedagoškega procesa na Mednarodni fakulteti za družbene in poslovne študije (MFDPŠ) v Celju izvajajo v e-okolju. Prvi tedni izvajanja študijskega procesa na daljavo so bili uspešni. Nov način dela so dobro sprejeli ter se nanj hitro navadili tako profesorji kot študenti, ki so v dodiplomske in podiplomske študijske programe MFDPŠ sicer vpisani iz vse Slovenije in tudi tujine.

Komunikacija med študenti, visokoškolskimi učitelji in sodelavci ter strokovnimi službami je organizirana v okviru e-učilnice in tudi po elektronski pošti, telefonu, s telekonferencami ter socialnimi omrežji (FB, Instagram) ... Za vse predavatelje, ki izvajajo študij

na daljavo, so pred začetkom srečanj izvedli izobraževanje v okviru avdiokonference o možnostih in načinu uporabe teh orodij. Mentoriranje (stiki študent-mentor, študent-referat, usklajevanje med člani komisije za zagovor ...) se odvija nemoteno po elektronski pošti ali telefonu. Na daljavo izvajajo tudi zagovore zaključnih del, preko telekonferenčnega orodja Zoom, kjer MFDPŠ pred in med zagovorom nudi tehnično pomoč tako študentu kot mentorju in komisiji.

Vse študente, visokošolske učitelje in sodelavce ter strokovne sodelavce sproti obveščajo o vseh pomembnih informacijah. Prav tako so strokovni sodelavci dostopni s pomočjo elektronske pošte in telefona ter v primeru potrebe tudi v

okviru spletne konference za pomoč tako študentom kot tudi visokoškolskim učiteljem pri prilagajanju na študijski proces, ki se zdaj izvaja na daljavo.

Zaradi epidemije ostajata odprta prijavna roka za vpis v univerzitetni študij Ekonomija v sodobni družbi in visokošolski strokovni študijski program Poslovanje v sodobni družbi, in sicer do prenehanja razlogov zanje, kar ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, vendar najdlje do 1. julija 2020, kar pomeni, da ostaja odprt 1. prijavni rok za dodiplomski študij za redni študij v Celju. Študij je brezplačen ne glede na starost in zaposlitveni status.

MGZ

Izziv, dodatna naloga, dodatna ocena: velikonočna potica

Minule velikonočne praznike smo preživeli doma, v krogu družine. Zagotovo ni manjkalo prazničnih jedi, med njimi potice. Toda letošnja potica je bila v družinah nekaterih naših dijakov nekaj posebnega. Spekli so jo dijaki, zato je bila še toliko slajša.

Izziv je sprejelo 26 mojih dijakov iz razredov 1. č, 2.c, 4.a in 2.a PTI Ekonomske šole Celje. Toda ker ne morem pri pouku slovensčine oceniti okusa in videza potice, sem v nalogo vključila pet nalog, ki so nas pripeljale do skupnega cilja: odlične potice, odlične izkušnje, odlične ocene. Vsi zadovoljni!

In kaj je vsebovala naloga? Besedilo, kuharski recept za katerokoli potico, so dijaki prepisali, oblikovali – upoštevali nejezikovne

prvine jezika in navedli vir. Rešili so učni list, kjer so ugotavljali značilnosti kuharskega recepta kot vrsto besedila. Napisali so uradno in neuradno velikonočno voščilo in mnoga tudi resnično poslali naslovnikom. Napisali so mnenje oziroma komentar o zastavljeni nalogi, kako je delo potekalo, morda kakšen pripetljaj. Priložili so svojo fotografijo z izdelkom.

Neverjetno, kako so mi dijaki polepšali in popestrili praznične dni, ko so začele elektronski naslov »prihajati« potice. Celo videorecept je nastal. Res presenetljivo! Koliko navdušenja je bilo ob delu z babico, mamo, s sestro ali fantom s pomočjo videoklica ...!

Resnično sem ponosna na svoje dijake.

IRENA LASNIK

Vtisi dijakov

Lea Debeljak, 4.a, ekonomski tehnik: »Za dodaten izziv, ki nam ga je poslala gospa profesorica, sem se odločila, da bom z mami spekla orehovo potico, zato ker jo vedno pečemo za veliko noč. Najprej sva morali v trgovino po sestavine. Morali sva začeti zgodaj zjutraj, saj nama je peka vzela veliko časa, ker sva hoteli, da je vse pravilno in estetsko. Med delom sva uživali in bili sva res dobra ekipa. Lahko rečem, da sem se veliko naučila, saj je moja

mami dobra učiteljica. Najtežji del zame je bilo valjanje testa, saj zahteva natančnost. Na koncu se je pokazalo, da sva delo opravili odlično, saj so vsi družinski člani potico zelo pohvalili in jo z užitkom pojedli. S peko sem bila zelo zadovoljna in sem se odločila, da bo moj naslednji izziv peka pehtranove potice.«

Andrej Zabav, 4.a, ekonomski tehnik: »Ker ponavadi ne kuham ali pečem, sem ta projekt videl kot zelo zanimiv izziv. Pri peki in celo-

tni pripravi mi je pomagala mami. Potico sva pekla po receptu iz kuharske knjige. Za peko je bilo potrebno veliko priprav. Priprava nadeva se mi je zdela težja kot priprava testa, saj sta bili potrebni večja natančnost in zbranost. Zvil sem testo in nadev in potico pekel približno uro. Z izdelkom sem bil zelo zadovoljen. Potica je bila odličnega okusa in čudovitega videza. Ta zaposlitev se mi je zdela zanimiva in poučna. Naučil sem se, kako speči potico, hkrati sem razveselil celotno družino.«

Nataša Kliček, 2.a, PTI: »Naloga je bila zame res velik izziv, saj sem se peke potice lotila

prvič. Potico sem pekla s fantom, ampak ne na običajen način, saj zaradi virusa ne moreva biti skupaj, zato sva bila ves čas peke povezana z videoklicem. Odločila sem se, da testa ne bom mesila na roke, ampak v multipraktiku ter si s tem olajšala delo. Peka mi je zaradi neizkušenosti vzela precej časa. V receptu sem spregledala dodatne nasvete in sem namesto dveh potic naredila eno zelo veliko, kljub temu je bila odličnega okusa. Vesela sem, da sem sprejela izziv. Na svojih napakah sem se učila in mi bodo izkušnje prišle prav naslednjič, ko se bom spet lotila peke potice.«

Prejeli smo

Epidemije kot šolanje

Vsako šolanje nekaj stane. Tu ne gre le za finančni vložek, ampak tudi za porabljen čas, vzpostavljanje novih odnosov in vrednost tistega, kar ostane za nadaljnjo rabo. Pri slednjem je največ vredno znanje, ki pri naslednji epidemiji hitreje in ceneje vrača zdravje ter varuje življenja obolelih.

Z množičnimi nalezljivimi obolenji sem se srečal štirikrat, tokratna pandemija je peta. Poleg črnih koz sem spoznal dve večji in eno manjše obolenje s črevesnimi bakterijami, pov-

sem teoretično iz literature pa epidemijo sarsa v Torontu, ki sicer ni bila na naših tleh, je pa najbolj uporabna v sedanji situaciji (objavljeno v JAMA št. 5, letnik 11, prevedel as. mag. Vesnarič, dr. med.).

Koronavirus, podoben tistemu, s katerim se srečujemo v tem času, je povzročil tudi sarsa (hud nenadni dihalni sindrom). Natančneje so zdravniki spremljali 144 bolnikov, ki so v celoti izpolnjevali vnaprej določene kriterije. Od teh se je 77 odstotkov okužilo v bolnici, 93,5 odstotka jih je preživelo. Bolezen se je pojavila na Kitajskem, od tam šla v Hongkong, se širila naprej in prizadela 5.050 bolnikov. Umrljivost je bila povezana s pridruženimi

bolezni, umrlo je 217 bolnikov.

Tudi pri primerih, ki so jih proučevali v Kanadi, je bilo tretjina takšnih, ki so bili pregledani pri izbranem zdravniku in poslani domov, po nekaj dnevih so jih hospitalizirali zaradi sarsa. To je privedlo do zaključka, da je treba vse nejasne primere respiratornih bolnikov in vse, ki so bili v stiku, dati v izolacijo, da bi preprečili širjenje v bolnišnično okolje. Posameznike, ki so bili v stiku z osebami s sarsom, pa je treba spremljati v izolaciji. Poleg višje temperature, kašlja, bolečin v mišicah in težjega dihanja so bil prisotne laboratorijske spremembe in RTG slika pljuč. V nekaterih primerih se sindrom

sarsa ne razvije v celoti, vendar vseeno spadajo v karanteno.

To so četrto stoletja stare ugotovitve, ki so jih nadgrajevali, a so nas vseeno presenetile. Povsem brez potrebe so bila nekontrolirana vračanja smučarjev iz Italije, odlašanje z ukrepi, povezanimi s stiki, nepoznavanje stanja zalog, razprave o vojski na meji, brez rešitve pri dogovorih v DSO, delo v rokavicah, kršitve zakonodaje pod plaščem demokracije in nekih svoboščin ... Da, vendar za svoj denar, tudi pri posledicah in brez negativnih vplivov na druge državljane. Povsem odveč so operativna nesoglasja znotraj sicer dobro delujoče skupine: razkuževanje stopnišč po blokih je

nesmiselno, če kadrovske ni izvedljivo, poudarek pa mora biti na samozaščiti.

Nobenega dvoma ni, da so pri stikih potrebne maske in rokavice, ob predpostavki, da se jih naučimo uporabljati. Večina uslužbenk, ki za delo potrebuje očala, je imela maske pod nosom, ker so se jim rosila stekla. Vsaj dvajset zaposlenih sem prosil, naj snamejo zaščitne rokavice. Le trem je uspelo sneti rokavici brez dotika dlani z zunanjo stranjo rokavice druge roke.

Počasi stopamo v fazo, ko bomo smeli popuščati pri določenih ukrepih, razumno in nadzorovano. Virus sars 2 se ne bo poslovil, strokovnjaki ne izključujejo možnosti ponov-

nega zagona, morda že jeseni. Čas relativnega mirovanja je treba izkoristiti z mednarodno usklajenimi dejavnostmi med raziskovalci, klinikami in vladnimi ustanovami v boju proti epidemijam in pandemijam infekcijskih bolezni. Morda je tudi čas, da se vneso kakšen člen v zvezi s tem v nov zakon o dolgotrajni oskrbi. Sicer pa velja: samoizolacija, samoskrba (kaj je na zemljiščih, ki so bila večinoma že enkrat plačana, potem vrnjena, da bi bili bolje preskrbljeni s hrano, pridelano pri nas?!), samoedukacija.

Asist. mag. MARJAN HRUŠOVAR, dr. med., spec. MDPŠ in spec. družinske medicine

Kaj je narobe z družbo, v kateri živimo?

22. april je dan Zemlje. Planeta, ki nam je čisto zares dan na »posodo«, a z njim Zemljani ravnamo tako mačehovsko, kot je le mogoče. Letos, v času koronavirusa, ko skrb namenjamo predvsem varovanju zdravja, sem prepričana, da bo dan Zemlje šel mimo nas, ne da bi se ustavili in streznili vsaj za en dan, kaj počnemo skupnemu domu. OŠ Lava je že dolgo ekošola in mi ni vseeno, da veliko posameznikov v okolju in družbi dela škodo – tudi materialno škodo in tem posameznikom se nikoli nič ne zgodi. Zakaj sem se odločila za zapis te izjemno pomembne problematike? Ker imamo kot družba velik skupen problem in se vedno znova vprašam: »Kaj je narobe z družbo, v kateri živimo?«

Sleherni začetek novega delovnega tedna si zastavim to temeljno vprašanje. Zakaj? Ker me vedno znova šokira spoznanje, da nas obdajajo uničevalci okolja in skupne lastnine, skupnega dobrega. Posamezniki, ki ne spoštujejo v prvi vrsti sebe kot osebe, v nadaljevanju ne spoštujejo svojih staršev, ki so jih slabo pripravili za življenje v odrasli dobi. Vznemirja me spoznanje, da smo kot družba pri postavljanju odgovornosti pred slehernega državljana – otroke, mladostnike, mlade odrasle, srednjo generacijo, ki je že leta zaposlena, ter tudi starejše ljudi – pogrnili na te-

V lepo urejeni učilnici na prostem pri OŠ Lava so neznanci kurili pločevinke in za seboj pustili pravo razdejanje ter škodo.

meljnem izpitu. Na izpitu, ki se mu reče družbena odgovornost. Dejstva bom podkrepila s konkretnimi primeri.

Jezni na cel svet?

Sprašujem se, kaj navede mladega odraslega človeka,

da kadi v učilnici na prostem, odvrže ogorek na tla, za sabo pusti plastenko od pijače, embalažo od spraznjenih vrečk čipsa in ostalih nezdravih jedi ter na mizi, kjer otroci v šoli pišejo, zakuri pločevinko od piva ... Kaj navede ljudi, ki se

sprehajajo, družijo, da pred otrokom odvržejo embalažo na tla, jo tam pustijo in ga učijo obnašanja v okolju, češ, bo že nekdo pospravil za nami?

Ob videnem se vprašam, kako je možno, da nekateri

starši (ne vsi, da ne bo pomote) ne vedo, kje v času karantene hodijo njihovi otroci, mladostniki. Zakaj nihče od teh ne spoštuje »naročila države«, naj kot državljani naredimo vse, da bomo ohranili lastno zdravje, zdravje ljudi, ki nas obkrožajo, naj se obnašamo odgovorno do sebe in drugih. Odgovorno tudi zaradi finančnih posledic, saj naše zdravstvo tudi stane. In skupno dobro nas zavezuje, da se ne izpostavljamo nevarnostim, da se potrudimo kolikor toliko zdravo živeti in s tem ne izzivamo zdravstvenega stanja, da ne izzivamo poškodb in da ne uničujemo skupne lastnine. Tudi s temi dejstvi je povezan osnovni problem, ki ga izpostavljam.

In ob teh pojavih se vedno znova sprašujem, kaj dela te ljudi tako zelo jezne. Na koga so pravzaprav jezni iz dneva v dan, da tako delujejo? Komu in zakaj dajejo s svojimi neodraslimi početji sporočilo?

Kot ravnateljica si ob dolgoletnih opažanjih, kaj se dogaja v našem okolju, v naši družbi, to razlagam takole: verjetno so jezni, ker jih ne starši ne šola niso naučili spoštovanja do ljudi in stvari. Jezni so lahko zato, ker niso osebnostno izgrajeni, ker morda niso uspešni, ker živijo v svetu svojega ega, ker jim primanjkuje čuječnosti in empatije, ker ... Veliko prevodov si lahko naredimo. A pre-

pričana sem, da nihče nima opravičila za ta neodgovorna dejanja. Ne otroci, ne mladostniki in ne odrasli.

Pišem pod močnim vtisom videnega po prav vsakem koncu tedna na dvorišču šole (žal smo lahko takšnemu stanju v teh dneh priča tudi po mestu Celju in v naravi), ko so v naši zelo lepo urejeni učilnici na prostem kurili pločevinke, za seboj pustili pravo razdejanje, predvsem pa pustili veliko materialno škodo, ki bo potrebovala za odpravo naš skupni javni denar. In to v učilnici na prostem, ki je zavarovana po vseh pravilih v času koronavirusa, ko se ne smemo družiti, ko se ne zadržujemo na javnih površinah.

Zato ne morem mimo tega, da smo kot družba neuspešni na področju vzgoje (ki seveda že dolga leta ni več moderna beseda) – priprave mladih na samostojno in odgovorno življenje. Družba, v kateri veliko posameznikov ne spoštuje ne ljudi, ne narave, ne lastnine. Morda me ob teh besedah zapisa najbolj skrbi spoznanje, da stanje, ki smo mu priča, praktično nikogar ne skrbi in da v družbi ne ukrenemo tako rekoč nič.

A vendar imamo priložnost, da takoj začnemo vsak pri sebi, vsak v svoji družini, vsak v svoji krajevni skupnosti, mestni četrti, v svojem mestu ...

Mag. MARIJANA KOLENKO, ravnateljica OŠ Lava

Koronaličenje

V času epidemije koronavirusa so morali svoja vrata zapreti frizerski in kozmetični saloni, manikure, pedikure, depilacije in razne ostale lepotilne dejavnosti.

To je pri marsikom povzročilo dodaten stres, sploh pri tistih, ki imajo v tem času srečo, da še imajo delo na sedežu podjetja oziroma ustanove, v kateri so zaposleni. Ostali, ki imajo prav tako srečo in delajo od doma, so lahko razkuštrani in brez ličil, tudi z oblačili nimajo težav, delajo kar v pižami ali trenirki. Tisti, ki so na čakanju na delo, se v tem trenutku nimajo časa ukvarjati s tem, kako izgledajo, in se bolj ukvarjajo z mislijo, ali bo tega čakanja kmalu konec.

V zadnjem državnem navodilu so nam za vsak obisk trgovine, lekarne in ostalih zaprtih prostorov zapovedali nošenje zaščitnih mask. Teh žal ni možno kupiti, zato je dovoljena tudi improvizacija. Uporabljamo lahko šale, rute, doma narejene maske iz papirja, robčkov, kuhinjskih krp. To navodilo bo čez čas verjetno še ostrejša in maske bodo zapovedane ves čas. Kar je dobro, saj bomo le tako lahko čim prej izkoreninili zloglasni koronavirus. Poraja se mi vprašanje, kako bodo ta navodila sprejele ne-

katera predstavnice nežnejšega spola. Močnejši spol, čega dandanes sploh še lahko tako imenujemo, bo verjetno pogrešal le frizerske storitve. Ali niti teh ne, saj so trenutno moderne pričeske, ki si jih lahko uredijo moški kar doma. Del zaraščene glave pustijo nedotaknjeni, drugi del si pobrijejo in že je tu modna frizura. Če imajo umetniško žilico, si lahko pri britju omislijo še posebne vzorčke in že bodo v stilu modelov z Instagrama.

Zartri v oči

Malo več dela bo pri ženski populaciji. Glede pričeske bo še nekako šlo, razen pri tistih, ki se redno barvajo in bo narastek kmalu, oh, groza, dolg že dva centimetra. Britje glave ne pride v poštev, razen pri kakšni uporniški pubertetni. Še dobro, da obstajajo razna barvna razpršila in barve za barvanje doma, ki bodo prekrile sivino oziroma druge nepravilnosti na glavah.

Kaj pa bo z obrazom? Kako se bo obnesel puder pod masko? Kakšno rdečilo bo najbolj obstojno? Kakšna podlaga, kakšno senčilo ...? Kmalu se bo izkazalo, da pod masko nobeno ličilo ni obstojno, da se puder na prepotenem obrazu začne svaljkati, da vse preprosto steče. In koža

bo neizmerno hvaležna, ko bodo gospe in gospodične to spoznale in ozavestile. In ne bodo na obraz nanašale takšne in drugačne fasade.

Edino, kar bo izpod maske vidno, bodo oči. Če jih le ne bodo prekrile neprimerno dolge umetne trepalnice, ki izgledajo kot metlice brisalcev na vetrobranskem steklu. Vemo, da se v očeh marsikaj vidi. Vidijo se iskrice, vidi se iskrenost, toplina. Morda bo zdaj spet napočil čas, ko se bomo lahko zazrli v oči, ker nas od tega ne bodo odvrčali razni motilci v obliki pudrov, senčkov, botoks polnil in podobnih nepomembnih pogruntavščin lepotne industrije.

Kaj pa ostale lepotilne dejavnosti? Manikure, pedikure, masaže, depilacije, laserji ...? Zdaj se bo pač treba znati in urediti po svoje. Pomembno bo tudi ugotoviti, katere zaščitne rokavice si nadeti, da jih dolgi ošiljeni nohti ne bodo v trenutku preluknjali.

Za nekatere bodo maske zagotovo tudi rešitev. Za vse,

ki zardevajo, saj se njihova zadrega izpod maske ne bo videla. Za tiste, ki imajo rahlo nesimetričen obraz, in za tiste, ki imajo prevelik, čuden, zveržen nos, s katerim nikakor niso zadovoljni. In za tiste, ki jim manjka kakšen zob in se v času pred koronavirusom sploh niso več smejali ali je bil njihov nasmeh z zaprtimi usti bolj kisel.

Morda bodo maske sčasoma postale modni dodatek. Nosili bomo enobarvne, z rožastim in tigrastim vzorcem. Mini, maks. Upajmo le, da bo pomembna njihova uporabnost. Ne tako kot pri spodnjem perilu, ko so bile v nekem času super moderne tangice, za katere še zdaj nihče ne najde nobene smiselne razlage. Ampak od takrat smo vendarle malo napredovali pri pameti, mar ne? Zato bomo upoštevali navodila in nosili maske, ko bo konec epidemije, pa, če le ne bo šlo drugače, spet malce ličila.

Ostanimo zdravi!

SK
Foto: Pixabay

novi tednik

Vedno z Menoj!

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje

Vedno z Menoj!

Pandemija
Panda se v povprečju hrani 12 ur na dan. Ljudje v karanteni jedo tako kot pande. Zato se ta čas imenuje pandemija.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Oglas

»Mlad simpatičen fant, založen z makaroni, oljem, kvasom, moko, išče dekle, ki ima večjo zalogo WC-papirja.«

Karantena

Ko sem lačen, jem.
Ko sem utrujen, se uležem.
Ko bi rad šel ven, jem in se uležem.

Umivanje rok 1

Leta 1990 smo mislili, da bomo leta 2020 imeli leteče avte.
Mi pa se učimo umivati roke.

Umivanje rok 2

Toliko si umivam roke, da

sem prišla do »plonk« zapi-sov iz srednje šole.

Opozorilo

Vsem lastnikom bifejev in gostiln!

Naročite pravočasno dovolj alkohola, da se slučajno ne bo zgodilo isto kot z maskami!

Plačilna

Na poti v službo me ustavi policija.

»Dobro jutro, kam greste?«

»Dobro jutro. V službo.«

»A imate kakšno potrdilo?«

»Ja, plačilno listo.«

»Gospod, to ni dovolj!«

»Vem, ampak toliko dajo, je ravno za položnice.«

Pletem šal za moža.

Mesec dni karantene z možem. Rekla sem mu: »Pojdi nekam, bom jaz kazen plačala.«

Moj hladilnik je v 24 urah imel 250 ogledov!

Vse je za nekaj dobro. Tašča je v sosednji občini.

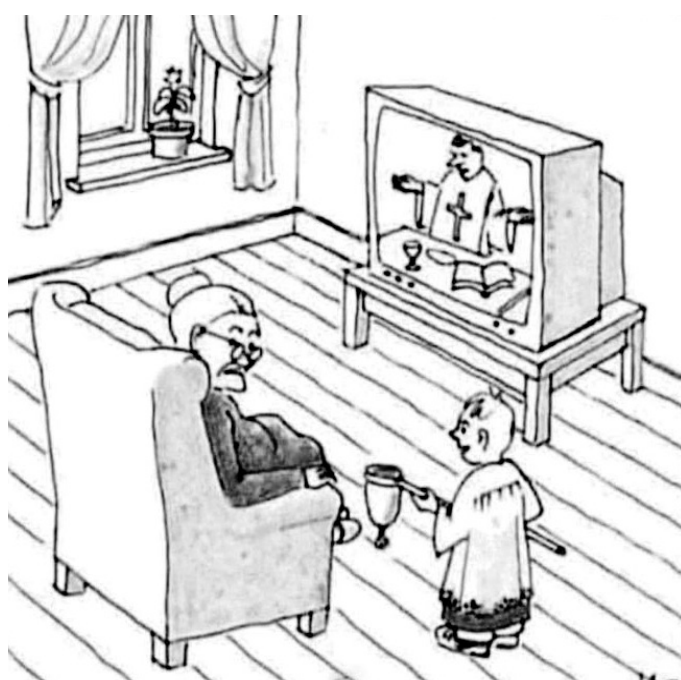

22. dan samoizolacije sem se skregal s svojo ženo, ker je odnesla smeti iz hiše. Jaz sem bil na vrsti!

Koronavirusu je uspelo, kar ni nobeni ženski.

Prekinil je vse športe, zaprl bare in zadržal vse moške doma.

Naj se babica počuti kot pri nedeljski maši.

Oven

Upočasnili boste korak in sprostili nakopičeno energijo. Ugotavljali boste, da je vaše delo obrodilo sadove, zadovoljni boste tudi z odnosi. Vaš vladar Mars je v znamenju vodnarja in vam prinaša veliko nemirne energije ter potrebo, da spreminjate stvari, ki ne stojijo na pravem mestu. Dobili boste nekaj odličnih idej.

Bik

Urejevali boste zadeve in se pri tem odlično počutili, energije vam ne bo primanjkovalo, zato bodo tudi rezultati temu primerni. Odločali se boste za spremembe, na katere čakate že nekaj časa. Uporabili boste prirojene sposobnosti preživetja in obrnili zadeve v svojo korist. Vaša vladarica biva v dvojkah, prinesla vam bo odlično komunikacijo in kakšno odlično priložnost.

Dvojčka

Končno se bodo zadeve začele dogajati, srečni boste in polni upanja. Strategijo, ki ste jo imeli, boste zamenjali in veliko bolj prodorno dosegali rezultate. V veliko oporo vam bo bivanje Venere v vašem znamenju. Misli bodo okretne, komunikacija bo odlična, priložnosti se bodo nizale druga za drugo. V tem času boste potrebovali več dejavnosti.

Rak

Čaka vas nenavaden preobrat in prav srečni boste zaradi tega. Vaša vladarica Luna se bo srečala s Soncem, kar bo odlična priložnost za umiritev in načrtovanje prihodnjih korakov. Energije vam ne bo primanjkovalo, korak za korakom boste spreminjali stvari. Na delovnem področju se zadeve še ne bodo premaknile z mrtve točke, vendar boste kljub temu naredili majhen, a odločilen korak naprej.

Lev

Sonce vam lahko daje energijo, če je vaš korak ubran, v nasprotnem primeru boste morali spremeniti način delovanja. Nikakor se ne smete v tem obdobju prepustiti pesimizmu. Sonce v zemeljskem znamenju vam bo prineslo potrpežljivost, Venera v dvojkah pa sposobnost usklajevanja nasprotij, ki so v tem obdobju močno povečana. V ljubezni se vam bodo zadeve obrnile v nepričakovane smeri.

Devica

Poiskali boste notranje ravnotežje in pustili skrbi ter blokade na strani. Že ob koncu tedna boste čutili olajšanje in sprejeli dobro odločitev. Vaš vladar biva v znamenju ovna in vam bo s svojo prodorno energijo pomagal, da boste dosegli cilje. V ljubezenskem odnosu morate bolj izpostaviti pogovor, pri tem vam bo v odlično uteho bivanje Venere v znamenju dvojkov.

Tehtnica

Čas je, da počasi uvedete nujne spremembe. Nekaterih zadev ne morete več prepuščati naključju. Vaša vladarica biva v dvojkah, kar vam bo v pomoč pri dogovarjanju, predvsem na delovnem področju. Pri finančnih zadevah boste spretni in učinkoviti, zato ne glejte s strahom v prihodnost. V ljubezni se vam tokrat nasmih sreča, nikar ne obupajte.

Škorpion

Svoja čustva in občutja boste pokazali, zato se vam obeta v ljubezenskem razmerju harmonija in sreča. Bivanje Venere v dvojkah bo odlično pomagalo, da uskladite nasprotja, ki se vedno bolj kažejo v vašem življenju. Na delovnem področju se boste odločali, na kakšen način je treba delovati, da boste dosegali boljše rezultate. Veliko možnosti imate, da popolnoma spremenite strategijo delovanja.

Strelec

Izbirali boste svoje poti, ena bo presenetljivo obetavna. Kar nekaj težav ste že rešili, ki se nanašajo na vašo preteklost, eno boste še v tem času. Usklajevali boste nasprotja med čustvi in razumom ter točno opredeljevali zadeve, ki vam jemljejo energijo, moč in zanos. Z dobro strategijo boste v naslednjem obdobju lahko dosegali zelene rezultate.

Kozorog

Novica, ki jo boste prejeli, vas bo neprijetno presenetila in pokazalo se bo, da ste si zaprli ena vrata zaradi napačnih odločitev v preteklosti. Čas bo pozdravil vaše rane, lekcija pa je bila, da se z ljudmi ne manipulira. Bivanje Jupitra v znamenju kozoroga bo pripomoglo, da boste usklajevali zadeve, ki se dotikajo poslovnega področja. Veliko potrebo po spremembah boste nosili v sebi.

Vodnar

Potrebujete spremembo. Venera v dvojkah bo odlična priložnost, da jo uresničite. Obveznosti bodo v tem času nekoliko večje, zato boste delovali z dvojno močjo. Vstop Saturna v vaše znamenje vam prinaša v naslednjem daljšem obdobju velike spremembe, na katere ne računajte. Vse, kar se mora spreminjati, se bo spremenilo. Po svoji poti stopajte počasi, korak za korakom.

Ribi

Treba bo umiriti strasti in obvladati vse zadeve, ki so se nakopičile v zadnjem obdobju. Pot, ki ste jo ubrali, vam bo pokazala čudovito rešitev. Bivanje Venere v znamenju dvojkov vam bo pomagalo, da boste razrešili sporne zadeve, ki se dotikajo finančnega področja. Vpliv vam bo tudi pomagal, da s primerno komunikacijo uredite tudi zadeve v partnerstvu, ki so zašle v slepo ulico.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na 041 404 935 in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na 041 519 265, 090 64 30 in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Poletje 2020 na morju

v družbi Novega tednika in Radia Celje in turistične agencije TA-ATP

Simonov zaliv

Vabljeni - uživajte poletje z nami!

Vsi, ki želite letos poleti preživeti dan v pravi družbi, bodite naši prijatelji in obljublamo vam čudovite trenutke v Simonovem zalivu pri Izoli.

Vsako soboto od 27. 6. do 29. 8. 2020 vas bomo odpeljali na nepozaben kopalni dan na slovensko morje. Za vas smo s turistično agencijo TA-ATP pripravili posebna doživetja.

Enodnevna sprostitev na morju bo stala **15 evrov**, pri čemer za naročnike Novega tednika velja nižja cena, **10 evrov**.

Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki se boste od 12. 3. do 27. 6. 2020 naročili na Novi tednik. Brezplačno boste lahko uživali vse poletne sobote na morju (od 27. 6. do 29. 8. 2020).

Če torej želite 10 sobot brezplačnega in brezskrbnega uživanja na morju, postanite novi naročniki Novega tednika.

Vsem tistim, ki boste z nami čez poletje potovali najmanj petkrat, bomo v soboto, **5. 9. 2020**, podarili brezplačni kopalni dan v Simonovem zalivu s pogostitvijo, dobro glasbo in druženjem z voditelji in novinarji Novega tednika in Radia Celje.

S SKLENITVIJO NAROČNIŠKEGA RAZMERJA PRIDOBITE TUDI DRUGE UGODNOSTI:

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- Avtobus zvestobe (izbrani izleti po ugodnejših cenah) **Avtobus**
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

RESNIČNO SE SPLAČA POSTATI NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA!

NAROČILNICA ZA

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Datum naročila:

Podpis:

Naročnino bom plačeval: mesečno na 3 mesece na 6 mesecev letno

Račun mi pošiljajte na e-naslov:

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Hkrati potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil naročnik.

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

novi tednik

radio celje

ATP

Do nagrade ste upravičeni novi naročniki, ki pred tem vsaj 6 mesecev niste bili naročeni na Novi tednik in se zavežete, da boste naročnik ostali vsaj eno leto.
Pogoji in spletna prijava: <http://www.nt-rc.si/novi-tednik/postanite-narocnik-novega-tednika/>. E-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171.